

نمبر

سلسلہ مدینہ

فیضان شیر ربانی رحمۃ اللہ علیہ
نگاہ کرم حضرت تانی لاثانی رحمۃ اللہ علیہ

1036/1
حاجہ زینبہ
لاہور پاکستان
مکتبہ المدینہ
رقم نمبر

پندرہ گانی: حضرت میاں غلام احمد
قادیانی صاحب مدظلہ العالیہ شرفیو شریف

پنجابی شاعر
ولی محمد
مدرسہ بھنگواں ضلع شیخوپورہ پنجاب
پاکستان

جملہ حقوق ولی محمد ورک محفوظ ہیں

58792

اکتوبر ۱۹۸۶ء

طبع اول

ایک ہزار

تعداد

پچیس روپے

قیمت

ملک محمد عارف

طابع

ہتتم دین محمدی پریس بل روڈ لاہور

ملنے کا پتہ: ریاض حسین ولد چوہدری عنایت علی ورک کلا تھ ہاؤس اینڈ کمریاناہ مرچنٹ
مڑھ بھنگواں ضلع شیخوپورہ تحصیل فیروز والا ڈاکخانہ خاص ڈاک کے ذریعے مل سکتی ہے

زیر اہتمام

صوفی ولی محمد ورک پنجابی شاعر (پنجاب) پاکستان

ڈاکخانہ خاص - مڑھ بھنگواں ضلع شیخوپورہ

ملنے کا پتہ: محمد بلال محمد رمضان مشروبات شیرزبانی والے اندرون نیا دروازہ شرق پور شریف

فہرست مضامین

صفحہ نمبر	نمبر شمار
۱	۱ حمد
۲	۲ شانِ مصطفیٰ
۳	۳ شان چارے یار
۴	۴ نعت شریف حضور پاک کی تشریف آوری
۵	۵ نعت شریف تیری شان عالی اے دو جگ دے والی
۷	۷ نعت شریف کیا نام محمد مدنی میٹھا لوں دیوچ سماندہ گیا
۹	۷ نعت شریف آ جا در آقا دے اے تیری پھلیانی اے
۱۰	۸ نعت شریف میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے سوہناں شہر مدینہ
۱۱	۹ نعت شریف کیا شان عرب دے لاڑے دی حلیمہ دے بخت
۱۳	۱۰ شان مصطفیٰ آپ کے معجزات
۱۴	۱۱ نعت شریف دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

- ۱۲ محمدی ماہیا۔ آجا چن ماہی
- ۱۴
- ۱۳ نعت شریف۔ حبیب گھل ٹھنڈیئے عرب دیئے وائے تی
- ۱۷
- ۱۲ نعت شریف۔ سارے نبیاں توں اُچا تیرا شان سوہنلیاں
- ۱۹
- ۱۵ نعت شریف۔ محمد پیارا بڑی شان والا
- ۲۰
- ۱۶ نعت شریف۔ جاگو متائینوں عربی سلطان آیا
- ۲۱
- ۱۷ نعت شریف۔ لالائے رب تے رسول نال یاری
- ۲۳
- ۱۸ شان کلمہ شریف۔ شان نماز
- ۲۴
- ۱۹ ذکر کلمہ شریف
- ۲۶
- ۲۰ ذکر دُرود شریف
- ۲۷
- ۲۱ نعت شریف۔ آکالی کالی والے ذرا آ جا
- ۲۸
- ۲۲ نعت شریف۔ یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
- ۲۹
- ۲۳ نعت شریف۔ نبی محمد توں جا صدقے آہر گھر چائن لایاے
- ۳۱
- ۲۴ نعت شریف۔ غل پین پھلاں دے ہار آ جا مسجد نوں
- ۳۲
- ۲۵ نعت شریف۔ جدوں چابی عمر دی مُک جاسی

- ۲۶ بت تے روح دا بیان۔ اٹھ ستیاریں دیا ندی اے، کھواہ جولائے ۳۵
- ۲۷ بت تے روح دا بیان۔ کت چر کھا شام مناویں گی ۳۹
- ۲۸ حضرت عمرؓ و ایمان و حج آواناں ۴۱
- ۲۹ حضور پاک کی شفقت پر کافر امائی دا کلمہ پڑھناں ۴۲
- ۳۰ نعت شریف۔ در مصطفیٰ۔ چاہناں ایں جے بندیا توں ربدی رضا ۴۳
- ۳۱ نعت شریف۔ اس مکی مدنی ماہی دی نت تاشنگ ملن دی رہندی اے ۴۴
- ۳۲ بیان حضرت بی بی رابعہ بصریؓ ۴۷
- ۳۳ رباعی۔ سوکھی ناں شہیداں دی ریس کرنی۔ سردھڑ والی بازی لائی دی اے ۴۸
- ۳۴ داستانِ امام حسین علیہ السلام ۴۹
- ۳۵ واقعہ کربلا بیان پنج تن پاک ۵۰
- ۳۶ واقعہ کربلا معلیٰ منزل عشق دی ۶۳
- ۳۷ فریاد بی بی زینبؓ ۶۷
- ۳۸ فریاد بی بی صغراؓ ۷۶
- ۳۹ دوہڑے امام حسین علیہ السلام ۷۹
- ۴۰ سی حرفی پنج تن پاک ۸۲
- ۴۱ قافلہ واپس مدینے شریف ۸۹
- ۴۲ دوہڑے باراں ماہ حضرت امام حسین علیہ السلام ۹۱

- ۹۳ نعت شریف - جاواں صدقے حسینؑ دیاں زلفاں توں
- ۹۵ نعت شریف - پیر میرا بھاگی بھریانی سیو بھاگی بھریا
- ۹۷ نعت شریف جھنوں کہنا مشکل کشا اوے
- ۹۸ نعت شریف - من لائے پھن تن توں
- ۹۹ نعت - جے توں رب توں ملناں ایں
- ۱۰۱ نعت شریف - شان قرآن مجید
- ۱۰۵ عاشق رسول حضرت بلال کی سی حرمی
- ۱۱۲ شاعر کی دُعا
- ۱۱۳ حضرت ثانی صاحب شرقپوری کی خدمت میں ولی محمد کا حاضر ہوناں
- ۱۱۴ قدرت دے رنگ
- ۱۱۵ سوہناں روضہ میرے مرشد دا جتھے بر سے رحمت عالی اے
- ۱۱۷ صوفی ولی محمد کا پیر و مرشد کے روضے پر حاضری دینا
- ۱۱۸ کرامت حضرت اعلیٰ صاحب سُقے آنب کا پھیل لانا - کرامت گھوگی
- ۱۱۹ نعت شریف شرقپور شریف پیر و مرشد کے روضے پر جانے کی دل کو تاہنگ
- ۱۲۱ نعت شریف حضرت اعلیٰ صاحب قطب زمان
- ۱۲۳ ولی کامل حضرت ثانی لاثانی کی نظر کرم کا بیان
- ۱۳۰ نعت شریف - حضرت ثانی لاثانی دی شان و بیج

۱۳۲	چاہے دل شرقپور جاواں بیٹو جا کے دل دی پیاس بجھاواں	۶۱
۱۳۳	سوہنے پیر دے دیوارے اُتے جاوانگی میں غل پلڑا تے پیرنوں مناوانگی میں ۱۳۳	۶۲
۱۳۷	شرقپور وایا سائیاں سنگتاں تار وکھایاں۔ ہر گھر دھماں نے پایاں	۶۳
۱۴۰	ولی محمد کے پیر و مرشد کے عرس مبارک کے بیان	۶۴
۱۴۱	بیان عرس مبارک۔ سبحان اللہ	۶۵
۱۴۱	عرس مبارک پر پیر بھائیوں کا ملتان	۶۶
۱۴۲	سرکار کو سلام عرس کرنا	۶۷
۱۴۳	درس حضرت میاں غلام احمد میں ولی محمد کا جاناں	۶۸
۱۴۴	درس حضرت میاں جمیل احمد صاحب	۶۹
۱۴۵	دنیاں میٹہ دودن دا ایتھے امک کسے ناں رہناں ایں	۷۰
۱۴۷	اک دن بہہ کے رُون گیاں محمد باعج کالڑیاں	۷۱
۱۴۹	چمن ماہ رمضان دا	۷۲
۱۴۹	بیان ترمی روزے	۷۳
۱۵۱	کوٹلہ شریف والی سرکار بابا جی حضرت امیر الدین؟	۷۴
۱۵۵	حضرت داتا گنج بخش باجویری؟	۷۵
۱۵۶	علمائے کرام کا ولیوں کی شان بیان کرناں	۷۶
۱۶۳	ولی محمد کے پیر و مرشد کے صاحبزادیوں کا بیان	۷۷
۱۶۴	تصانیف	۷۸

علمائے کرام کے اسمائے گرامی جن کا بلیٹل مدینہ میں فرمایا گیا

- مولانا محمد عمر صاحب مرحوم لاہوری
- مولانا محمد عمر کے صاحبزادے عبدالنواب صاحب لاہوری
- مولانا پروفیسر ڈاکٹر طاہر القادری صاحب لاہوری
- مولانا سید شبیر حسین شاہ صاحب حافظ آبادی
- مولانا سید یعقوب علی شاہ صاحب آف تحصیل پھالیہ
- مولانا محبت علی مولانا نور حسن صاحب شرقپوری
- مولانا صاحبزادہ افتخار الحسن صاحب فیصل آبادی
- مولانا محمد حسین صاحب شیخوپوری
- حافظ محمد یونس صاحب شرقپوری خطیب مسجد شیر بانی
- شیر پنجاب مولانا محمد فاضل صاحب فیصل آبادی
- مولانا محمد عارف نوری صاحب قصوری
- مولانا سید مزمل حسین شاہ صاحب
- مولانا قاری منظور احمد صاحب شیخوپوری
- مولانا محمد شفیع اوسکاڑوی مرحوم
- مولانا عبدالکریم صاحب خاندقا ڈوگراں والہ

برادرزادے عنایت علی۔ عارف علی۔ محمد اسلم ولد ولی محمد درک

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

قدرت دے رنگ

تیرے نام توں میں قربان مولا کئی طراں دے رنگ دکھاونا ایں
 عزت ذلت دا قبضہ ہتھ تیرے تاہیں لاشریک کہنا ونا ایں
 ابا بیلان نوں بھیج کے توں مولا شکر ظالماں غرق کراونا ایں
 کدے تخت توں سٹ کے یا مولا پیا ماچھیاں بھٹھ جھوکاونا ایں
 تیرے انت دا بھیت ناں کسے پایا سٹ کھوہ رچ تخت بٹھاونا ایں
 پہلے نار دکھا کے جاں صدقے پیا جنتاں دے سیر کراونا ایں
 چھری گردن تے چل دی روک کے تے دُنہ جلتی ہیٹھ لیاونا ایں
 جہڑا تھہ نوں ذرا بھلا وندا لے آرا دھر دمانگ چسراونا ایں
 اک بے مالک بن جان مالک اک مالکاں بھیک منگاونا ایں
 تیرے بناں ناں مالکا ہور کوئی روزی دن تے رات پہنچاونا ایں
 تیرے حکم بن کترناں اک ہلے مولا اوکرناں ایں جو چاونا ایں
 ہو عاجواں دے بیڑے پار جاوں جدوں مالکا کرم فرماونا ایں
 صدقہ پیراں فقیراں امیراں دا سنگ جتاں دے پار لنگاونا ایں
 دل محمد مسکین تے کر شفقت لکھاں بھلیاں نوں نستے پاونا ایں
 تیرا نام ستار غفار سہوناں وعدہ حق دی ذات سدان والا
 تیری شان اُچی سہوناں نام تیرا توں ایں لامکان مکان والا

ہر چیز دا قبضہ ہتھ تیرے روزی پتھراں وچ پہنچان والا
 توں وارث ایں آبیاں خاکیاں دا ہر کوئی تده دا نام دھیان والا
 سنج و سدیاں چا او جاڑنا ایں اتے اُجڑے آپ و سان والا
 کدے ملدیاں چا وچھوڑناں ایں کدے وچھڑے ہوئے ملان والا
 کدے و نہدیاں ندیاں تھل کرناں ایں کدے تھلیں دریا و گان والا
 کدے منگتیاں دے سرتاج دھرناں ایں کدے شاہاں توں بھیک منگان والا
 کدے ڈوب دیویں چا تارواں نوں کدے من تارے کدی لان والا
 کدے کفر اندھیر اندھیر خسانہ کدے پاکستان سدان والا
 کدے و سدیاں دھرتیاں کدیں جنگل کدے جنگلیں شہر و سان والا
 مولا اُمت تیرے جیب دی اے جھڑا سنیں جوڑے عرشیں جان والا
 ولی محمد دیاں عرضاں تدها گے تولا ایں رُہڑ دی نوں بنیں لان والا

شان مصطفیٰ

اُس تھیں بعد دُرود رسول تائیں جس عاجزاں دا بیڑا پار کیتا
 ہوئے کُل تھیں اول تے آئے آخر کُل انبیاں دا سردار کیتا
 ثانی میسری سرکار دا ہور کہڑا جنوں رب نے اپتا پار کیتا
 سنیں جوڑیاں گئے سہن عرش اتے بیٹھ سکے عین دیدار کیتا

اودھر شک وچ پا کے شکیاں نوں سفر رات دا احمد مختار کیتا
 رائے رہ جیریل براق دویں کشف یار ول یار دلدار کیتا
 گئے سد رہ مقام تھیں لنگ اگے نال میم دے الف پیار کیتا
 اودھر سال گذرے ایدھر گھڑی اکو۔ بے سمجھاں نال خیال کیتا
 لکھاں پائے انعام و اکرام آقا بیڑا دین اسلام دا پار کیتا
 عقل ہوئے فرار بعینیاں دے جہاں سن کے ناں اعتبار کیتا
 ابو جہل تے لہب نے گل سن کے نمک چاہڑ کے چپا انکار کیتا
 ولی محمد او جنت دے ہوئے وارث جہاں پنج تن نال پیار کیتا

شان چارے یار

چارے یار رسول دے شان اچا جند جان پیارے توں وار دے سن
 ابو بکر صدیق صدیق نبیاں سا تھی سہونیاں آپ دے غار دے سن
 راہ رب دے گھر کٹا دیناں اے جلوے آپ دے پیار دے سن
 کملی والے توں جان قربان صدقے باج ڈٹھیاں کد سہار دے سن
 لکھاں عمر دی شان کہی عمر ساری دوحیا آپ دا یار کمال چمکے
 صبر صدق صداقت دی حد کھڑی بڑا آپ دا شاہی جمال چمکے
 کافر کنب دے عمر وانا نام سن کے وچ دلاں دے جد تلوار چمکے
 عاشق بدر منیر دا عمر پیرا کیوں ناں آپ دا پیا وال وال چمکے

جدھر آقا دا ذرا خیال ہووے
 تہجیا آپدا یار عثمان غنی
 دل بند حضور دا یار پیارا
 راہ ربدے تے مال جان حاضر
 شمع باعج پروانیاں چین کتھے
 چم کیدڑاں سار کی چاننے دی
 و دو ہا مکھڑا تے ولیل ذولفاں
 چوتھا یار پیارا علی حیدر
 زوجہ جدی حسن حسین دی ماں
 سب مشکلاں حل ہو جان دیاں نے
 ٹھڈا مار کے قلعہ گرا دیاں
 جہڑا علی دے دردا ہے مانگت
 عثلی نبی دے درج جو دتھ جانے
 عثلی عثلی پکار دارہیا جہڑا

ہر مقام اتے عثمان چمکے
 کیتا جس نے جمع قرآن ہلسی
 ہر کم اندر جانی جان ہلسی
 جد چمک دا وچ میسداں ہلسی
 لاڑا عرب دا شاہ سلطان ہلسی
 آساں آساں دا مان تان ہلسی
 سارا وچ قرآن بیان ہلسی
 کی کی شان بیان سناے بندہ
 ہراک قدیں سیس نوائے بندہ
 نعرہ علی دا جسد م لائے بندہ
 کی کی لکھ بیان سناے بندہ
 اگے غیر کیوں ہتھ پھلاے بندہ
 او کیوں انسان سداے بندہ
 ولی محمد او جنتیں جائے بندہ

حضور پاک کی تشریف آوری

دا بیٹوں کامانی حلیمہ سے پوچھنا

جھولی درج کہی حلیمہ توں چھپائی جانی ایں
 تیری ڈاچی اے بیمار تے لاچار راہندی سی
 ڈاچی تیرا بیٹی کا س لٹی دوڑائی جانی ایں
 آج سب سواریاں توں اگے جاندی سی

ہتھ کس دے ہساراں توں پھڑائی جانی ایں
 سہاڈے سڑ گئے نصیب تے ناں اسان تکیا
 توں سترے لیکھاں نوں جگائی جانی ایں
 تیری جھولی وچ لوری لشکارے وجدے
 توں تے خوشاں دی عید منائی جانی ایں
 تیری جھولی وچ ریدا ہمان آیا سی
 تائیں کجے اتوں بتاں نوں گرائی جانی ایں
 ولی محمد عرب دا چن ماہی اے
 تاہیں کیسکراں نوں کلمہ پڑائی جانی ایں
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ایں
 کتھے غیب دا خزانہ سی خدا نے رکھیا
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ایں
 اج دیکھ دیکھ نہیں تیرے ناں پئے رجھے
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ایں
 لے کے ختم نبوتاناں دی شان آیا سی
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ایں
 جہڑا چن نوں بھی کر داد کھن ماہی اے
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ایں

جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ایں
 ڈاچی تیرا بنی کاس لئی دوڑائی جانیں ایں

تیری شان عالی نعت شریف اے دو جگ اے والی

تیری شان عالی اے دو جگ دے والی آیا در تیرے جاوے ناں خالی
 نور تھیں نور جدا ہو کے آیا بشری دارب نے چا جام پہنایا
 ختم نبوتاناں دی مہر لوالہی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی
 آدم ملک زمیناں تے انبر اک لکھ چوٹی ہزار پیغمبر
 تیری خاطر مولائے ہر شے بہا لئی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

گھر عبداللہ دے نور تارا مانی آمنہ دے دلدا سہارا

دالی چلیماںی قسمت جگالی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

ڈاچی جو لسٹری تے ماندی نتانی دو جگ دا والی جاں چاکے سدانی

سب سواریاں دے مہرے لگالی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

تیرا سواریاں تے دایاں چسکاں سب پیچھے رل گیاں اندر خساں

قسمت دایاں نے جھولی پھرا لئی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

دو کھن کر چن نوں اگٹایا ڈب گیا سورج فیہ فرایا

شیرے خدا نے نماز ادا لئی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

پچھڑ بکری نے دودھ پلایا سٹریاں کجھوراں نوں چسا پھل لایا

دشمنان تھلے چادرو چھالی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

موسیٰ گوہ طور نے جب سدایا جوڑا اتارو آواز آیا

پیا چکارا تاں سرت سمجھالی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

کھاریاں نوں لب تیری شہد بنائے آسیاں غریباں دے تہیں بھار چائے

موڈے تے سچ رہی اے کملی کالی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

یار نوں یار نے پاس بلایا نہیں جوڑے عرشاں واسیر کرایا

بیٹھ کے سامنے سنی تے سنالی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

مہرے نبوت تے کھڈن والے تتیاں نے ریتاں تے پیراں نوں چھالے

کنب کہا یا تے کر بل وسالی تیری شان عالی اے دو جگ دے والی

آیا تیرے در حیا وے ناں خالی ولی محمد غلام بیچارہ ہر دم چاہے تیرا نظارا
 کد جا چھاں سوہنے روئے دی جالی تیری شان عالی اے دو جگ وے والی

نعت شریف

کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 سوہنی مہر ختم نبوتوں دی
 جدوں گھر عبد اللہ آیاسی
 وائی حلیموں نے گو دکھڈ آیاسی
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 ولی محمد کی صفت بیان کرے
 سوہنوں انگلی وا جد اشارا کرے
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 جد علی دی قصا نماز ہوئی
 آیا پرت اشارے انگلی تے
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 جد عمر جو شس وچ آیاسی
 اونوں بھین نے سبق پڑھایا سی
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 لوں لوں وے وچ سماندا گیا
 مولا یار دی شان و داندا گیا
 لوں لوں وے وچ سماندا گیا
 او پھڑ تلوار سدا یا سی
 وچ قدماں سیس لواندا گیا
 لوں لوں وے وچ سماندا گیا

سوہنی مہر ختم نبوتوں دی
 سوہناں نام صدیق سبحان اللہ
 کراں عاجز کی بیان اللہ
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 سوہنی مہر ختم نبوتوں دی
 سوہنی شان عثمان ڈولارے دی
 آقا دے اکھاندے تارے دی
 علی شیر خدا دا شیر دساں
 لگے پلق جھلق ناں دیر دساں
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 کوئی چڑھ چھکھاتے دس گیا
 دشمن دوزخ دے وچ دھس گیا
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 ولی محمد کی عرض بیان کرے
 وچ تابیا ہر انسان کرے
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا

مولا یار پیارے نوں لاند ا گیا
 بھیجھی جس دی آیت قرآن اللہ
 تیرے یار نوں موڈیاں تے چاند ا گیا
 لوں لوں دے وچ سماند ا گیا
 مولا یار پیارے نوں لاند ا گیا
 مولا دے یار دے یار پیارے دی
 جمع کر قرآن وکھاند ا گیا
 چلے اُسدی جیویں شمشیر دساں
 خیبر دے کوٹ گراندا گیا
 لوں لوں دے وچ سماند ا گیا
 ہمیں را حمتاں والا وس گیا
 مولا کر گلزار بناندا گیا
 لوں لوں دے وچ سماند ا گیا
 جتھے نظر چار ب رحمان کرے
 غل دکھیاں غریباں نوں لاند ا گیا
 لوں لوں دے وچ سماند ا گیا

نعت شریف

آجادر آقا دے اے تیری پھلیانی اے
 آییاں دایاں مکے دیاں بالان نوں اوٹھاندیاں
 رب نے جلیماں دی قسمت جگانی اے
 رچر کی جلیماں آکے پچھ دی پوچھاندی اے
 اوڈاچی کمزور ہو گئی دُون تے سوانی اے
 اللہ واجیب جاں حلیمہ گود چاندی اے
 لٹ کے خزانہ جاندی واگ نوں اٹھائی اے
 ولی محمد اڈتیز اسواریاں
 تیز ڈاچی آقا دی کندھناں دکھائی اے
 پچھ دیاں دایاں اے جلیماں کی چھپایاں
 سڑ گئے نصیب سہاؤ دے نظر ناں پائی اے
 اے اللہ دے جیب
 جدوں چا بلال نے سی کلمہ پکاریا
 تتیاں نے ریتاں اودے پار دی جدائی اے
 لے اللہ دے جیب
 جندی دو جگ شامی اے
 کافراں لعینیاں نال پتھراں دے ماریا
 آجادر آقا دے اے تیری پھلیانی اے
 جندی دو جگ شامی اے
 کڈھ تلوار حبشہ سدھایاں سی
 طواحاں دا ذکر کنیں پھین کولوں پایاں سی

گل وچ پلٹراتے یا دالہی اے
 جھولی وچوں شعلے نوری عرشاں نوں جانڈے
 آجادر آقادرے اے تیری پھلیائی اے
 ویکھ کے ملق سارے خوشیاں منادے نے
 آجادر آقادرے اے تیری پھلیائی اے
 آجادر آقادرے اے تیری پھلیائی اے
 اے اللہ دا جیب

منہ ناں مروڑے ثبوت ای قرآن دا
 عرشاں دی شان سہونے جوڑے چا سجاٹی اے

اے اللہ دا جیب
 ولی محمد اتوں گل نوں مکانی حبا

چام چٹھ ویکھنی کہی چن دی روشنائی اے
 اے اللہ دا جیب

نولاک خاطر جنڈی رب نے بنایا سی
 ولی محمد اس در گدائی اے

اے اللہ دا جیب
 نعت شریف

توں کہی جانیں شان اس اللہ دے مہمان دا
 آجادر آقادرے اے تیری پھلیائی اے

جنڈی دو جگ شاہی اے
 تنو ہتھہ رسا گنڈھ ہمرے تے اڑائی جا

آجادر آقادرے اے تیری پھلیائی اے
 جنڈی دو جگ شاہی اے

سن جوڑے مولا اتے عرش بولایا سی
 آجادر آقادرے اے تیری پھلیائی اے

جنڈی دو جگ شاہی اے
 سہوناں شہر مدینہ چا ویکھاں

نالے دلدے دکھڑے سنا ویکھاں
 اُس سو ہننے راج ددرے توں

پیریں دگ عل بلڑا پا ویکھاں
 اُس امت دے رکھوالے توں

اے اللہ دا جیب

میرے دلوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں پھار غریباں دے چاند اگیا
 وچ درد دے درد وڈا اندا گیا
 میرے دلوں تاہنگ نت رہندی اے
 جنڈی گل توں شان نرالی اے
 موڈے سوندی کسلی کالی اے
 جنڈا جوڑا عرش سہاندا گیا
 مولانور دے پردے اٹھاندا گیا
 میرے دلوں تاہنگ نت رہندی اے
 ولی محمد غلام لاچار بندہ
 کروا ہر دم رہے پکار بندہ
 میرے دلوں تاہنگ نت رہندی اے

سوہناں شہر مدینہ جا دیکھاں
 نالے دشمنان گل نال لاند اگیا
 میں بھی دل دے درد سنا دیکھاں
 سوہناں شہر مدینہ جا دیکھاں
 سوہنی صورت بھولی بھالی اے
 نالے مکھڑا و دوہا دیکھاں
 جنبریل بھی جان بچاندا گیا
 سوہنی ظلفت دا واسطہ پا دیکھاں
 سوہناں شہر مدینہ جا دیکھاں
 چاہے مدد چارے یار بندہ
 ہووے امرتے بٹن دیا دیکھاں
 سوہناں شہر مدینہ جا دیکھاں

نعت شریف

کیا شان عرب دے لاڑے دی
 سوہناں ہو کے والی دو جگ دا
 ابو بکرؓ دی شان خدا جانے
 سوہناں کعبے دے اجر چراند اگیا
 حلیمہ دے بخت جگاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند اگیا
 جہڑا کاندھے تے یار نوں چاند اگیا
 نالے کلمے دی شان وداندا گیا

سوہناں پتھراں توں کلمہ پڑھاندا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ وا
 سوہنے رنج تے پتھر کھاندا گیا
 دشمن نوں گل ناں لاند ا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ وا
 ابو بکر رضی شان خدا جانے
 سوہنے بدن تے گوڑا سٹاندا گیا
 نالے چن آسمان توں لاند ا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ وا
 ابو بکر رضی شان خدا جانے
 علی دیر نوں دیر بلاندا گیا
 جب حیدری نعر لاند ا گیا
 کیا شان عرب دے لاڑے دی
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ وا
 اودے ریدی ذات بلاندا گیا
 سوہناں واگ بوراق دی چاند ا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ وا
 ابو بکر رضی شان خدا جانے
 نالے سرٹیاں کھجوراں اگاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 وچ درودے درود ونداند ا گیا
 نالے راحت دے پھل برساندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 جہڑا کاندھے تے یار نوں چاند ا گیا
 جھلے ویشیاں کلمہ پڑھاندا گیا
 نالے سورج نوں پرتاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 جہڑا کاندھے تے یار نوں چاند ا گیا
 اودے خیبر کوٹ گراندا گیا
 اودے کعبے توں بت گراندا گیا
 حلیمہ دے بخت جگاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 چم چم تلیاں جبریل جگاندا گیا
 سوہناں جوڑا عرش سجاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 جہڑا کاندھے تے یار نوں چاند ا گیا

رائے ہار بوراق سدھاندا گیا
 اودے یار نوں یار تکاندا گیا
 نالے شکیاں نوں شک دچ پاندا گیا
 سوہناں ہوکے والی دو جگ دا
 ولی محمد بھی لکھ دا لکھاندا گیا
 ابو جہل اودھر کر لاند گیا
 کیا شان عرب دے لائے دی
 جبریل بھی حبان بچاندا گیا
 مولا نور دے پردے اٹھاندا گیا
 کیا شان عرب دے لائے دی
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند گیا
 نالے غلطیاں معاف کراندا گیا
 شیطان سروج مٹیاں پاندا گیا
 سوہناں اُمت نوں بخشاندا گیا

شان مصطفیٰ آپ کے مجربے

اک لکھتے چوی ہزار دچوں
 سوہناں بولناں سوہنی زبان دچوں
 جہڑا ساہیل در آپدے آجاوے
 بالن دوزخاں دا ہوسن اوبندے
 جدوں نام محمد دا لواں منہ تھیں
 ہووے کون جو شان گھٹان والا
 جس نال اشارے انگلی دے
 لکھاں فوج پیالٹرا اک پانی
 پچھڑ بکری نوں رب دودھ بخشے
 میرے آقادی شان کچھ ہو رہیوں
 نالے ٹردے سن سوہنی ٹور جیویں
 رہ فیروناں کسے دی لوڑ جیویں
 گئے لکھ حضور تھیں موڑ جیویں
 میرے ٹردے کم کروڑ جیویں
 کلمہ جسد اڑھ دے روڑ جیویں
 لیا چن آسمان تھیں توڑ جیویں
 تینوں کیوں ہن چڑھ دی اے کوڑ جیویں
 کم نال نیتاں جاندے ٹور جیویں

جہدے جوڑیاں نوں عرش چمیاں سی
 اودھر سالان اٹھاراں دی رات اکو
 جیوں کر پہنچ گئے کہو سبحان اللہ
 جو کچھ طلب سی سب منظور ہوئی
 ولی محمد لکھاں سلام اُسوں
 مولا پار نوں سدا کول جیویں
 ایدھر گھڑی اکو کر غور جیویں
 نہیں کوئی عقل دوڑان دی لوڑ جیویں
 رازدان نیٹس سی کوئی ہور جیویں
 پیٹی فیض پہنچائے جہدی گور جیویں

طرز نعت شریف دنیاتے آیا کوئی تیری ناں مثال دا

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا تیرے بعد شان اچا تیرے غارے یار دا
 دودھ لکھڑا تے زلفاں ولیل نے
 کنبے قلعہ خمیری جباں علی نعرا مار دا
 خاک کی نوری ناری تیرے درے سائل نے
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 جیتلوار لیکے عمر سدھایا سی
 طوا تا ذکر مولا کناں درج پایا سی
 قد میں آڈ گا ہو یا امر جب بار دا
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 کیتا سی قرآن جمع غنتی عثمان جے
 ربدے یار دا اڈ پورا جانی جان جے
 کیتا ناں خیال کدے دنیا دے مالدا
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 عیسیٰ موسیٰ نوخ تے داؤد سلیمان سی
 ہراک دتا آپو اپنا نشان سی
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 رتبہ بلند ہوا آمنہ دے لال دا
 نتھی ریت دے اُتے لٹا دتا
 اک روز بلال نوں کافراں تے
 پنڈ اپتھراں ناں اڈا دتا
 میخاں لوہے دیاں جڑن زبان اُتے

جیونکر شمع تے ہون پتنگ رازی
 ولی محمد ابی دیاں عاشقان نے
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 مصر دیوانہ ہو یا یوسف دی شان وچ
 عاشق بلال ہو یا تن من دار دا
 کرنی اولیس نوں بھی آقا دے دچھوڑے نے
 یار دے پیار وچ عمر اں گزار دا
 پنچے دریا پنچیاں انگلیاں چلائے نے
 مٹھاں وچ پتھر وی کلمہ پکارا دا
 سڑیاں کھجور اں دل سہونے نیناں تکیا
 شکیاں نوں شک دے چ پا کے دوزخیں نگہار دا
 ہو یا حکم جبریل نوں جا جلدی
 پہلے دینیں سلام پیاریاں نوں
 آوے دُول دُول دا ہو اسوار سوہناں
 ولی محمد اجتھوں تک گئے آقا
 عرشاں تے تینوں ذات حق وی بولا یا سی
 تلیاں نوں چم کے آپ نوں جگیا سی
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 ذات حق دی نشہ چڑھا دتا
 مُنوں مسلا لے فرما دتا
 تیرے بعد شان اُچا تیرے غارے یار دا
 عربی سلطان دیاں دھماں دو جہان وچ
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 اک دند سن کے چاہتی دند توڑے نے
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 لب تیری کھارے کھوشہد چا بنائے نے
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 سبز پوشاک پائی ناں پھسل پکیا
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 عربی سوہنے نوں ساتھ لبیا وناں این
 تلیاں چم کے ذرا اُوٹھا وناں این
 اُہدے جوڑیاں عرش سجا وناں این
 ناں کسے آوناں تے ناں جا وناں این
 لیکے براق جبریل سدھایا سی
 ہوئے اسوار دُول دُول پراں نوں سوار دا
 تیرے بعد شان اُچا تیرے غارے یاد دا

ہویاں خبراں عرش تے کرس اتے

جنڈی وچ اوڈیک اوڈیک لکھاں

مسجد اقصیٰ وچ گل انبیاں نوں

ولی محمد جسریں غلام حاضر

دول دول ہاریا پر جل جان لگے

آخر چا جسریں جواب دتا

یار یار دل آپ روانا ہویا

ولی محمد اگلیاں رب جانے نے

ہاریا بوراق میرے پر جسل جاہن لگے

نور دل نور جاوے چمکارے ماردا

تک یار یار نوں چا پر دے اوٹھائے نے

سال اٹھاراں اوتھے عرصہ گزاردا

رج رج تکیا سی یار دل یار نے

امت بخشوانی سوسو خٹیاں گزاردا

ولی محمد بے علم بے چارہ ہے

پہیا ڈر ڈر کے میں وقت گزاردا

محمدی ماہیہا : آجا چن ماہی

سوہت ماں ماہی چن آیا

سوہتے سوہتے دے نظام سوہتیاں

نبیاں ساریاں دے پیشوا آئے

لال آمنہ دے شین شاہ آئے

میرے آقا نماز پڑھا آئے

جانیں رب جیوں پسندھ مکا آئے

یار یار دل قدم اوٹھا چلے

ساتھی راہ وچ پیرخشکا چلے

آپ رب دی نال رونا چلے

کی کی سنیاں تے کہی سنان چلے

ساتھی جسریں بھی چا پیرخشکا لگے

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

عرشاں تے دھماں پایاں آمنہ دے جلے نے

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

جناں نے ناں نبیاں اُدسکے اوا زار نے

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

ہر دم آقا سینوں آپدا سہارا ہے

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

تیری انگلی نے کیتا چن بھی دو کھن ماہی

تلمیں دی گونج پٹی بت کعبے دے بھن آیا

سہانوں سوہناں اوملیا جندے سوہنے ویں غلام سوہنیاں

چن چن تیرے روشنائی سوہنی
چن تارے مات کیتے
چن خوشیاں مناندا گیا
چن عرشاں توں دور گیا
چن عرب دا چڑھیا اے
چن نشکان مار دا اے
چن چن سوہنی روشنائی تیری
ولی محمد اناں تول گل نوں

دیکھک لوگ گئی جروں جھلک دکھائی سوہنی
عرب نے مارے نے میر عزتیاں نے رات کیتے
جس بیل غلام آپدے لے جان بچا نا گیا
چھڈ گئے ساتھی نالہ سے سدھا نور وں نور گیا
مٹھی وچ کینکراں نے ارج کلر پڑھیا اے
تیرے بعد شان اپا تیرے خارے پیر دا اے
چھیر و امتاں دانالے درجک شاپی تیری
منکر سڑیں گے ناں اگلی توں فول گل نوں

نعت شریف

جب گھل ٹھنڈیے عرب دیئے وائے نی آکھیں کھلی والڑے نوں روھنے تے بلائے نی
دکھیا بیمار اک تیرے سی دیدار دا
بن جائے وسیلہ میرا نت دل چاہے نی
درد فراق و بے نت دا جہاں ماردا
بن جائے وسیلہ میرا دل چاہے نی
جب گھل ٹھنڈیے عرب دیئے وائے نی
نت دی اودیک مینوں نہیں سد پاندا اے
جب گھل ٹھنڈیے عرب دیئے وائے نی
مہل گیا بندہ بخش ہارتوں ایں
سچا مالکا پروردی گار توں ایں
نیویں اچیاں دا پالن ہار توں ایں

جاوندے نے لوگ مولا میرا دل چاندا اے
ہوئے کہ ویلا مولا بن دبا ئے نی
میرے مالک اسن فریاد میری
میرے جیڈناں پرتکثیر کوئی
تیرے دربن ہور ناں در کوئی

ولی محمد دیاں عرضاں من مولا
 بے کرتوں ناں کریں تے کرے
 ہر چیز دا قبضہ ہتھ تیسرے
 تیسرا نام لیاں کفر کذب جاندا
 ولی محمد دیاں عرضاں من مولا
 ولی محمد توڑی حکم ہووے آپدا
 کہ رب کعبے دا طواف کرائے نی
 آکھیں نبی پاک تائیں روخصے تے بلائے نی

نعت شریف

سارے نبیاں توں اچا تیرا شان سوہنیا
 آیوں گھر عبد اللہ تے اندھر چھپ گئے
 لگے کعبے اتوں بت تھلے ٹہان سوہنیاں
 تساں سن جوڑے عرشان تے سیراں کیتیاں
 مولا منیں تیرے ناز جانی حسان سوہنیاں
 تساں انگلی اشارے نال چن توڑیا
 سارے نبیاں توں اچا تیرا شان سوہنیاں
 جتھوں عیسیٰ موسیٰ نوح بھی ولا کے لنگ گئے

آیوں رُہڑ دی پٹی بیڑی بنے لان سوہنیاں
 جدوں کلمہ پڑھایا، سیر پھر چھپ گئے
 سارے نبیاں توں اچا تیرا شان سوہنیاں
 ملے یاراں نال یار رب خیراں کیتیاں
 سارے نبیاں توں اچا تیرا
 پہلے توڑ کے دکھایا پھر آپے جوڑیا
 آیوں رُہڑ دی پٹی بیڑی بیس لان سوہنیاں
 اوس دھرتی توں سوہنیاں ہزاراں کنب گئے

جہاں کے تلی اُتے پچڑے کہان سوہنیاں سارے بنیاں توں اچا تیرا شان سوہنیاں
 ولی محمد غلام مولا تیرے دروا کیتیاں گتا ہاں کولوں ہر ویلے ڈروا
 خاطر تیری اے زیناں آسمان سوہنیاں سارے بنیاں توں اچا تیرا شان سوہنیاں
 آیوڑ ہڑدی پٹی بیڑی بنیں لان سوہنیاں

نعت شریف

محمد پیارا بڑی شان والا آسیاں گوناہیاں نوں غل لان والا
 لکھ واری ظالماں نے پیا از مایا انگلی دا سوہنے اشارا اٹھایا
 دوکھن کرچن اُلٹان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 موسیٰ کوہ طور تے جب سدھایا جوڑا اتارو آواز آیا
 سنے جوڑے عرشاں تے چڑھ جان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 موسیٰ ناں جھلیا سی اک چکارا گوہ طور ہویا سی پارا پارا
 بیٹھ کے سامنے تکان والا محمد بڑی شان والا
 یوسف نے کیتا سی مصر سودائی محمد پیارے دی دو جگ شاہی
 پتھراں نوں کلمہ پڑھان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 یوسف دے درووں یعقوب بنیناں ملیا پیارے تے ٹھر گیا سینہ
 اے تلی اُتے پچڑے کہان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 جس دانان کوئی ہور سہارا اُسدا بھی حامی محمد پیارا

چمک کر گھٹری پنچان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 دلی محمد بھی درتے سوالی آیا جو اس در جاوے ناں خالی
 ہمسہ ہمسہ جھولیاں ورتان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 محمد پیارا بڑی شان بڑی شان والا آسیاں گونائیاں نوں گلی لان والا

نعت شریف

جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا روہڑیاں بیڑیاں نوں سوہناں بنے لان آیا
 نائی آمنہ واحبایا عرش فرشتے سبایا نوریوں نے سین جھوکایا
 من فرمان آیا روہڑیاں بیڑیاں نوں سوہناں بین لان آیا
 لکھاں بت چور کیتے عجب ضرور کیتے دکھ منظور کیتے
 سبق سکھان آیا جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا روہڑیاں بیڑیاں ...
 موزے ہزاراں دستے رہ کے وچ غاراں دستے مٹھی وچ کینکراں نوں
 کلمہ پڑھان آیا جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا سوہنے نوری مکھڑے دا
 لے کے شیریں جام آیا لے حق دا پیغام آیا سوہنے نوری مکھڑے دا
 جھلق دکھان آیا جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا روہڑیاں بیڑیاں ...
 کھاریاں توں مٹھے کردا کھا کے اٹے وٹے جردا سنے جوڑے عرش تے چڑھ دا
 امت بخشان آیا جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا روہڑیاں بیڑیاں ...
 بار نوں چایار بولا یا لین جب ریل آیا تلیاں نوں بوسہ دے کے

سو سہنے نون جگان آیا جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 عرشاں تے گئی سواری بوراں فرشتے داری
 محمد پڑھان آیا جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 جبریل پیا عرضاں کردا خادم ہاں تیرے دردا
 خوف جل جان آیا جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 جبریل نے بوراق ہاں آگے کھڑا دم مارے
 لے کر سوہنی شان آیا جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 لکھاں داٹاں چیر گئے سوہنی تصویر گئے
 کچھ سنن تے سنان آیا جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 یارنوں پیا پار بولائے پرے چا سب اوٹھائے
 اُمت بخشان آیا جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 ولی محمد بردا خادم ہے تیرے دردا
 عرضاں سنان آیا جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 روٹڑ دیاں بیڑیاں...
 ہر تھاں تے کھڑ جا رہاں...
 روٹڑ دیاں بیڑیاں...
 اکاں ناں جاداں ڈ...
 روٹڑ دیاں...
 کھلسن گے راز سائے...
 روٹڑ دیاں...
 دو جگ دے پیر گئے...
 روٹڑ دیاں...
 شکیاں نون شک مچ پائے...
 روٹڑ دیاں...
 کیتیاں گناں توں ڈردا...
 روٹڑ دی بیڑیاں نون سونہاں نہیں لان آیا

نعت شریف

تیری خیر ہوئے پہرے دارا
 روضے دی خالی چم لین دے

لا لائے رب تے رسول نال یاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 رہیزن سہوناں دنیاں تے آیا احمد عربی نام رکھایا
 دانی حلیمہ چک گود کھڑایا
 گل جانے دنیاں ساری لالائے رب تے رسول نال یاری
 تے جھوٹی...
 تے جھوٹی...

ابلی آمنہ دے سہوناں ولد اسہاندا گھر عبداللہ آیا نور ستارہ
 جاوے سڈ کڑے تے واری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 چارے یار نبی دے پیارے ابو بکر تے عمر شہسارے
 علی جان ویرن توں واری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 حق واسہوناں راہ بتلاوے کڈھ اندھیریں رستے پافے
 دشمن نوں پھرینے نال لافے مشرق رہ انکاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 انگلی اشارے نال چن نوں اوتارے مٹھی وچ کینکراں نے کلمے پیکارے
 ڈوبا ہویا سورج پھیرا دوباے جدوں ہویا امر عفارکی تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 خاطر امت سہونے دکھڑے اڈھٹائے نے چھوڑ گھر بداتے رات نوں سدائے نے
 ابو بکروں ساتھ لیائے نے کیتی یارتے یار اسواری نے جھوٹی یاری دنیاں دی
 لالائے رب تے رسول نال یاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 علی بستر پر چادر تانی سوں گیا شیر خدا دا جانی ویرتوں ویر دی جان وکائی
 گئی مشرکاں دی مت ماری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 جدم مولا کرم کما یا عمر نے کلمہ بول سنایا کجے توں سب بتاں نوں گرایا
 ہویا تھاں تھاں کلمہ زاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 نکھاں کافراں نوں سہونے موجزے دکھائے نے جتاں توڑے دند پھرینے نال لائے نے
 ہویاں سکیاں کھجوراں پھلداری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 ولی محمد آھی درتے پیکارے پاک حضور نت ملن نظارے

چمماں ویکھ روزے دی حیاں تے جھوٹی یاری دنیاں دی
لا لائے رب تے رسول نال یاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی

شان کلمہ شریف

کلمے پاک جیہا ذکر ہو رہا نہیں
کلمہ دم دم دیناں پڑھ جیوں
کلمہ کفر دے کوٹ گرا دیندہ
کلمے والے نوں سد عرش اُتے
لکھاں رہ اُوڈیک دے سال لکھاں
ملیا یار نوں یار سب بھیت کھل گئے
اُو دھر سال گزرے ایدھر گھڑی اکو
ولی محمد ابی دیاں دشمنان نوں
کلمے نال نماز پئی سج دی اے
سرتے موت گلیلی پئی گج دی اے
ضرب علیؑ دے نعرے دی وجدی اے
ملاقات کیتی ذات رب دی اے
تاہنگ حایاں نوں جیوں حج دی اے
عرش فرش نے کسلی سج دی اے
منکر کہن اے گل ناں فب دی اے
ساویں سانگ کھچڑے وج دی اے

شان نماز

اے نماز معراج ہے مومناں دی
اے حمد زبان تھیں جدوں بولیں
نال نیکاں دے میل نماز کر دی
اے نماز ناں چھڈی پیغمبراں نے
گندے بدن نوں کر صفا دیوے
نال ربدے میل کرا دیوے
صہوبت نیکاں نیک بنا دیوے
ہووے کون جو مُنہ پرتا دیوے

بن نماز توں بندیا رہیں گندہ
 اے نماز سب کوڑھ گوا دیوے
 لے نماز گچیرے جنتاں لے
 مہوے رنگ برنگ کھلا دیوے
 وچ نماز گلزار کر دی
 ذات ربدی رنگ بدلا دیوے
 باہر کھوہ نہیں کدھ نماز جیویں
 سر تے شای دے تاج پہنا دیوے
 عارے چلدے روک نماز لیندا
 پچھ راز نماز دا علیؑ کوں
 دسیں پڑھ نماز حسینؑ یارو
 اُمت نانی دی لئی قربان جاواں
 لکھ برکتاں ایس نماز اندر
 ولی محمد اقرض نماز بھارا
 سست سو وار قرآن فرما دیوے
 جہڑا نیزے تے سیں سُنکا دیوے
 بال بچہ شہید کرا دیوے
 پھڑ چوڑ نوں قطب بنا دیوے
 سست سو وار قرآن فرما دیوے

ذکر کلمہ شریف

حق لا اِلاَ ہَا اِلَّا اللّٰہُ ہُوَ مُحَمَّدٌ سُرُوْرٌ صَلَّیْ عَلَیْ

کیا سوہناں نام ستار والے
 جہڑا ڈوبیاں بیٹریاں تار والے
 جو مَن ماہی دے بھانڈیاں نے
 نحرے اللہ ہو اکبر لانڈیاں نے
 جو منہ تھیں کلمت بولن جی
 ہووا جنت والا گھولن جی
 حق لا اِلاَ ہَا اِلَّا اللّٰہُ ہُوَ مُحَمَّدٌ سُرُوْرٌ صَلَّیْ عَلَیْ
 حق لا اِلاَ ہَا اِلَّا اللّٰہُ ہُوَ مُحَمَّدٌ سُرُوْرٌ صَلَّیْ عَلَیْ
 حق لا اِلاَ ہَا اِلَّا اللّٰہُ ہُوَ مُحَمَّدٌ سُرُوْرٌ صَلَّیْ عَلَیْ
 حق لا اِلاَ ہَا اِلَّا اللّٰہُ ہُوَ مُحَمَّدٌ سُرُوْرٌ صَلَّیْ عَلَیْ

موتی راحت والے رولن جی
 اٹھ بندیا وقت وہا ندا اے
 جہڑا لا شریک کہہ ندا اے
 پیارے سد پیاراں دے
 چھڈ چکے عیش بہاراں دے
 اٹھ ستیا رین وہا ندی اے
 کچھ سنگ لائے پی فرماندی اے
 اس کلمے دے راز نیا اے نے
 اوجت گئے جہڑے ہا اے نے
 جنوں مرشد کلمہ دس دا اے
 اوہدے لوں لوں کلمہ رچ دا اے
 جو مکھ مرشد تھیں موڑ گیاں
 کٹر ناں شیطان دے جوڑ گیاں
 جو ہر دم کلمہ پڑھ دیاں نے
 بیڑے پنج تن پاک دے چڑھ دیاں نے
 میرا مرشد سوہناں ثانی ہے
 اج چھڈ گئے دنیاں فانی ہے
 پچھے لال دولاٹاں مار دے نے
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 تینوں نامک کھلا بولا ندا اے
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 کر ویلے یاد اقراراں دے
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 تینوں ریدی ذات بولانندی اے
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 اس ڈبڈے بیڑے تارے نے
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 اوناں جال مکر وچ پھس دا اے
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 جو کھٹیا سی سب روہڑ گیاں
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 او دوزخ کدے ناں سٹرویاں نے
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 سوہناں ویر جت را لاثانی ہے
 حق لا ا لا ہا . . . . .
 سوہنے پھل سہونی گلزار دے نے

لکھاں ڈبیاں نوں پئے تاروے نے حق لا اِلاَ ہا . . . . .
 ولی محمد بھی خادم در دا لے پیا لیتیا گناں توں ڈر دا لے
 حبرا سہونی سرکار دا ہروا لے حق لا اِلاَ ہا . . . . .

ذکر درود شریف

صلّے علی نبی اے نا

شکر اے خدا محمدی ہم کو بنایا سو امتی کس کو ملا یہ مرتبہ
 صلّے علی محمدون

اے نکئی مدنی ماہی ہے جہدی دو جب اندر شاہی ہے اس دروے گل گدائی ہے
 کس کی مجال ہے دم بھرے صفت رسول کی کرے جس پر خود خدا پڑھے
 سوہناں نبی کریم ہے خاتم المرسلین ہے شان جہد کیا سین ہے
 میں صدقے کلی وایا بُتتاں نے سین نوا یا کینکراں نوں کلمہ پڑھایا
 وچ دروے دروونڈا نڈا سی دشمن نوں گل نال لانداسی رحمت دے پھل برسانداسی
 جس رُخ نے پتھر ماریا اُونوں دوئیں جہا نہیں تاریا تھوں صدقے عرب دیا لاٹیا
 مشرق مغرب شمال جنوب پھاویں کوئی جتھے پڑھے درود حضرت بھی ہیں وہاں موجود
 سہونے مکھڑے وایا چن نال اشارے بولاہ لیا کردو کھن جوڈ وکھا لیا
 سدیارب جلیل سی لین آیا جب ریل سی درستے بوراق شکیل سی
 اک لکھ تے چوئی ہزار وچوں لال آمنتہ دا اچی شان والا

دند توڑنے والے نون لائے سینے
 دست حوصلہ اتنا ہے کس دا
 ولی محمد امیں قسربان جاواں
 سدیارپ جلیل سی لین آیا جبریل سی
 درتے بوراق شکیل سی
 صلے علی نبی اے ناں
 صلے علی محمد دن

نعت شریف

آکالی کسلی والے ذرا آجا
 تیری کالی کسلی تون صدقے میں جاواں
 جی آ آ کے آیاں تے رحم کماجا
 تیری کالی کسلی دا دو جگ سایا
 جی آ آ کے کسلی دی شکل دکھا جا
 جنساں نے وصل پیالے پیتے
 آکالی کسلی والے ذرا آجا
 تیری کالی کسلی کو ہوراں گاؤں
 جی آ آ کے آسیوں کے دکھڑے مٹا جا
 آکالی کسلی والے ذرا آجا
 ولی محمد عاصی بھی درتے پکائے
 جی آ آ کے پاکستان وسا جا
 مسترا ہوا آ کے دین جگا جا
 لکھ لکھ واری محمد آلاواں
 آکالی کسلی والے ذرا آجا
 تجھ کو ہے مولا نے پاس بلایا
 مسترا ہوا آ کے دین جگا جا
 جی آ آ کے کسلی دی دید کرا جا
 مسترا ہوا آ کے دین جگا جا
 لکھ لکھ واری محمد آلاواں
 مسترا ہوا آ کے دین جگا جا
 مسترا ہوا آ کے دین جگا جا
 تیری کالی کسلی دے ملن نطائے
 مسترا ہوا آ کے دین جگا جا

نعت شریف

یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں

عالی مولا شان تیری کوئی ناں تیرے شان دا
 قل ہو و لا ویکھیاں پھر و لنوں ہوں تسلیاں
 سوہناں ماہی کستی والا وچ مدینے آ گیا
 میں نکاری کوچی کسلی تیرے عشق اوتھلیاں
 ہو یا کہی کوہ طور تے موسیٰ نطائے پائے نے
 لا مکان تے پنچے جسم گفتگو واں جلیاں
 جیکر ذولنجاں ویکھ لیندی سو ہننے دے دیداروں
 بیٹھ گوشے توڑ ٹھا کر کیوں ناں پاندی جھلیاں
 ناں کوئی ہو یا ناں کوئی ہو سی صدقے کسلی والیا
 جدوں مٹھیاں وچ روڑ پاون کلمے دیاں جھلیاں
 میں بے علم ناں عقل کافی او گہنہار نقاریاں
 دل دی آس مدینے جاواں قسمتیاں ہوں بھلیاں
 ولی محمد عاجز بندہ درتے کھلا پکاروا
 وچ مدینے یا محمد میں بھی ہونجاں گلیاں
 جو کوئی پانی ایس درتوں لنگیا مکھ مروڑ کے
 ہر دم تیرا اسم ہووے میرا ورد زبان دا
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 ساری دنیا کسلی کیتی راحت دارمبہ پا گیا
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 عرشاں او پر خوشیاں ہو یاں احمد عربی آئے نے
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 وانگ موسیٰ جھل ناں سکدی عشق دی تلواروں
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 کافراں نے ذن کیتا اُس نے جادو پالیا
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 درتے آس چروکی دلنوں کر دے دور لا چاریاں
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 قدام دیو وچ ہر دم ہوواں حکم ہووے سرکار دا
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 وانگ شیطان حال آس وارے گا ہتھ چور کے

جو بے ادب تقاریاں نے ہو یا وحشی جھلیاں یا محمد درتیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 ولی محمد چھوڑ دے توں کم عقل کی جان دے جو جو لفظ زبانوں بولن فرق زمین آسمان دے
 منہ توں اپنا دیکھ غافل کدے نہیں مکھیاں جھلیاں یا محمد درتیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں

نعت شریف

پہلے محمد اس سرجن ہارے نوں جس سا جیا عالم سارے نوں
 جس بھجیا بنی سہا کے نوں سہونے کلمہ آن پڑھایا اے
 بنی محمد توں جاں صدقے آہر گھر چان لایا اے
 جب احمد عربی آیا اے ہوراں نے منگل گایا اے آسیاں نے حمد آلا یا اے
 آبتاں نے یس نوایا اے بنی محمد توں جاں صدقے آہر گھر چان لایا اے
 ابو لہب اتے ابو جہل ہوئے آہولٹ لکھاں دے فیل ہوئے
 آ قدرت کندے کھیل ہوئے تیرا انت کسے ناں پایا اے
 بنی محمد توں جاں صدقے آہر گھر چان لایا اے
 اک دیکھ نظارہ پاندے نے ساری عمر سکڑے جان دے نے اک ستیاں وقت وہاندے نے
 آئی جاگ نے دل ٹر مایا اے بنی محمد توں جاں صدقے آہر گھر چان لایا اے
 جب عمرہ جو شس وچ آیا سی اولے تلوار سدھایا سی
 راہوں مل نا ایم اٹکایا سی جاگھر ول دیکھ سُنایا اے
 بنی محمد توں جاں صدقے آہر گھر چان لایا اے

آیا گھر جو پایا پایا سی
 رہی ہوش ناں دل شربایا سی
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 اگے لکھاں پیغمبر آئے نے
 مکی مدنی پھیرے پائے نے
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 جاواں صدقے ظہرادیاں جہاں توں
 جا کر بل ڈیرا لایاں توں
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 اک جھٹل نشانے تیراں دے
 کی حال دساں دیگران دے
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 عون و محمد میدان سدائے نے
 جا جنت دیرے لائے نے
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 مشک لے عباس سدھایا لے
 آنظالماں گھیرا پایا لے
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 ایسا قدرت کھیل دکھایا سی
 کالی ذولف نے دل ترٹنایا لے
 آہر گھر چانن لایا لے
 آپو اپنے شان سوہائے نے
 جس دی خاطر گلشن لایا لے
 آہر گھر چانن لایا لے
 صغراں دے درد اٹھایاں توں
 مانے دا شان ودا یا لے
 آہر گھر چانن لایا لے
 دکھ دیکھ ناں سکے ویراں دے
 جو جو ظالماں ظلم کما یا لے
 آہر گھر چانن لایا لے
 آنظالماں گھیرے پائے نے
 بی بی زینب حمّہ آ لایا لے
 آہر گھر چانن لایا لے
 بچی مسلم دی آکھ سنایا لے
 مارے تیرتے ظلم کما یا لے
 آہر گھر چانن لایا لے

نام اکبر ماں دولا رے نے وچ کر بل نعرے مارے نے
 خاں اُمت چائے پھارے نے تانے دا شان و دایا لے
 بنی محمد توں جان صدقے آہر گھر چانن لایا لے
 پہن ہتھیار میران سدھایا لے سوہناں ذین گھوڑے تے پایا لے
 اے حسین زہرا دا جیایا لے دے خون اسلام بچایا لے
 بنی محمد توں جان صدقے آہر گھر چانن لایا لے
 دل محمد آھی گنگار بندہ رکھے طلب دیدار لاجپار بندہ
 چائے مدد چارے یار بندہ آغیہ مراں تولا دل گھبرایا لے
 بنی محمد توں جہاں صدقے آہر گھر چانن لایا لے

نعت شریف

غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں

اُمت محمد پیاسداویں کلمہ پڑھکر وقت ٹپاویں مسجد دیول مول ناں آویں
 راہ دنیاں دن چار آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار
 بانگ ملے بڑکاویں حقہ مسلمان سداویں سقہ شرم جیاناں رہ گیا اُکا
 چھڈ گلاں دے لشکار آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار
 موڈیاں اوپر تھوکاں وگاویں ٹرن لگا پیا اڈیاں چاویں موچھاں نوں پیادٹ چڑاویں
 اے شیطانی کار آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار

رستہ حق قرآن پکارے آؤ جنت وچ پاؤ نطائے
 جیویں موہانہ واجاں مائے آؤ جس جانان پار آجا مسجد نوں . . . .
 پڑھ پڑھ عالم مغز کھیاندے حق دا رستہ پئے بتلانڈے
 احمق پرے پرے جانڈے آئی نصیبوں ہار آجا مسجد نوں . . . .
 سقہ مسلمان سداوے پین شراباں شرم ناں آوے
 پھنگ پوتیاں سوٹے لاوے کیوں بن ناں ایں بالن نار آجا مسجد نوں . . . .
 پھا دیں ہو جائے چٹی داڑی ہتھ وچ اوہا چھری گوہاڑی
 گن گن دس ناں ایں سونی ناڑی نالے جوگاں چار آجا مسجد نوں
 جاگ بناں دودھ جمنان ناہیں اے غافل ناں عمر گوائیں
 لڑ نیکاں دے لگ جائیں ستیا سرت سنبھال
 آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں . . . .
 اے غافل توں چھوڑ دیری دنیاں جوگی والی پھیری
 اک دن آکڑ بنسن تیسری راہ ناں رہناں بلکار
 آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں . . . .
 کسے دینی عالم دا پھڑ پتہ دلنوں ہو جائی ٹھیک تسلا
 نوں نوں رچ جائی اللہ اللہ نالے ہو جائے بیڑا پار
 آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں . . . .
 شہر قبور شریف نوں جاویں پیر میرے نوں حال سناویں

پیا مراداں دلدیاں پاویں آجا لٹ لائے موج بہار
 آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں . . . . .
 اوتھے ہر دم راحت ٹھاٹھاں مائے نکھٹاں تر گئے اوگن ہارے
 جو کوئی آیا ایس دوارے ہو گیا کالو مال
 آجا مسجد نوں . . . . . آجا مسجد نوں . . . . .
 کرماں والے تے کرم کیا جاگ لگی جدوں گل نال لایا
 گھنگاں نوں گھنگ شریف بنایا آئی راحت نے عجب بہار آجا مسجد نوں
 جو آھی اس درتے آوے جھولیاں بھر راحت لے جاوے
 لاشانی جد نظر ملاوے نور حسن بھی ہوئے بلہار آجا مسجد نوں
 بے قسمت تے سستے رہ گئے لہراں مار سمندر و ہنگے
 ثانی تے لاشانی کہہ گئے اے دنیا خواب خیال آجا مسجد نوں
 ثانی توں لاشانی صدقے ویر پیارا جانی صدقے
 میں جان کراں قربان صدقے اے ڈب دیاں دیندے تار آجا مسجد نوں
 دلدیاں رمزاں جہانن والے حق ناں حق پہچانن والے
 نوری چہرے چانن والے آج دیکھ کھلے گلزار آجا مسجد نوں
 ولی محمد جہے نقارے نکھٹاں عاصی ڈب دے تارے
 جو آیا سو پائے نظارے پے صدقیاں مندے حال آجا مسجد نوں
 ولی محمد دا من کہناں سدا ناں دنیا اُتے رہناں

اک دن سد حضور و پیناں ناں کوئی کسے دایار آجا مسجد نوں
آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں .....

نعت شریف

گڈی چلدی چلدی چلدی رُک جاسی
ایتھے بھلیاں بھلیاں آیاں سن
سب چہرے چھوڑ سدا ہایاں سن
گڈی چلدی چلدی رُک جاسی
جناں نال توں لاڈ لڈاندی سائیں
لکھ وار سد کڑے جاندی سائیں
گڈی چلدی چلدی رُک جاسی
تیری ستیاں عمر و ہا جاسی
تیری ہوش ٹکانے آ جاسی
گڈی چلدی چلدی رُک جاسی
مل عطر فیئل نواون گے
تینوں اوس مکان پوچاون گے
گڈی چلدی چلدی رُک جاسی
اوتھے لاگیاں لاگ بھی لینے نے
جدوں چابی عمر دی مک جاسی
جد پکڑ حضور منگایاں سن
اے تند پریم دی ٹٹ جاسی
جد چابی عمر دی مک جاسی
گھٹ گھٹ کے جھیاں پاندی سائیں
سہونی شکل پیار دی چھپ جاسی
جد چابی عمر دی مک جاسی
سوہنے چہرے نوں گھن کھا جاسی
جد تیر کسا نوں چھٹ جاسی
جد چابی عمر دی مک جاسی
کر کاہلی ڈولا چاون گے
انگ ساک کبیلڑا چھٹ جاسی
جد چابی عمر دی مک جاسی
تینوں ہور قضیے پینے نے

دکھ جان تیری نے بہنے نے اوتھے گل عملاں تے تک جاسی
 اوتھے عربی لاڑا آدے گا سہونی آ کر جھلق دکھائے گا
 اُمتی کھسا بول سناوے گا تیری جان عذاب تھیں چھٹ جاسی
 گڈی چلدی چلدی رک جاسی جد چابی عمر دی تک جاسی
 جو حدیث قرآن نوں بھل گیا ہو اوس دا دیوا غسل گیا
 سچسا لال گھٹے وچ رُل گیا آکے گل عملاں تے تک جاسی
 گڈی چلدی چلدی رک جاسی جد چابی عمر دی تک جاسی
 ولی محمد غلام لاچار بندہ چاہے مدد چارے یار بندہ
 پڑھے ہر دم استغفار بندہ تیری جان عذابوں چھٹ جاسی
 گڈی چلدی چلدی رک جاسی جد چابی عمر دی تک جاسی

بُت تے روح دا بیان

اٹھ ستیا رین و ہانڈی اے کھواہ جولائے واری جاندی اے

اٹھ ستیا رین و ہانڈی اے کھواہ جولائے واری جاندی اے
 تیرا کھواہ ڈونگا وہن ویسے گھڑی پل ناں ایتھے رہن ویسے
 تیرا ساتھی ساک ناں سین ویسے لمیں لُج عقل دی پاندی اے
 اٹھ ستیا رین و ہانڈی اے کھواہ جولائے واری جاندی اے
 پاکانجن سدھی تیر میاں کیوں پھرناں ایں ہو دلگیر میاں
 تیرا ناں جاناں دے سیر میاں اُو بیٹھے مل سر ہانڈی اے

اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 وٹ ماہل تے وٹ ناں پاہناں
 ناں غفلت دی اکھ لا بہناں
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 گھڑھ مکر ا صدق ایمان اکو
 تیرا راضی رہ رحمتان اکو
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 جد ڈھول چر کلی مل جانڈے
 جیوں پھل چنبیلی کھل جانڈے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 پئے بوڑھے ہتھ ملانڈے نے
 پئے وچھڑیاں میل کرانڈے نے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 پیسا گتا چوں چوں کردا اے
 ناں جیوندا تے ناں مردا اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 پیٹی لٹھ سیاں وچ لیٹ دی اے
 بناں خستہ ناں متھا ٹیک دی اے

کھواہ جولائے واری جانڈی اے
 ایٹھے ناں اریٹر پسا بہناں
 تیری کھیتی سک دی جانڈی اے
 کھواہ . . . . .
 کر تقلا کا بنجھن جان اکو
 ناں لوڑکے دی پانڈی اے
 کھواہ جولائے واری جانڈی اے
 رل ناں ولاں دے دل جانڈے
 پیٹی رگ رگ راگ سنانڈی اے
 کھواہ . . . . .
 خوش ہو ہو جھیاں بانڈے نے
 او سہونی گھڑی سہانڈی اے
 کھواہ . . . . .
 پیسا ڈنڈے کولوں ڈرا دا اے
 جنڈے پنڈیرے تے راہنڈی اے
 کھواہ . . . . .
 اے گل کوئی دکھری بھیت دی اے
 وچ خوشیاں عید منانڈی اے

اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ جولائے واری جاندی اے
 ناں سن دکھڑے پروہنی دے اس کسلی جھلی آنی دے
 ہر پاسیوں پاتے بھتی دے جندے پیڑ کلیجے رہندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ . . . . .
 یا گاہدی گاہ پڑانے نوں گل دسنی کی سیانے نے
 سب میل کے پیٹے تانے نوں پیٹی بیڑ نوں تھلے وہاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ . . . . .
 پیاجھلن وہاں بہندا اے موحتی دے نعرے لاند اے پیانعلطیاں نوں بخشاندا اے
 اے گل اگیرے رہندی اے اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ . . . . .
 اودے پاڑ چھاپلے مار دا اے جدوں وہندا نیر جھلار دا اے
 گوٹے کھاندہ دل نثار دا اے جانے رب جیوں وقت ٹپاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ . . . . .
 پھڑ کھتی تے اڈاں کھال دا جا جہڑی بوٹی نوں ہتھ مار دا جا
 نالے ربدی حمد پکار دا جا جہڑی عیباں نوں بخشاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ . . . . .
 ول محمد گل مکانی جا کیارے صدق یقین دے لائی جا
 نعرے اللہ ہوا کبر دے لائی جا تیری شکل حل ہو چاندی اے اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 در ثانی لاشانی دے جا جیویں دل کھول کے جھاتی پا جیویں

لائے سنٹر اقلب جگا جیویں گل من ہے وارہ کھاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے گھواہ جولائے داری جاندی اے
 کرماں والے جھاتی پائی اے آج تا بیا گل ککائی اے در اسدا جو گدائی اے
 اونوں تھڑکدے ناں راہندی اے اٹھ ستیا رین وہاندی اے گھواہ جولائے
 کیدیاں والے کرم جگائے ایتھوں کیا جٹاں نے رنگ وٹاے ایتھوں
 لکھاں حافظ بن بن جائے ایتھوں ہو راحت رہدی جاندی اے
 پچھ عبدالرحمن قصوری نوں جد تکیا چہرے نوری نوں
 ر دور چاکتا دُوری نوں آج پینگ جھولارے کھاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے گھواہ . . . . .
 نقش بندیاں داد بار کھلا رکھے بو امیری سدا کھلا نیویں اوچیاں ناں پیار کھلا
 بھر جھولیاں خلکت جاندی اے اٹھ ستیا رین وہاندی اے گھواہ جولائے . . . . .
 اے لاہوروں لین سدھاندی اے وچ کوٹلے شریف دے جاندی اے
 دنیاں ہر دم فیض اوٹھاندی اے تینوں کیوں سٹ کابلے پاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے گھواہ . . . . .
 ولی محمد بے علم نوں شاعر کیتا ثانی صاحب پیارے توں خیر لیتا
 ایسا پر کر کے اک جام پیتا اہ زبان ولہ کد کھاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے گھواہ . . . . .

بنت تے روح دا بیان

کت چرکھا شام متاویں گی ناں کھید گڑے پچھو تاویں گی

کت چرکھا شام متاویں گی ناں کھید گڑے پچھو تاویں گی
 تیرا چرکھا گاڑواں گھڑیاسی سوہناں ساز دکانیں دھریاسی تینوں نوریاں سجدہ کریاسی
 توں کیوں غیراں ول جاویں گی کت چرکھا شام متاویں گی ناں کھید گڑے پچھو تاویں گی
 تیرا چرکھا رنگ رنگیلا نی پی امارے سد سربلا نی
 کر توں بھی آپناں جیلہ نی پھر کل نوں پی شرمادنگی
 کت چرکھا شام متاویں گی ناں کھید گڑے پچھو تاویں گی
 تیرا چرکھا راگ سناوے نی تینوں عقص شعور ناں آوے نی
 تیرا کتنوں دل گہراوے نی پھر تاناں کیوں تنادیں گی
 کت چرکھا شام متاویں گی ناں کھید گڑے پچھو تاویں گی
 تیرے چرکھے چاٹاں جرٹیاں نی توں ناں کہ نخرے اڑیاں نی
 ناں خاک ادا وچ مڑیاں نی چھڈ حق کیوں غیر تنادیں گی
 کت چرکھا شام متاویں گی ناں کھید گڑے پچھو تاویں گی
 تیرا چرکھا قیمت لالاں دی توں کھید رچالئی بالال دی
 چھڈ شوکھی بھیڑیاں چالاں دی پھر دلدا مطلب پاویں گی
 کت چرکھا شام متاویں گی ناں کھید گڑے پچھو تاویں گی
 تیرے چرکھے دا رنگ لالی نی کجھ کت لائے عمراں پالی نی

کر راضی اپناں والی فی
 کت چرکھا شام مناویں گی
 تیرا چرکھا چیک چکاوے فی
 تیرا ستیاں وقت و ہاوے فی
 کت چرکھا شام مناویں گی
 جو خان تیرے دیاں سیال نے
 تینوں ستیاں سارناں رہیاں نے
 کت چرکھا شام مناویں گی
 تیری ستیاں رین و ہا جاسی
 تیری ہوش ٹکانے آ جاسی
 کت چرکھا شام مناویں گی
 تیرا چرکھا ہے دن چار کڑے
 توں ناں کر غیر خیال کڑے
 تند لا ا لا دی پا اڑیے
 ناں اے قیمتی وقت گنوا اڑیے
 کت چرکھا شام مناویں گی
 ولی محمد اٹوکان نوں دس ناں ایں
 کیوں جال مکر وچ پھس ناں ایں
 پھر آخر ناں شرماویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 تینوں عقل شعور ناں آوے فی
 آئی جاگ اتے غم کھاویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 اڈچک چرکھڑے گیاں نے
 آئی جاگ اتے پھر کراویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 سوہنے چرکھے نوں گھن کھا جاسی
 جد بیکھا بیٹھ کراویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 توں ناں چل اُلٹی چال کڑے
 پھر آخر ناں شرماویں گی
 یاری ناں محمد دے لا اڑیے
 پھر راحت ربدی پاویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 گوشے بیٹھ نو بیکلا بس ناں ایں
 چھڈ چوڑے بیڑے جاویں گی

حضرت عمرؓ دا ایمان و حج آونال

اک دن جوش دیوچ آ عمرؓ تلوار چانی سی
 ٹریا چا چال وچ بازی جت آواں گا
 تر و معیان تھیں کھج کے بڑا بک دا بکنا سی
 کیسے شان مولادے اودا مان ٹٹ گیا سی
 بھین عمرؓ وی چھپ کے تے پی قرآن پڑھدی سی
 آوازہ پیا کناں وچ جاں طواع تے یاسین دا
 و جا و وچ کھجے دے نشانہ دین محمدؐ دا
 آکھے بھین جی ڈرا بن بووا کھول کے پڑھنا
 سن کے بھین آوازہ ویرن دا کچھ کنہی ڈولی لے
 ٹک چھپ کے دونوں اک پاسے بہندے نے
 اودھر عشق محمدؐ دے عمرؓ نون غلبہ پایا سی
 تر لے بھین دے کردا جس دم بووا کھلا بے
 وچ دربار رسالت دے مشکاں بن کے لے جاناں
 وانگر سگ دے رسا گل میرے نون پایا بے
 ولی محمدؐ غلام نے سر سجدے پایا سی
 کلمہ عمرؓ جاں پڑھیا عرب دے لارے دا
 کارن سر محمدؐ دے اس نے شرط لائی سی
 خبر ناں اوس نے پائی صداقت سکھ آواں گا
 جھلیا جوش ناں جائے ہر کوئی تھر تھرانہ سی
 آئی آواز سہونی جے اس جگہ تے رگ گیا سی
 کر کے بند دروازہ پی ویرن تون ڈروی سی
 رستہ صاف دس گیا صراط مستقیم دا
 منہ تھیں راہ آواز آوے میں مسکین محمدؐ دا
 میں غلام محمدؐ دا میرے تون مول ناں ڈرنا
 آکھے ماں اپنے نون لے عمرؓ دی بولی لے
 شرماں رکھ لائے مولا لے زبانون کہندے نے
 بووا بھین جی کھولو تیرا ویرن آیا سی
 پیش محمدؐ دے کردو عمرؓ عمراں دا بھلا بے
 میں منظور ہو جاواں میری من کے لے جاناں
 میں منظور ہو جاواں رورو کے سونایا بے
 نکی مدنی ماہی نے پھر سینے لایا سی
 پھا بڑ کفر نے پائی سن آواز نعرے دا

ولی محمد غلام ہے شاہ ابرار دا سب تھیں عالی رتبہ جے نبی چواں یاراں دا

حضور پاک کی شفقت پر کافر مائی کا کلمہ پڑھناں

طرز۔ نکلے وچ سی اہو بڈھڑی مائی

کلمہ عمر جاں پڑھیا پھا جڑ کفر تے پائی
 آکھے تنگ محمد توں چھڈ کے شہر نوں چلی
 آکھے ایس جادوگر جادو پائے نے لوکاں نوں
 گٹھڑی بن کے مائی اپنے پھار دی بھاری
 جادوگر توں بچ نکلاں پئی ادا منگ نی آں
 نکل چھپ کے ٹر پئی چا کے بھار بھارے نوں
 رستے وچ ہو یا ٹکرا محمد تے اُس مائی دا
 سرتے بھار چمک دے نے والی ہو کے دو جگدے
 موتی راحتاں دے رول دے تے بھار چانی جانے
 جسم کلتی والے نے جا کر بھار لاہیا سی
 صدقے وار نے بچیاں ہیں اک مت دینی آں
 جادوگر نکلے وچ بے تینوں خیر ہے ساری
 بولے ہنس کے اگوں راحت ریدی پاویں
 وچ پئی وچ قدماں دے منہ تھس کلمہ کہندی رہی
 ولی محمد غلام نوں روزے تے سد لیناں

رہندی وچ نکلے دے سی اک بڈھڑی مائی
 آکھے دین ناں چھڈ ناں یکے قہر نوں چلی
 میں جادو توں بچ جاداں پو سوچے سوچاں نوں
 متھا ٹیک ٹھا کر نوں رو رو کر دی زاری
 رستے وچ ناں مل جائے ایسے گل تو سنگ نی آں
 موڈا دے کے نکلی جائے اُس عرب دے لاٹے نوں
 بھارا بھار ہے مائی اک صدمہ جدائی دا
 پچھے پچھے آ مائی سہونے بول پئے لگ دے
 سمجھناں مائی نوں آئی خدا دے یار پئے جانے
 متاں دیوندی مائی دل وچ پیار آیا سی
 جس واسطے آئی ساری دس دینی آں
 اس توں بچ کے رہناں جاواں صدقے واری
 اوتے جادوگر ہیں ہاں جس توں لک کے آویں
 میں کیوں وچ جدایاں دے ایوے چوٹاں سہندی رہی
 میں گدا ہوں تیج تن د امیرے عیساں نوں کج لیناں

در مصطفیٰ

۲۲۳

چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا مصطفیٰ دے دین ول سدھا ہو کے آ

دنیاں تے آیا جدوں اللہ دا حبیب سی

تے رہ گئے کوئے ابو جہل دے نصیب سی

چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا

مدینے والے ماہی دا غلام پیا سدا ناں ایں

بن پیریں گھنگر و تے نیچ دا نچا ناں ایں

چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا

بنج ویلے چھڈ کم جاناں ایں مسیت نوں

ذرا بھسی ناں سجناں توں کرناں ایں چپس نوں

چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا

دو بیڑیاں تے کاہنوں دھر بیٹیاں تنگاں نوں

ہتھ وچ پیا چھنکا و ناں ایں ونگاں نوں

چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا

پتھی گل آکھئے تے کون چماندا لے

جھڑا پتھی آکھے تے وہابی اوسندا لے۔ اکھاں نال ڈیٹھے اساں سچیاں نوں پچھا۔ چاہناں ایں ہے بندیا

پڑھی دا قرآن جتھے چاہی داسی چانناں

چاہی دالے غافلہ حق نوں پہچانناں

اکدن آوسی گا عمل تیرا سامناں

بال دیوے بٹیاں تے کتے ناں رجا

چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 ہوویں ناں ناراض میری سن کے کلام توں
 پچھ میں گل ذرا بنی دے غلام توں
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 کہندائے قرآن کر ادب مائی باپ دا
 کم تیرا سارا مسلماناں والا جی پیدا
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 آجھے نماز تیرے کپڑے نا صافی نے
 کدوں تینوں دیالے حشر والے شافی نے
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی نوں
 پچھے جے کلمہ نماز تے سناؤ جی
 سچی گل پچھے تے نک نوں چڑاؤ جی
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 بن تاں نمازوں تیرا پیو دادا مویا سی
 تینوں بھی نماز سجدہ ناں نصیب ہو یا سی
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 سقہ موجب پیا علیؑ دا سداناں میں
 پاکی تے پلیتی نوں پیا چم سینے لاناں میں

مصطفیٰ دے دین ول سدھا ہو کے آ
 کر کے سناواں ذرا گل خاص عام نوں
 ہونج دی پی گھٹا ذرا لاکدی نوں چا
 مصطفیٰ دے . . . . .
 گھر وچ حکم پیا چلدا آپدا
 بے شک ہر تھاں سنگی اڑا
 مصطفیٰ دے . . . . .
 پچھے جسے مُسے تے گول تیرے کافی نے
 چھڈھ کم سارے پیا فتوے چلا
 مصطفیٰ دے . . . . .
 کی اے جنازے دی دعا فرماؤ چا
 فلماں تے گانیاں دا تینوں بڑا چا
 مصطفیٰ دے . . . . .
 حق جے سونا بیٹے تینوں دسدا اوٹویا سی
 کن تینوں آکھیا ناں حستم پڑھا
 مصطفیٰ دے . . . . .
 چرٹن چڑاے پیا مزاراں اُتے جاناں میں
 شرع محمدی نوں کنڈ ناں وکھا

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

چھڑیاں نماں ناں لوڑ رہی زکات دی

اُد گل گراں کی جو ہونے گل گھاٹ دی

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

نبی دی حدیث نے اک کد فرمایا سی

جیویں لگے رگڑا توں اوسے طراں لایا سی

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

شکر کوں ناں ہارناے ہسفی سدائی جا

لکھن تے لکھان دی ناں لوڑ سہانوں کائی ہے

دووں دوں ہتھیں کھاو نالے پاوندے دوہائی ہے

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

تیمھوں سارے لوگ عقلمند تے سیانے

اُدناں توں کی کہتاں جہڑے خشک نلوانے

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

ہل دے نے حکانائے پڑھوے حدیثاں لوں

کہوے نماز آوے شرم پلپیتاں نوں

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

سارے راہ گھلے تینوں کھید پیا انیاں

مصطفیٰ دے دین دل سدھا ہو کے آ

ولی محمد ایٹھے بہری گل راٹھ دی

یاں تینوں پٹیاں شیطان نے پڑھا

مصطفیٰ دے . . . . .

جہڑا اج بیلیا توں چکر چلایا سی

سمجھیا توں ہونیں کدوں پچھتے پوچھا

مصطفیٰ دے . . . . .

کن تینوں ہٹکیا ناں یار میں بٹکا

جنوں پچھو جاندا ہتھ کناں اُتے لائی ہے

ریا وچ اکھیاں نام شرم حیا

مصطفیٰ دے . . . . .

ہے دسومت ہتھوں لڑوے دکانے

سچی گل کیتیاں ناں ملدا پلا

مصطفیٰ دے . . . . .

مڈھوں یکے دھسی آئے پورا نیاں ریتاں لوں

جوڑ موڑ مستے نے دین ٹھکرا

مصطفیٰ دے . . . . .

جانکے توں اکھاں اُتے پٹیاں چاہنیاں

کہ جو قرآن گلاں اوتوں ناں منیاں
ولی محمد اتوں لکھناں لکھناں کی
اندھیاں تے بویاں نوں سرد اکھپانہ کی
چاہناں ایں جے بندیا ربدی رصنا

کھتھے گئے سارے اُو راہنما
سمجھ داراں لوکاں توڑی فیر سمجھاناں کی
ساری گل مکدی ایتھے چا مُکا
مصطفیٰ دے دین ول سدھا ہوکے آ

نعت اس مکی مدنی ماہی دی نت تاہنگ ملن دی رہندی اے
شریف میں راہاں تے اونسیاں پائیں آں کد سد حضوروں پیندی اے

جہڑا خاص خدا دا پار تھو
جہڑا آسیاں دا غم خارا تھو
اُس مکی مدنی ماہی دی
جہڑا غاراں دیوچ رُون والا
چک گٹھڑیاں دل نوں موہن والا
اُس مکی مدنی ماہی دی
جنوں ویر علیؑ دا کہندے نے
جہدی انگلی تھیں چن لہندے نے
اُس مکی مدنی ماہی دی
جہندہ پتھر کلمہ پڑھدے نے
جہڑے دانی خوب کوثر دے نے

جندی نظروں بیڑا پار تھو
جندہ خلکت کلمہ کہندی اے
نت تاہنگ ملن دی رہندی اے
پتھر کعبے شریف دے ڈھون والا
جنوں سد عرشاں نے پیندی اے
نت تاہنگ ملن دی رہندی اے
جہدے نعریوں خیبر پھندے نے
میری جان جدایاں سہندی اے
نت تاہنگ ملن دی رہندی اے
جنوں نوری سجدے کر دے نے
دو جگ وچ شاہی جہندی اے

اُس کی مدنی ماہی دی نت تائبنگ ملن دی رہندی اے
 ولی محمد دیاں عرضاں من مولا ویکھاں سہوناں عرب دا چین مولا
 میری کشتی اڑی وچ بن مولا بساں تیرے سہارے بہندی اے
 اُس کی مدنی ماہی دی نت تائبنگ ملن دی رہندی اے

بیان حضرت بی بی رابعہ بصریؓ

طرز حضرت یوسف علیہ السلام

اک دن رابعہ بصری وچ جنگل پیٹی جاوے
 کیا دیکھن اُس جنگل اندر کتا پیا چھلاوے
 تابناں رہ گئی چلن جوگی سر پر نے ڈگ آوے
 جنگل بار اُجاڑاں اندر راحت مہیہ برساوے
 کول کنواں وچ گہرہ پانی ڈونگا نظریں آوے
 پھاڑ کے ساڑھی گنڈیاں لیراں ملیں لچ بناوے
 پانی پی کر اُونماناں ربد ا شکر آلاوے
 جسم سر حیواناں اُوپر مُرسل ہتھ ٹکاوے
 کہی کہی صنفاں ولی محمد لکھ بیان سناوے
 تینوں راہ شیطان نکارا باندر وانگ نچاوے
 بت کعبے مخپیں جھڑن نما نے مولا کرم کماوے
 وزن تیرا ناں ہون خزانے پلہ غالب آوے
 قدرت کامل رب تو اناں کپڈے کرم کماوے
 بہت پیاس اُودا سی کیتا ڈگ ڈک چکر کھاوے
 قدرت کامل مولا والی سہونے ڈھنگ بناوے
 حضرت رابعہ بصری ات ول نظر کرم دی پاوے
 موضع لاه کر حضرت بی بی ڈول مثال بناوے
 صدقے جاں حیواناں کارن پئی تکلیف اُٹھاوے
 حضرت رابعہ بصری دے اُوگرے ٹروا جاوے
 وانگ انساناں گلاں کر دانالے جنت جاوے
 تیرے نالوں پتھر چنگا کلمہ بول سناوے
 ہستی تیری دُور دراڈی عرشیں سیر کراوے
 قلعہ خیبر دا تھرار ڈولے اک نعرہ لگ جاوے
 چن اسمانوں کرے تعظیماں دو ٹکڑے ہو جاوے

اکھیں ملن بینیاں تائیں لب تیری لک جاوے
 کھوہ کھائے ہو بیٹھے جاوے جد کا فرماوے
 ولی محمد تلکن بازی مولا کرم کماوے
 سردھڑ والی بازی لائی دی اے
 یاری ربدے نال لگائی دی اے
 لاج نالے دی رکھ وکھائی دی اے
 مشق داندان دینال بھی چائی دی اے
 ناں دین نوں لاج لوائی دی اے
 شان سہونیاں اے مدنی ماہی دی اے
 جھاتی یار دے بوے دل پائی دی اے
 طاقت سہونیاں زہرہ دی جائی دی اے
 صبر شکر دی حد دکھائی دی اے
 امت نالے دی چا بنجھائی دی اے
 دھرتی کر بلا نچ و سائی دی اے
 ذمے کسدے مول ناں لائی دی اے
 گردن حق نے انج کٹائی دی اے
 اُدھی شان یارو مصطفائی دی اے
 پرچے داراں دی چادر کد لائی دی اے

عمر بہادر بدھی تھیں بھل چک معاف کرواے
 سُکیاں کھجیاں نوں پھل نازے نظر کرم فرماوے
 بل دی نار بنے گلزاراں مالک کرم فرماوے
 رُپائی سوکھی ناں شہیداں دی ریس کرنی
 پانی بند ہو جائے پرواہ ناہیں
 شیر کھار بچے تیر ہلک اتے
 بازو قلم ہو جائے پرواہ ناہیں
 بال بچہ شہید ہو جائے پھاویں
 چادر دشمنان تھلے وچھا دینی
 اُدھر خیمیاں نوں پھاویں اگ لگے
 اکھیں دہندیاں جھوک لٹا دینی
 قیدی ہو کے اُوٹھاں آلا نیاں تے
 چڑھ کے نیزے دی نوک قرآن پڑھناں
 تتی ریت تے ترف دے ہون لاشے
 کیتی روز میثاق دی گل جھڑی
 دسی توڑ نب حسین آقا
 چڑھ کے مہرے نبوت تے کھیڈ واسی
 امت نالے دی فیض پہنچا دتا

سرنیزے تے مٹنگ و مشق کھڑناں
 بٹرا دین اسلام دا پار کرناں
 کامیاب راہنا امتحان اندر
 راہ گل ناں مگ نکائی دی اے
 کرنے ظلم ناں جمعہ قضا کرناں
 ایدوں اتے کہی حد پر یائی دی اے
 مگے نام دے راہ مسلمان لوکیں
 لانت دوہاں جہاناں دی پائی دی اے
 ولی محمد ا عقل بھی کھائے غوطہ
 جس وقت اے قلم چلائی دی اے

داستان امام حسین علیہ السلام

تلمیں کاہل ناں کرتے چیل
 داستان سہونی سہونے پیر دی اے
 جا کے پچھ لائے علی دے لال کولوں
 ولی محمد ا لگی پیاس ہووے
 سارا واقعہ زینب توں پچھ جا کے
 جا کے پچھ عباس رچ پال کولوں
 نامے عون و محمد نوں پچھ جا کے
 ولی محمد ا عابد نوں پچھ جا کے
 جا کے پچھ لائے صغراں بیمار کولوں
 امت نمانے دی لئی قرباں جاواں
 مٹھی ڈوبہ سمیل کے سیاہی وچ لائی دا اے
 خالی جائے ناں ہتھ گدائی دا اے
 سرنیزے تے کیویں ٹنگائی دا اے
 اصغر گود وچ کیویں سوائی دا اے
 کنبہ ہتھاں وچ کیویں کھائی دا اے
 بازو رن وچ کیویں کٹائی دا اے
 ساویں دشمنان نوں کیویں جائی دا اے
 خطبہ منبر تے کیویں سونائی دا اے
 قاصد کربلا کیویں پونچھائی دا اے
 قیدی ہو کے شام نوں جائی دا اے

لکھاں گئے اگے منہ موڑ ایتھے کر بلا نوں انج و سائی دا اے
ولی محمد حسین سید وارث دو جہان دی شاہی دا اے

واقعہ کربلا بیان پنج تن پاک طرز بھولا پتھی

توں نال کرا پڈیریاں نال مکرے جال بچھا
ایہوں لکھا لستریک گئے جہڑے اڈن نال ہوا
ایہوں پیر پنجم راویتے گئے رب دی من رضا
لولاک جہاں دیواسطے گئے پھلاں وانگ سما
صدقے سیدہ صابرا گئے سیریں جام پلا
جہناں دند مبارک توڑیا لیا سینے نال لگا
دشمن آوند او یکدے چادر دہن بچھا
دیشیاں اتے دیوانیاں کلمہ دہن پڑھا
موجزے لکھاں آپنے کافر گئے آزما
مٹھیاں دے وچ پتھراں کلمہ لیا سنا
ٹبے باؤ ریت دے دہن لگے دریا
سکیاں ہویاں کھجیاں دیون پھل جھوکا
پچھڑ بکری مائی دی دودھ وگے دریا
غاراں اندر لیٹ گئے امت گئے بخشا
کافر اوسے غاروں گھیرا گھتن جا
آبا بکر بھی نال سہن پار توں جان فدا
مکڑی جالاتانیاں من کے امر خدا
یشرب جاناں آپدا کلمے گوواں نوں چا
علی جان ویرن توں وار کے متا بے شیر خدا
جدے دلہیاں مولا جاندا ڈوبا سورج دے پرتا
جاواں صدقے سخی صابرا پھر کرن نماز ادا
تساں خمیر نوں جا توڑیا لکھاں کافر گئے گھبرا
جدوں جاون وچ میدان دے دیون دھوڑ دھمسا
پئے جنگ کیتے نال کافراں
نعرہ دہن لگا دودھڑ کر پھیر دے دیون خاک ملا
جدوں عمر نے کلمہ بولیا رب جوڑیاں دے ہرلا
گھروں ٹریا سیس اوتارساں

ہن اپنا دے دکا اُو بدھی ہتھیں آگیا رب دتا شان ودا
 اج ابو جہل تے لب نوں لوکس دن جا اُو کڈھ تلوار میاں تھیں نعرہ دے لگا
 جو انکار ہے کلہیوں چا کر داسیس جدا میں نال اکھاں دے ویکھیا نکلیاں جان بچا
 کافر ڈھائیں مار دے اُچی گھت کہا آج و جاڈ نکا دین دا کیتا کرم خدا
 ولی محمد اکافراں گھر گھر سوگ پیا بیٹی پاک رسول دی فاطمہ الزہرا
 اقد کیتا نال علی دے جیونکر امر رضا بیٹے دوشاہ علی نوں کیتے رب عطا
 بشیر حسن بشیر حسین جے سہونے رکھے نام خدا صورت ویکھ کے تناندا چن گیا شرما
 ہوراں منگل گاندیاں سہونے راگ والا رل کھینڈن وچ لڑکیاں کوئی سہونی نال ادا
 وچ نماز رسول دے کاندھے چرٹھناں جا نبی سز نہ چم حسین دا لے کھیتے لا
 کردن چم بشیر دی دیون نیرو ہا کہن اصحابی نبی نوں سو سو ادب بجا
 گردن چم کیوں روندے اے سہاڈے شہنشاہ نال تہمل بولدے دیندے راز بتا
 اے کربل وچ میدانے ہوئی سیس خدا بیٹی فاطمہ علی ناں میں ہوساں
 دیسن اُمتی فیض پہنچا ایتھے لکھاں جھکڑھ جھلنے ناں رُکسن بے حیا
 پھل برچھی مارن کسے نوں چھاتی دہن اڈا اک کس جادو وچ گودے
 اک بازو جاہن کٹا اک بن پانی توں جاہن گے صبر دی حد دکھا
 اے گل سن کے بی بی فاطمہؑ آپ ڈگی غش کھا
 سرنیزے شاہ حسین دا دیسن حسن نوں زہر پلا جدو کھانی صابراں امت جاہن بخشا
 جو جو کہا رسول نے ہراک من لیا اُو گھڑی حسین نوں جو نانا گیا فرما

اے دنیاں فانی سہونیاں ایتھے کسے دانان اُسکا ابو بکر عمر عثمان بھی بیٹھے جنت دیرے لا
 شاہ علی تے بی بی فاطمہ گئے دنیا چھوڑ بکا پہرہ آپو اپنا گئے حسن نون تاج پہنا
 پیراں جا گیا آپر انیاں ماویہ دتی فوج چڑھا صلح کرفریب دی گئے کوڑیاں مہراں لا
 ظلم کیتا سی ظلمیاں دتی حسن نون زہر پلا گیا ماویہ چھڈ چہان نون
 یزید نون تاج پہنا سن بھری وچ اُناٹھ دے بہہ تخت یزید گپ
 چڑھیا چا شیطان نون اوسا تھی بنیاں حیا کہا شیطان یزید نون
 پیا خوشیاں عیش منا رل ننگ چوراں تے ڈاکواں تون اپنی شان دد
 تیس گھرانہ ٹڈھ دا ناں ہورا سیس نوا آکھے لگ شیطان دے
 لئی غنڈا فوج بنا لیا آکھا من ملوانیاں دتی سومفت شراب پلا
 بدھا سوک ظلم تے اٹھ گیا شرم حیا خاطر جہاں لولاک سی ارج بیٹھا نظر ٹسکا
 جنھوں سجدہ کیتا سی لوریاں من کر آمرالا گلیا خط یزید ولید نون
 سن میرے گورنرا باپ میرا ہن مر گیا مینوں تخت دتارپ چا
 ہتھ وچ چھٹی ہے حکم دی دتا خلکت سیس نوا
 کوئی ناں آوے سامنے میں دتا رہب جما تینوں تنھاں بلے انعام دا ایتھے میرا شان دوا
 خط شہر مدینے ٹورتوں ابنے علی نون دے سمجھا گھلیں لکھ حسین نون ذرا ساری گل سمجھا
 اوسن میری بیت نون میں دیساں شان دوا نالے عمر صدیق دیاں بیٹیاں
 عبداللہ زبیر دا پت منگا بن عباس نون لکھ کے ایناں پنجاں نون لائے بلا
 مینوں خوف تنال داماردا مت دیون دھوڑ دھما دیون میرے رہب دا

ہر تھاں تے جھنڈا لالہ پڑھیا خط ولید نے سب بھل گئے چامل چا
 لکھیا خط یزید وا مروان نوں دے سنا مروان اہوسی چا وندا ہسیا کھڑ کھڑا
 ولید کیا مروان نوں نہ ہس بے حیا فاطمہ زہرہ دے چمن نوں دیوناں رنج پہنچا
 اسے نو اسے بنی دے جنوں عرش تے ہوئی سدا اہل بیت نوں رنج پہنچا کے
 ایویں ناں دوزخ وچ جا میں چھڈی لے گورتری یساں قد میں سیس لوا
 غوطے کھا کے جان ولید دی دل گیا گھبرا چھٹی پائی امام نوں لیا اھیوں خون و ہا
 میرے پیر شبیر جی بیٹھوں گل ناں کیتی جا شام پئی وچ شام دے ہو دھندو کار گیا
 آیا خط یزید دا ڈاڈا فرسکر پیا اوبیت مناوندہ تسال نوں بنیاں بے حیا
 جتھوں شرم نکلا نکاں آج کردا نہ حیا بیت قبول کر اوندہ بنیاں بے پرواہ
 یاسدہ بن ایس دا جے کر منن بیت ناں کر ساں سیس جدا
 مناں کیوں بیت یزید دی ہوگ علاج کیا کہا شبیر ولید نوں سن توں یار دانا
 بینوں شبیر پلا یا فاطمہ ہن جاواں کیوں گھرا میں دو ترا پاک رسول دا میرا باپ ہے شیر خدا
 سن جوڑے لیا بللا اُس ناں اشائے انگلی لیا چن نوں تھلے لاه میرے نلنے نوں رب عرش تے
 سے مناں دے رکھ نوں دیون آپ ٹرا جتھے لچ ناں پہنچ دی کڈن کا فراں نوں ہتھیا
 ایس آل اولاد رسول دی دیئے صبر وی حد وکھا حاضر سیس دیدار دا
 سہاڈی دھدی لے ادا سہاڈا باب ایس ساہ حق دے گئے کتنی وار وکا
 جو جو تسال ہے لکھیا سہانوں نانا گئے فرما بچے کربل وچ میدان دے

دین نیرے سیس چڑھا کلمے گوواں دلکے گوواں نے دینا پانی بند کرا
 بازو کوئی کٹان کے پانی دہن روڑا ابر اصغر ورگیاں جہاں میں من رضا
 میں مار کے نعرہ ٹھلناں جتنے لکھ طوفان بلا سہانوں کسے ناں اوتھے روناں
 کوئی دیون خون وگا آئے روزے نانے پاکتنے پڑھی نماز عشاء
 لگی اکھ حسین می نانے لیا جگا میرے عین حسین تیار ہو جاویں عین مٹا
 دیں حد صبر دی صابرا دیناں ظلمیاں ظلم مکا کھلی اکھ حسین دی
 دنی رنگن نور چڑھا نشہ اکھیاں وچ شہادتی دیکھ منرلاں دور رہیا
 بن ملاح اسلام دا دتا بیڑا بنیں لا لال فاطمہ ڈانوری چندھے غوث قطب ابدال گدا
 اے میدان بے سہونیاں جتنے انبیاء گئے ڈولا بیسی موسیٰ بیلیا گئے ہن تک ولا
 بینوں چک کے کاندیاں نانا گمیا کھڈا آج آیا وقت امتحاندا خاطر امت بھارا چا
 رب چا بڑے نور مرادوں اے دل میرے دا چا دینا ماہنی سہونیاں اک دم دا نہیں و ساہ
 نانا جی سلام بے آخری کرنی سہاڈے حق دُعا جہڑی خواب خلیل دی ارج دیساں توڑ نیا
 چوتھی جن شعبان دی لیا بیدال بھار لدا ستنے لوگ تمام سی سب کنبہ جاگ پیا
 اصغر صغراں جاگ وے دونوں بھین بھرا آپو آپ اسواریاں لیندے زین فیا
 حسین مائی دی قبر تے رُونے نیر وحا ارج میل اسادا آخری پھاوے جوالا
 ترت آسمان رنگ لال جے پئے غنبار گیا صغراں سخت بیماری سی پچھدی حال ہوا
 بابا کیونکر کرو تیاریاں میں دکھی دا دل دکھا کہیا سید پاک سی پچی تیری دور بلا
 آساں جاناں سفر دورا ڈرا پچی توں ناں بات ہلا اوتھے لوواں تتیاں

مارو تھل سے راہ سر صغراں ہتھ پھیر کے سید کرے دعا
 ناں روچی میریئے من جا امر خدا مٹ مٹ صغراں اکھدی مینوں ہونی شفاء
 ٹردی تھکاں مول ناں بے شک نو ازما
 پانی مول ناں منگساں ناں جا ساں گھرا پیدل ٹر کے چاوساں مینوں کرونا مول خدا
 میں سب مصیبتاں جھلکا ناں پنڈھ وچھوڑے دی چا ستے ویرن ویکر کے
 میں گھٹ جاواں گی سہاہ اکبر اصغر چھٹ ناں اک پل دا ناں وساہ
 آکھیا تید پاک نے ناں تیر کیلجے لا تیرا نو شا اکبر ویرسی تینوں لے جاوے گا آ
 صغراں اصغروں چم روندی بھر بھر اٹھ دی باہ منزل لاں چیر دورا ڈیاں
 عاشق رید نام دھیا آپنچے گھر بدے حاضر ہوئے امرام مکہ
 بڑی خوشی سرکار دی دیون سیس نوا آیا شیر خدا دا جنھوں جایا شیر خدا
 اے نواسہ نبی دا فاطمہ دا نور الہیا جو خط گلے کوفیاں دے حسین سنا
 سہانوں بھاو ناں یزیدیئے مڈ دے بے وفا ہن بیت نادن اُساں نوں ناں گل وارا کھا
 پھر خط لکھیا کوفیاں سو سو ادب بجا سہانوں کھے رب یزید توں کرنے آں اے دُعا
 یاد تیری نے سیدہ دل و تا تر فسا آسیں غلام قدیم دے ہر دم تیکے راہ
 موزی ایس یزید دا سہانوں ناں وساہ ہر دم تیری یاد نے دل لیا ترسا
 ڈاکو ایس دمشق توں دل گیا گھرا گڈیئے مار پلید نوں جیکر لگے دا
 سہانوں بیت قبول ہے ساں دی لیا یاد نے دل تر فسا پانی ملے پیاسیاں
 دل دی اے منشاء عبداللہ فرزند عباس نوں لیا شبیر بھلا

خط جو لکھے کوفیاں سارے دے سنا
 جاننا میں ضرور ہے رہ شوق دیناں سدا
 کچھ اتبارناں کوفیاں کورھی ہو ہوا
 جاوے چھڑ میدان نوں دیندے اصل وکھا
 جاوٹاں مکہ چھوڑ کے ووجک دے بادشاہ
 جاننا پیار ضرور ہے یساں گے آزما
 جاننا کوفے شہر نوں ہے ضرور پیا
 خط لکھیا ہے واپسی توں ہیں عقل دانا
 رکھ کے آصرہ زبدا ٹریا نغدرہ لا
 دو بچے اک آپ ہے ٹریا بھار لدا
 ہونیں حسین بھی آوندے جاننا ناں گھبرا
 کرن تعظیماں ادب تھیں قدیں ہتھ لگا
 کیتی بیت بن چالی ہزارے ساہ نال بھڑے ساہ
 جھیدے دیو پنچیا آسیں غلام قدیم دے
 کنڈے نال گلاب دے ویکھ عقیدے کوفیاں
 بوو چورناں جاوندی دیوں اثر وکھا
 آج ہوراں بیت منا تانہ دہن نعمان نوں جا
 ہن ویکھن نظر وٹا توں کھاوین مکہ زید دا
 کر کچھ مشرم حیا توں چاویں زندگی

کہا پھر نعمان نے سن لینا کن لا
 کر اے ادنیٰ تنال دی بناں بے ادب خدا
 میں اُسوں سیس نوا اودھر خط حسین نوں
 وچ محبت آپدی ہر دم تکن راہ
 شیری جام پلا کر بیت ہن چار ہزار نے
 ہن سہکن نت دیدار نوں آیشری جام ورتا
 آہن ڈہل ناں لا آہن آہن پکارے
 اودھر دھڑا یزید دا دیکھن رنگ وٹا
 ایٹھے مسلم آن کے دتار و ہب جما
 نعمان گورنر آپ دا بھرے اوناں داساہ
 روشن کیتلے اوس نوں تیرا نام مٹا
 گورنر بھیج کتاب توں جہڑا بلدی مے بچھا
 اے خط پڑھ یزید نے کیتا جھٹ او پیا
 او غلام قدیم دا موزی بے حیا
 بصرے خط لکھاوندے اوہن تے تے تا
 تینوں کوئے گلہناں اوٹھے ڈیرہ مے جما
 اوٹھے گڑ بڑھ پانی نعمان نے مسلم نوں لیا سدا
 پڑھ کے خط یزید دا بیٹھا رے بھولا
 اے حسین بے علی خدا جس خیبر توڑیا جا
 جس پیدا کیتا سہونیاں مسلم لکھیا چا
 لا ون ہتھ قرآن تے آہن سیدہ ساقیا
 لیا آہن آلا لایاں ڈلاں کیوں سرکار نے
 دھوم پئی ہر جا دھوم خط یزید نوں
 سارا حال دیکھا بیت چالی ہزار نوں
 حسین دی رہیا منا ہر دم یاد حسین دی
 پیے گئی گٹ کہا نعرے و جن علی وے
 سہانوں بات ناں بجا مسلم جٹے ناں پرت کے
 جانوں دے مکا مشورہ نال سرجوں مے
 لیا شیطان ہر لا آکھے ابن زیاد نوں
 اوٹھے دیو پنچیا آکھن ابن زیاد نوں
 آہن ڈہل ناں لا توں ایس اپنی جگہ تے
 حاکم ہور ٹھہرا ہن سر مسلم داکٹ کے
 درج دربار دکھا بیڑے چڑھیا ظلم مے
 سراں نال سرجوں بلا

اے ہن باغ محمدی جس نوں دہن کٹا
 او آیا ادھی رات نوں وچ کوفے بھیس وٹا
 لیا پچھان پلید نوں دل گیا گھبرا
 سہکن پھل گلاب نوں گیا نار جہنم آ
 جگہ عین دی عین ہے جو کم کرے خدا
 خشک عقیدے جنھاں ہے ہو یا پھیر فرسا
 جمعے نمازاں بھلیاں لیا شیطان ولا
 جیونکر نال خلیل دے سو مسلم دے بھا
 لیا پکڑ نعمان نوں دتا سو قید کرا
 مسلم لیا و پکڑ کے دیندہ حکم سنا
 لے لے رشوتاں موزیاں دتے سیس و کا
 چور اچکے چوہدری لے سوناں فبا
 ہانی دے گھر مسلمان کیتا ڈیرہ چا
 لالاں ونج ویجا جیا رُل گئے وچ سواہ
 عاشق پاک امام دے ہن رہ شراب اودا
 جہڑے گل مرید سن ہن نانا کرن ککا
 مسلم ہتھ اوتھا کے منگن کھلے دُعا
 مولاشاہ حسین بھی جاہن ناں ایتھے آ
 منہ سرچم دا پچیاں آکھن ابن زیاد نوں
 دیواں گے پکڑا دیاں حال سنا
 دیواں حال سنا دیواں حال سنا
 ناں کیلجے لا

ہانی آکھے مسلمان دیساں توڑ نہا ہن شکر ابن زیاد دے گھیرا گھت یا
 بابا ہانی پکڑ کے پیشس کیتونے جا خبر مسلم دی پچھدے ڈاڈ لے نال دبا
 بابا ہانی آکھدا ہجر و ہودے ساہ میں کیوں تیج تن پاک توں ہوواں پھیر پھرا
 بابا ہانی بولدا صار ذکر دی ماہ اے چراغ محسدی میں کیوں دیاں بجھا
 کولوں بول جاسوس نے دتا راز وکھا او گھرا ہدے لک گئے رہ نے وقت لنگا
 این زیاد نے ظلم تے دتا ہتھ اوٹھا بابے ہانی نوں پکڑ کے دین گے گل پھا
 کولوں کوئی بولیا بات کرے سمجھا اہ خادم پاک رسول دا دیوناں رنج پہنچا
 نامے عمرو ڈیرڑی کر کچھ خوف خدا بولیا ابن زیاد بے متھے وٹ چڑھا
 اٹھیا آپ لا عین بے لعنت دی پنڈھ چیا بابے ہانی نوں پکڑ کے گل وچ پاوے پھا
 انا للہ بول کے کلمہ دے سنا لو حوالے ربدے اسان دتی توڑ نہا
 منہ کبے نوں سامنا نعرہ دے لگا تھرا ر مجھاں دو لیا دھرتی لڑہ کھا
 سُنیاں مسلم شیرنے ہانی کو گیا دوپچے اک آپسی قاضی طرف گیا
 دوپچے کول تسان دے ضامن ذات خدا سر منہ چم کے بچیاں کرے سپرو خدا
 مسلم نعرہ ماریا دتی دھرت ہلا ایسا جوش جوان نوں یکدم چڑھیا آ
 ہاشمی شیر جوان دتا جوش وکھا تھر تھر فوجاں کنبیاں ہر نوں فسر پیا
 آڈ جس جنت جاواں دیواں ٹکٹ کٹا جو جو بان نار دا ہو جاؤ سنگ جدا
 جو طاب تیج تن پاک دے دسو سا تھر نہا پہلے سیس لو ہواناں غازی فیر کہا
 ابن زیاد بھی ڈو لیا بنیاں وقت اجھیا باہوں پکڑ شیطان نے جلدی لیا سمجھا

اک اکلڑ آدمی جاویں نہ گھبرا
 جلوہ دیکھو ہاشمی چڑھیا جوش اہیا
 مسلم نوں او آکھدے تیری دُور بلا
 اسیں پتنگ محمدی دیاں گے جان جلا
 اے ہن ابن زیاد نوں گل ناں وارا کھا
 دھونسے سٹ لگا وندا اٹھیا نتے تا
 جو جو اکھیں دیکھیا سارا دے سمجھا
 نعرے و جن علی دے وارہ گل ناں کھا
 اے جو ان نے حیدری کرن میدان سفا
 مسلم جائے ناں پرت کے دیسی کٹک چڑھا
 پتہ ناں لگدا کوفیاں مُڈھ دے بے وفا
 دے کون حسین نوں جو مسلم کے بھا
 اگوں رات پٹی آوندی دل ناں کرے سلاہ
 ولی محمد ہن بھی مولا دے وکھا
 عمر و ڈیری مانی سی بچھ دی حال ہوا
 مسلم پانی پانی کے کیتا حمد خدا
 مانی پچھدی مسلمان توں ہیں سنا
 مسلم آکھے مانی جی دساں حال کیا
 راہ لکھ فوجاں تیریاں توں ناں نظر چڑا
 تن ہزار ہن آدمی دیون باہنہ اٹھا
 تن من تیتھوں واریا دیئے جان گھتا
 اسیں غلام حسین دے کون یزید بلا
 اٹھیا او پلید سی متھے تے وٹ پا
 بیلی جو شیطان دے لے سو جھٹ منگا
 لکھاں اتے اوس نے لیا بے روہب جا
 جے حسین بھی آگیا دہن گے دھو ڈوہا
 پھیرا گھتو بیلو نیڑیوں دیو مکا
 پوڑ و جن ہن گھوڑیاں پے گئی کٹ ہس
 ساتھی نسا نال دے آتش تیز چا
 کدرے پچھے رُل کے رہ نے وقت لنگا
 واوا مولا میریا تیری جیویں رصنا
 اک دروازہ گھلیا مسلم نوں نظر پیا
 مسلم آکھیا پیاس نے دل لیا گھبرا
 کہن لگے ہن مانی نوں سہاڈی رات لنگا
 وقت کوئے آن کے ستے لوگ جا
 مسافر میں مدینوں ساری دے سنا

مائی سد کڑے جاندی سُن کر چڑھیا چیا
 مڑ مڑ حمد پکاردی قد میں سیس نوا
 حاسد بیٹا مائی دا کدرے گیا تکا
 جا دسیا ابن زیاد نوں دتا سو اصل وکھا
 خوشیاں ابن زیاد نوں دتی سو فوج چڑھا
 جا گیا جیدری شیرجے مولا دے جگا
 جو ہر دستے تلوار نے جیوں بجلی کشکا
 دسیا فیہ شیطان نے بے دنیاں نوں راہ
 ظلم کیتا سی ظلمیاں دتا خون و ہا
 مُسَلَم جاندی وار جے اک مسلا دے سنا
 اے امت تیرے جیب دیا دتا فیض پنچا
 میں بھی قاصد اوس دا ہتھیں لیا ازما
 تن من زخمی ظالماں میرا دتا خوش بھلا
 ابن زیاد بد بخت نے مُسَلَم پکڑ لیا
 اگوں مُسَلَم بویا سُن توں بے حیا
 جس نوں مولا سڑش تے سُن جوڑے لیا بولا
 میں کیوں جھکاں لائین نوں بینوں خوف کیا
 میرا دیرا میر جے دو جگ اندر شاہ
 جس نوں بی بی فاطمہ گئے سہن بشیر پہلا
 میں صدقے پنج تن پاک توں دیوے سیس جھکا
 گھر مسکیناں بچیاں جاگی قسمت آ
 پوچھ کر اپنی مائی توں سارا حال ہوا
 مسلم بے گھر آساں دے آڈ میں دیاں وکھا
 مائی طوع دے گھرنوں گھیرا گھتن جا
 نعرہ سُن کر جیدری موزی گئے گھبرا
 موزی اگے دوڑے پئے گئی کٹ کہا
 چڑھ جاؤ اوپر کوٹھیاں اٹے دیو برسا
 گرن جو قطرے لہو دے پڑھ دے لا لا
 میں آیا پل مدینہ یوں مولا تیری سن رضا
 حسین ناں دیکھن آنکے جو جو ورت ریا
 اک اکلا ہاشمی دوجی ذات خدا
 بھلی خوش جہاندی ریا ناں چامل چا
 آکھے مُسَلَم شیر نوں دے توں سر جھکا
 آسیں ہاں آل رسول دی کیوں غیر سیس نوا
 مُسَلَم نعرہ ماریا دتی سو دھرت ہلا
 کوڑے ایس امیر نوں کوڑی ہو ہوا
 جس نوں بی بی فاطمہ گئے سہن بشیر پہلا

نانا پاک رسول ہے کاندھے لین اٹھا
 میں ہن وانگ پروانیاں دلیاں جان جلا
 چڑھیا لے نشہ شہادت رہیا شوق شراب پلا
 گلاں چار نے میریاں دیویں توڑ نہا
 ابراہیم محمد نون مدینے دیو پہنچا
 تے نامے کہیں حسین توں کوفے مول ناں جا
 آکھے مسلم نون پکڑ کے کر دیو سیس جدا
 اوپر شاہی محل دے مسلم نون لین چڑھا
 اٹھیا پت بکیر دا لے شمشیر اٹھا
 منہ مدینے تو سامناں مسلا دہن ستا
 راضی رہنا آساں تے لئی ربدی من رضا
 سرکٹ ظلفاں پکڑ دے لاشہ دھرت وگا
 کھرا رووے ایس نون مدینہ دور رہیا
 سر نیز تے ٹنگ کے دہن دمشق پہنچا
 دیوا نور محمدی ظالم دہن بھجا
 بچے دو مسوم ہے رہنگ کے دقت رنگا
 آجے اوناں دیاں باپیاں ناں تھا چال چا
 آکھیا ابن زیاد نے بیس دیا شان ددا
 جس خیر لیا گرا او بیٹا حیدر شیر دا
 مسلم بے پروا آکھے ابن زیاد توں
 مسلم گل سمجھا عمر وسعد نون آکھدے
 دیناں اے دیناں میرا لاشہ مول ناں وناں
 کرے ناں مول حیا ظالم ظلم تے اٹھیا
 قتاناں شور مچا لے گل سکر ظالماں
 پئے ہسن بے حیا پئے کٹن باغ محمدی
 کندے سیس جھکا مسلم شاہ حسین دل
 آستیں چلے توڑ نہا لے مکان فنا دا
 ظالم خنجر دہن چلا مسلم سی وچ زالییاں
 گئے امتی منہ پر تا لے مسافر ہاشمی
 جو مسلم دے بھا دسے کون حسین نون
 کوفی قول بھولا لانت لین جہاں دی
 دتا عرش ہلا ایس رُوح درویش دی
 ظالم دہن رولا پھل کھری گلزار
 پھل جاسن گراما وگا وا خنزاں دی
 جہڑا دے لیا بیٹے مسلم دے پکڑ کے

تاضی آکھے پچھو آیا بے وقت جیا جاؤ مدینے شہرنوں دینی ڈھل ناں لا
 ساتھ دکھاواں توڑ دا دہن گے توڑ پہنچا مال ماسو ماں بچیاں رہنے ظلم کما
 وقت کویلے ٹوریا بیٹا نال ہرلا کالی رات ڈراونی راکھا آپ خدا
 ظالم کسے نے تاڑ کے دونوں لے ولا دتے ابن ریاد نوں لیا انام اوٹھا
 لانت ایس انعام نوں جو دوزخ دی بھہا
 دشمن رب رسول دے کرن ناں شرم حیا
 ظلم نبی دی آل تے کر دے بے وفا

واقعہ کربلا معلیٰ منزل عشق دی طرز پیر وارث شاہ

گلاں نال تے ہر کوئی بنے عاشق اے پر عشق دیاں منزل لاں دور یارو
 عاشق رب متاوناں چاہندے نے چڑھ سولی تے لین سرور یارو
 وطن چھڈ کے میں قربان جاواں بے وطن پئے کرن منظور یارو
 کشتی پاک امام دی بن کر بل جتھے تپ دے بھٹھ تندور یارو
 پانی بند حسین دے قافلے دا ہر پاشیوں ہوئے مجبور یارو
 اکبر اصغر نوں وار کے جاں صدقے راضی رکھیا رب غفور یارو
 بازو کٹ عباسی دا ہائے توبہ عمیداں کرن شیطان سنگور یارو
 چڑھ نیزے دی نوک قرآن پڑھتا کیڈے حوصلے لال بتول یارو
 بیڑے پنج تن دے جہناں پیر دھریا ہوئے پار ہونا ندرے پور یارو

اُس گردن تے خنجر چلان ظالم
 بے سر دیکھ بھرا دی لاش زینب
 سید چھاننی تیراں دے نال ہویا
 ویرن بول اکوار میں بھین صدقے
 پتھر دل پلید پئے کراں عیدیاں
 ولی محمد انک تے زمین رُونے
 قیدی کر شہزادیاں پاک دامن
 کیڈا ظلم رسول دی آل اتے
 اوپر اوٹھاں آلا نیاں بے درداں
 خبیراں ابن زیاد نوں پہنچ گیاں
 نہیں عابد بیمار دے بیبیاں نوں
 بے دیناں ناں ککھ لحاظ کیتا
 قیدی قافلہ دیکھ کے ہاٹے توبہ
 موسل شہر منادیاں گلی کوچے
 لُخ لانتاں پاہن یزیدیاں نوں
 عمر و سعد تے شتر نے چپ وٹی
 اودھر سوڑ دمشق وچ پہنچے وی
 نظام ظلم توں باز ناں آوندے نے
 چھیں جس نوں پاک رسول یارو
 چادر نال نوری جھاڑے دھوڑ یارو
 سینہ چم دی کھڑی مجبور یارو
 میرا کون مدینہ بھی دور یارو
 پاہن گھبراں نے بکن کوڑ یارو
 پایا ظالماں سخت فستور یارو
 کوفے شہر دی طرف روان یارو
 کسے جگہ ناں کون ارمان یارو
 مشکاں بدیاں پورا سمیان یارو
 کھڑ کھڑ ہس دا اوشیطان یارو
 کوڑ لے وچ دربار پہنچان یارو
 ایس درتوں ملک شرمان یارو
 پنچھی جنگل دے ہوئے حیران یارو
 کم کار و سار پریشان یارو
 کیتا اوتاں نال کر دھیان یارو
 دیکھن اوتاں ناں کر دھیان یارو
 کسے جگہ ناں کون ارمان یارو
 گئے ظلم کر دے صبح شام یارو

ولی محمد ظلم دی حد تک گئی
 شام شام تھیں گئے سہن پہنچ پہلے
 اوپر تخت سے شاہ حسین دا سر
 جو جو کہیا یزید میں کی لکھاں
 عابد چپ سی زینب نے بول کہیا
 جیونکر تاں نے کر اخیر چھڈی
 اے دین ایمان قرآن سہاڈا
 پانی بند حسین سے قافلے دا
 ویلے حشردے کی جواب دیسیں
 ایس جیونے تھیں کر دے قتل ظالم
 جو جو کیتیاں ظالماں یاد رکھیں
 ولی محمد موت منظور سہانوں
 پتھر دل ناں ڈولدے لوگ کوفی
 بچے مار کے بیسیاں بن کھڑیاں
 سراسر اوس نوں ظالماں کٹیا چا
 بندی خانے وچ بھجیا قیدیاں نوں
 اک گھڑی حسین بھرا بائجوں
 صبح حکم رہائی دا دہن ظالم
 رہی حشرد تک سوگ جہاں یارو
 عمرو سعد تے شمر شریہ یارو
 ونڈے کون ہن زینب دی پیڑ یارو
 ایسا بولیا بے تقصیر یارو
 میرا کاری قرآن دا ویہ یارو
 کرے اس طراں کون اخیر یارو
 کہی تاں دا ایس ناں سیر یارو
 وجے بچیاں ہک تے تیر یارو
 میرا ویہ کٹھا بے تقصیر یارو
 ہویے پلک دی ناں کھلیر یارو
 پھیر کل ناں کہتا تقدیر یارو
 راضی رکھناں رب تقدیر یارو
 میتہ پتھراں دا برسناں یارو
 گل سمجھنی ناں دھیان یارو
 جہڑا نیزے تے پڑھے قرآن یارو
 اُلٹی کار بدکار کمان یارو
 دھندو کار زمین آسمان یارو
 پئے کیتیاں توں شرمان یارو

پا کے سر حسین دا وچ جھولی
 اوناں تُلُفاں نوں زینب چمدی لے
 اہل بیت دی قید نوں ویکھ کوئی
 روز جمعہ سی جمعہ پڑھان عابد
 نیویں نظرتے چھم چھم رون لگے
 سر اس دا ظالماں کٹیا اے
 عمر وسعدتے ابن زیاد ظالم
 کر کے ظلم رسول دی آل اتے
 بندی خانے سکنہ شہید ہوئی
 میرے آبا نوں بے تقصیر کٹھا
 امت ناناں دی فیض پہنچا دتا
 اتنی کہندیاں ہوئے بے طاب عابد
 سنیں ساتھیاں پیازیزید کہنے
 ابن بشر نوں سد یدیزید ہیا
 ولی محمد اوس دے جاگ جگے
 اوپر شتر دے ہوئی اسوار زینب
 وقت ٹرن دے میں قربان جاواں
 جو جو کیتیاں ظالماں یاد رکھیں
 بھین پی ہوئے قربان یارو
 جھڑیاں ناناں دی جند جان یارو
 ہوئے ہر دے دل حیران یارو
 چڑھ منبر تے خطبہ فرمان یارو
 کیتا عابد جان شروع بیان یارو
 خطبہ چھوڑ جس نوں نانا چچا یارو
 خاطر پیٹ دی ظلم کمان یارو
 تنبو نیچیاں نوں اگاں لان یارو
 رہسن حشر تک قائم نشان یارو
 آیا تساں نوں دین سکھان مارو
 ناہیں بھلے ذرا احسان یارو
 پتھر دل بھی نیر وہان یارو
 گھوڑے فکر خیال دوران یارو
 آیا سامنے مرد جو آن یارو
 رگا قافلہ توڑ پہنچان یارو
 سر حسین دا جھولی وچ پا یارو
 گلاں دے دو چار ستا یارو
 فیر کل ناں دیناں بھلا مارو

اُمت نامے دی فیض پہنچا دتا اسان چھڑیاں توڑ بنا یارو
 بھیدیاں جیا ناں سمجھیا ظالماں نے پانی بھیدیاں نوں کوہن پلا یارو
 آیا قافلہ کر بلا اندر دتی توڑ نمان بنا یارو
 نال دھڑاں دے سر ملا کے تے دتے لاشے سب دفنا یارو
 جو جو بیتیاں کر بلا اندر بیٹھی صغراں بھی سن سنا یارو
 پہنچے آ مدینے وچ وقت پیشی پئے گیا اک سُم سما یارو
 یا حسین حسین رضی اللہ عنہما سید ہر طرف پئے گئی کوہا یارو
 جیونکر وچ مدینے دے حشر تپیا رُونیں تک بھی سفاں بنا یارو
 اہل بیت دیاں دیکھ بر بادیاں نوں رُو دے ہر کوئی نیروہا یارو
 رُو منے پاک رسول دے جاں صدقے رُوون غلاں وچ پلٹریے پا یارو
 نانا دیکھ جو رتیاں نال سہاڈے لئی ربدی من رضا یارو
 فٹے ہوئے لباس رسول جاباں دساں کی جو ہوئی تباہ یارو
 بو کے قید دمشق دے قید خانے ساٹھوں گل ناں کینٹری جاہ یارو
 جالی رُو منے دی چم قربان جاواں ڈگا عابد بھی غشی کھا یارو
 ولی محمد بھی خادم سرکار دالے ہر دم آپ دی پڑھے مدہا یارو

فریاد بی بی زینب

آکھے زینب میں صدقے جاواں کہتوں دل دیاں گھول سناواں

بن کے دو جگہ دا حامی آیا
 سہاڈا سٹرا لیکھ جگایا
 میرا آقا جندے ول تکدا
 اج آیا پیارا حق دا
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 سوہناں شہر مدینہ تھیوے
 ہر عاصی بھر بھر پیوے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 سوہناں پتھراں نوں کلمہ پڑھاوے
 پیاسکیاں کھجوراں اگاوے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 آج او کر بل زمین سدا
 آکھے عرشاں تے پٹی دوہائی
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 ہو یا کوفہ سارا اک پاسے
 کدے کاندھیاں تے چڑھدے آسے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 پچھے رہ گیا دور مدینہ

بن کے مولا دا جانی آیا
 میں تاں پیٹی سدکڑے جاواں
 اوتے ہو گیا ککھے توں لکھ دا
 میں پیٹی ادیوں سیس نواداں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جتھے راحت پیٹی لوٹیوے
 میں بھی دل دی پیاس بجھاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 دشمن نوں گل نال لاوے
 چل اکھیاں نال دکھاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جتھے جھوک حشیں لٹائی
 تینوں صبر دی حد دکھاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اک پاسے محمد دے نواسے
 پانی بندتے تتیاں واواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 کیدے کیتے چا نظم لیناں

اے تاں پاک محمد دا سینہ
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 آج سرتلواریں چھاواں
 روڑو بال اشارے پٹے کرے
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 جھڑے والی نے حوض کوثرے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 آج ہتھ جلاواں دے جاواں
 قبضہ پانی تے سخت جماندے
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 پے اُمّی فیض پہنچاندے
 جو جو بیٹی بنی نوں سناواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 پہنوں دل دیاں کھول سناواں
 عمر و سعد تے شمر پلیتے
 جنگ نال آماں دے کیتے
 اے ہن پھٹ ناں جاوے سیتے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 میں کھڑی چا مرہم لاواں
 پے شیر عسلی دے گجے
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 آپو اپنی تھاں تے سچ دے
 جھنڈا ہتھ عباس پھڑواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 منہ کبے زوں کرن سدا میں
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 آئے تیریاں من رمنائیں
 مولا لگیاں توڑ نیاں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 جتنے کوئی روہڑ دے جاندے
 ہو کے ہاشمی کیوں گھبراواں
 اوتھے حر پے درجے پاندے
 کڈے مڈھ گلاب دے راندے
 اے دی آکھیا سچ داناواں

آکھے زینب میں صدقے جاواں
 عقوق و محمد راج دودارے
 ماموں جی نوں پاؤں ہارے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 بیٹا حسن دا وچ میدانے
 کیتے دشمن مار دیوانے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 شاہ حسین نوں کہن بلا کے
 دستی سید توڑ رنبا کے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 ندی رحمت مٹھاٹھاں مارے
 پی رہ جام شہادت دے سارے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 علی اکبر دلدا حبانی
 چھو پھی جان کرے قربانی
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 نعرہ مار کے اکبر جاندا
 لکھاں دوزخ مار پہنچاندا
 کہنوں دلایاں کھول سناواں
 نبی زینب دیاں اکھیاں دے تارے
 کہندے امر اجازت چاواں
 کہنوں دلایاں کھول سناواں
 گل کالم اے گل جہانے
 دوسے جنت مانن چھاواں
 کہنوں دلایاں کھول سناواں
 لاشے لے جاؤ ذرا اوٹھا کے
 خیر نانے دی اُمت دی چاواں
 کہنوں دلایاں کھول سناواں
 علی اکبر کہیا دُوبارے
 میں بھی دلدی موج سناواں
 کہنوں دلایاں کھول سناواں
 نانے پاک دی ٹھیک نشانی
 ہتھیں ظالماں کیویں پھڑاواں
 کہنوں دلایاں کھول سناواں
 سارا شکر پیا گھبرانہ
 آپو جنت مانن چھاواں

آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اصغر بال تے ترس ناں کھاندے تنگیا پانی تے تیر چلانڈے
 آج اے اُمتی فیض پہنچاندے سینے بن بل اٹھ دیاں بھاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اودے شکر پیالکے ہوئے آقا حسین تیار اے
 بی بی زینب صدقے وارے بھنیاں سہوندیاں ناں بھراواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اے حسین علی صفر دا جہڑا کاندھے محمدے چڑھدا
 جس ڈھایا کوٹ خیبر دا آج کر بل دے وچ راہ واں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 سید پاک سی وچ نمازے گھوڑا آپ دا کھڑا ہو کارے
 اودھر عرشاں تے پین آوانے تیتھوں جانیاں گھول گھاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جدوں سر امام جھوکایا اتوں موزی نے خنجر چلایا
 کعبے ہتھوں کٹ وگایا زینب روندی اے بھر بھر ہاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 کہندی زینب ویرن میرے سہانوں موت نے پالے گھیرے
 رولے اکبر لاڈلے دے ہرے ہتھیں ہندیاں خاک رولاواں

آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 وقت جمعہ نماز بے دیناں ٹنگیا نیزے تے سر لعیناں
 آکھے زینب دور مدیتہ وکھ کس نوں قول سناواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 قیدی قافلہ زینب ستایاں تیریاں مارکا بے پروایاں
 آساں لگیاں توڑ نبایاں سنی ککھ ناں بے پرواواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 پاک دامنناں قیدی ہوٹریاں لکھیاں توڑ دیاں قد مٹریاں
 روکے کون عزل دیاں پٹریاں خیر نانے وی اُمت وی چاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 موصل شہر سارا گھبرایا جدوں قافلہ قیدی آیا
 عمر و سعد بھی تھر تھرنایا کہندے کیتیاں توں شراباواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جدوں قافلہ شاہیں آیا اگے جشن یزید نے لایا
 سر امام داسانے پایا موزی بویاں ناں آداواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جدوں سامنے سر شاہاندا اگوں بول یزید سناندا
 جے توں بیت میری منی جاندا تینوں تخت تے موج سناواں

آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اگر عابد نے بول سنایاں
 شریماں تینوں ناں ظالماں آیا
 اے ظاہرؓ بتول دیاں جایاں
 عرشى ملک ناں کرن نکاواں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 بی بی زینبؓ کہہ چپ کر کیناں
 اے حسینؓ محمدؐ دا سینہ
 جہدے تابیا ملک زمیناں
 ایتھوں ملدے نے خیر گداواں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 سہاڈے تخت تے سہاڈی تدائی
 ایتھے انبیاءؑ کرن گدائی
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اٹھی کار یزید کماندا
 اتوں عرش پیا لرزہ کھاندہ
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 کالی ماتمی رات ڈراوے
 پٹی سکینہ شہادت پاوے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 بس کے نعرے دمشق پیا ڈولے
 ایتھوں روندیاں چپ کر لوے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 زینبؓ روندی اے بھر بھراواں
 ایتھوں روندیاں کھول سناواں
 بس کے نعرے دمشق پیا ڈولے
 ایتھوں روندیاں کھول سناواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 کیتا عمل ویسے پیاساداں

آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 ایسا فکر یزید نون چھپایا
 سرورین وا جھولی پایا
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 اودوں وقت جمع ہو جائے
 ایناں ظالماں ظلم کسے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 ایناں پانی بند کسے
 مگر نیرے تے چاہر لیاے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 عمر و سعادتے ابن زیادے
 تنہو خیمے ساڑے بہاڑے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 ایناں اکبرؓ وا لاشہ رولایا
 عون و محمد وا ترس ناں آیا
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 میرے آبا وا کی قبور اے
 چا اوحباڑیا باغ بتول اے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں

کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 صبح حکم رعایا فرمایا
 کی کی زینبؓ مے دکھڑے سناواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 عابد مہرتے چڑھ فرمایا
 سینے بل بل اٹھ دیاں بھاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 ننھے بالان تے تیر چلاے
 آئی شرم ناں بے جیاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 خاطر پیٹ دی بے منیاوے
 پاون گھبراں نال داداواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 ننھے اصغر تے تیر چلایا
 قاسم عباس دیاں کن باواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 عاشق جس تے رب رسول اے
 مولا تیریاں منیاں رضاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں

ولی محمد لکھے ناں ڈر دا جو جو حال زینب کے گھر دا
 رہ تا بیا دار امر دا پیا قد میں سسٹیس نواواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 ایسا فکر یزید نون چھایا جب پاس نعمان بلایا
 آ اس دلدا مطلب پایا سو سو ادب کرے وچ کراواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 بڑے رتبے نعمان نے پائے پیا قافلہ توڑ پنچپائے
 ناں دھڑاں دے سہلائے لکھاں پڑھ پڑھ درود مداں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 حسنی اسد قبلہ پیا تر دا ہتھیں دفن اماں نون کردا
 جو سائیل ہے اس دردا ملیاں جنت دیوچ جاہ واں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 سن لئی جو جو صغراں بیتی کیتا صبر تے اُف نہ کیتی
 ایسی صبر پیالی پیتی آیا ترس ناں بے پرواواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 ایسا وقت غماں دا چھایا پیشی ویلے جاں قافلہ آیا
 سید دادیاں رو سنا یا پر دے دلنوں بھڑکیاں بھاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دل دیاں کھول سناواں

رو منے نانے پاک دے جا کے رُوون غلاماں پلٹے پاکے
 نانا جی کدے ویکھو آ کے تینوں اُمت دے فیض دکھاواں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 تینوں لکھ سلام نانا جی چھڈی توڑنبا غلاماں
 رہی حشر تک سوگ جہانناں تینوں صبر دی حد دکھاواں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 ولی محمد بے علم بے چارہ بیٹھا پنج تن دا کل دوارہ
 مولا کر دے پار اتارہ پیا سنگیاں مراداں پاواں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں

فریاد بی صغراں

رُو رُو صغراں پکائے ویرن دے بھل گیوں کائے
 جو جو کرل بیستی سیداں اُن بھی ناں کیتی مینڈھی جھوک ٹوٹتی
 آکھے شکر دو پارے رُو رُو صغراں پکائے ویرن دے بھل گیوں کائے
 دوھڑا ادھڑی رات آہی جس ویلے سید بھاد لائے
 جاگ پئی صغراں بھی اس ویلے رب دی ذات جگائے
 مل لائے صغراں جاندی واری پھر میل قیامت آہے
 ولی محمد ماں اسنوں جس دے ساتھ ویاوے

وچ خواب دے میں پایا پانی بند نے کرایا
 گل چٹھیاں مگایا آج لگ گئے نے پہرے رُو رُو صغراں پکائے ویرن دے
 کس گئے نازک پھل گئے ریتے تے رُل
 پئے گئی عرشاں تے ہول مولا دے دربارے رُو رُو صغراں پکائے ویرن دے
 مینڈے نازک آہے ہتھ ظالماں دے آئے
 کدے عرشاں تے جلتے جدے راز ہیں دولاک
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کاکے دوہڑا
 ناں زبان ہن زیب پٹی دیوے ناں گل وارہ کھاوے
 ویر جہدہ پردیسی تھیوے اوتے بھین روندی مر جاوے
 وانگ سودا ہاں دے دو ہاں بیٹھی کانگ اُوڈا دے
 ولی محمد ا کالم ا سنوں جو تکلیف اُوٹھاوے
 تینوں ابا جی ناں کہیا بھین پیاری نوں لے آ
 چا دلورج رہیا ناں میں چاہڑ بیا کھارے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کاکے
 قیدی بیبیاں دا کرنا سر شاہ دا نیرے چرٹھنا
 تینو خیمیاں دا سٹرنا ماتم پیا جگ سارے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کاکے
 شال ویر ناں جاہن کسے دے بھیناں نوں دکھ گھنیرے

ماواں جنت والیاں چھاواں بھیناں توں درد چنگیرے
 ویراں باج منائیاں بھیناں اکھیں ہون اندھیرے
 ولی محمد جھڑی کربل بیٹی اوتے دہن زینب دے جیرے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن وے بھل گیوں کارے
 اج لمبیاں نے راتاں دلہیاں ول نال باتاں
 مارو تھل دیاں واٹاں کوئی ناں چلدے نے چارے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن وے بھل گیوں کارے
 سُنیاں شاہ شبیر نے جسم عباس شہادت پائی
 شبیر کہیا مینڈا جن ویرن اکوار کہو بھائی
 بچڑی عباس دی لاش تے رُو رُو عرشیں پئی دوہائی
 ولی محمد مڈتاں دی اُجڑی کربل جھڑی سپد آن وسائی
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن وے بھل گیوں کارے
 رہیا دُور مدینہ کیتا ظلم بے دیناں
 میرا ویر نگینہ تیر حُر کلا نے مارے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن وے بھل گیوں کارے
 وُو قسایاں نالوں جے کیتی میرے ابا جی نوں منگواہ کے
 تنناں سپد سن بچیاں کٹھا اوتے بھیدیاں نوں کوہن پلا کے
 کی جواب حشر نوں دیسو بے حد ظلم کس کے

ولی محمد فیض امت دے کدے نانا جی ویکھن آکے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کارے
 جب دھڑا نخط پچی بیماریا دا یارو شاہ شبیر نے پڑھیا
 جوڑا اکبر دی عید دا دے کے راضی قاصد کریا
 سور حضور دعا فرمائی خیریں تھیویں آڑیا
 اُس پچی بیماریا دا باپ ہاں جیویں فیض امت اج کریا
 رُوز میثاق دا وعدہ کیتا اساں سَر نذرانہ دھریا
 ولی محمد زمین کریل دی جتھوں ہر کوئی کنبیا ڈریا
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کارے

دوہڑے حسین علیہ السلام

حسین جیا لُج پال ناں کوئی جھڑا پالے لُج جہا نانا
 حوض کوثر دا ساقی سوہناں آتے پاک محمد نانا
 وچ کریل رُب راضی کیتو سو دھڑکے سَر نذرانہ
 ولی محمد گدا اِس دردا اے گھلا فیض خندا
 حسین حسین حسین پکاراں میرا ورد صبح تے شام
 جن بشر ملائق تے حوراں برودا الہیا کام
 اُس دی شان بیان کراں کی جتھوں بھجے رب سلام

ولی محمد جو مسکھ مروڑن عقل تنناں دا خام ایں
 سیس کٹا ناں تے پارناں اے ناں سوکھی کاراے
 ریت تتی تر فن لاشے ویلا وقت دوپاہر اے
 بن پانی پئے تر فن بچڑے حکم ہتھ چندال اے
 ولی محمد توڑ نباسی اے بتول دا لال اے
 ناری نار خیرین لگ پئے ناں مل دے بے پیرے
 نتھے بچڑے منگ دے پانی حلق تے وج دا تیراے
 جو جو فیض امت نے کیتا پیا وہندہ رب قدیراے
 ولی محمد اجڑی کرل جھڑی آن وسائی بشیراے
 اے زمین جو کرل والی مدتتاں رہی گر لاندی
 علیٰ موسیٰ نوح پیغمبر ہر نوں واسطے پاندی
 کون آباد کرے گا مینوں میری جان ویرانیوں جاندی
 ولی محمد اوتھوں ہر کوئی ڈریا جتھے زینب جھوک ٹاندی
 جو جو وچ کرل دے بیٹی میں کی دستاں اڑیا
 جانیں بھین حسین دی یارو جہدہ بیڑا شوہ وچ اڑیا
 ظالم ظلم دی حد مکانی او ذرا ناں کنیا ڈریا
 ولی محمد پیشی ویلے سر شاہ دا نیرے چڑھیا
 بے پردہ بنھ بیبیاں کھڑیاں عابد نال بیچار اے

اوٹھاں اوپر الانیاں کڑکے
 ولی محمد منوڑوں امتی بن دے
 ادھر صغراں ورواں دی ماری
 وعدہ کر کے ویرن میرا
 ہاتھ غیب آوازہ کیتا
 ولی محمد صغراں کہندی
 ویراں باج نمائیاں بھیناں
 گن گن روز لنگاون صدقے
 جس بھتین دا ویر وچھوناں
 ولی محمد ناں پچھ حال زینبے
 کی ہتھ آیا ظالماں لوکاں
 مونہوں کہن بنی دا کلمہ
 جہناں ظلم آل تے کیتے
 ولی محمد قافلہ قیدی
 ایسا فکر یزید نوں چھایا
 زینب سِر ویرکادا چمدی
 قبر سکینہ دی وچ دِمشقے
 ولی محمد زینب رندی
 میری توبہ استغفار اے
 دود جلاواں توں کار اے
 اٹھ اٹھ تکدی راہ اے
 بھل گیوں بے پرواہ اے
 او من گیا امر رضا اے
 فیر سہاڈا جیوں کیا اے
 کی اوناں دا جیناں
 ناں کھانا ناں پینا
 ویلنے وچ ولیناں
 جہدہ وچھڑیا ویر نگینہ
 اوجھاڑکے باغ بتول اے
 پیٹ اوناں دے سول اے
 کدوں نماز قبول اے
 جیویں رضا منظور اے
 قافلہ کر لے آزاد اے
 دل وچ رہی یاد اے
 تیک قیامت آباد اے
 جہدہ کتبہ ہویا برباد اے

لاشے دفن کیتے وچ کربل آئے شہر مدینے
 صغراں خبر سکینہ دی سن کے چھیک پیا وچ سینے
 بابل تے ویرن دامیل ناں ہويا رہی سہک دل سال مہینے
 ولی محمد جہناں دے دیر وچھو نہیں بھٹھ اوناں دے جینے

سی عرفی پنج تن پاک

الف آوری سوہنے دے آونے دی
 ڈگے کعبے توں بُت گرتا سارے
 ابو جہل نے لبب نوں پین پیڑاں
 ولی محمد فتح اسلام ہو گئی
 ب۔ برج اسلام واقتم ہويا
 او آیا سی سیس اوتارنے نوں
 ابوبکر قربان قربان ہر دم
 ولی محمد غنی عثمان جس نے
 ت۔ تار پیارے دی نال حقدے
 وحی رب دی طرفوں لیون والا
 ثانی میری سرکار داہور کوئی ناں
 ولی محمد قدر او کی جانے
 کفر سُنڈیاں منہ لکھاں لگ پیا
 شیطان سروچ مٹیاں پان لگ پیا
 حوشاں بھلیاں تے عقل جان لگ پیا
 علی شیر جدم نعرے لان لگ پیا
 جدوں عمر نے کلمہ سنا دتا
 ہتھوں اپنا سیس وکا دتا
 ساتھی غار دایار خدا دتا
 جمع کر قرآن وکھا دتا
 جبرئیل غلام سرکار والے
 ناں انت کوئی تیز رفتار والے
 سینیں جوڑیاں عرشاں سدھار والے
 جہڑا منہ وچ مکھیاں مار والے

صف صاف عقیدہ قائم جس دا
 پچھ اوناں توں شان میں جان صدقے
 ایختے اوتھے ناں کچھ پرواہ رکھن
 ولی محمد غلام غلام حاضر
 ج جاگ بن ستیا جاگ ذرا
 تیری ستیاں دین و ہا حباسی
 کسے ربدے پیار توں پچھ رستا
 ولی محمد نجات بے ناں عملاں
 ح حب رسولی ناں جس نون
 نام نبی دا لیاں جو تک چاہڑے
 غیب نبی تے ناں اعتبار جس نون
 ولی محمد جو نبی نو کہہ مردا
 خ خواب پچھ تڑا ناں دلہے
 پہنچے کون سن جوڑیاں عرش اُتے
 سدیا یار نون یار پیار یا آ
 ولی محمد بلی شیطان مے تے
 و دم ناں مار کے لکھ سکاں
 پہلے کھل توں ہوئے تے آئے آخر
 پنجناں باراں دا ہو گیا قائل یارو
 جھنناں تک لئی زولف دلیل یارو
 در ایس مے نے جہڑے ساٹل یارو
 اڈ جھولڑی منگ دا خیر مارو
 بن جاگ دے دودھ ناں جمدالے
 پھر جاگنا اُو کس کم دا اے
 ہو جائے دور اندیشٹرا غم دا اے
 بندہ پاک گناہ توں جمدالے
 اُو لعین ناں ہوئے تے کی ہوئے
 اُو بے دین ناں ہوئے تے کی ہوئے
 بے یقین ناں ہوئے تے کی ہوئے
 مردا اوس دا قلب سفیں ہوئے
 میرے آقا دی شان بلند یارو
 وسوں گل ساری کر کے ونڈ یارو
 بووے دوزخاں مے ہوئے بند یارو
 جہڑے جان کے پاوندے ڈنڈ یارو
 لکھیا سو جو وچ قرآن آیا
 بیڑا عاجزاں دا بنے لان آیا

دند توڑنے والے نون لائے سینے
 ولی محمد ا حوصلہ ہے کس دا
 ز زاریاں دے وچ رین ساری
 بگھ پیاس دی ناں پرواہ رکھن
 لکھاں نال مقابلہ چند بندے
 ولی محمد اُمت بخشان خاطر
 ر رت باجھوں ناں ہور تنکوا
 خاطر اُمت دی میں قربان جاواں
 پانی بند حسین دے قافلے دا
 ولی محمد ا بنی دے نواسے
 ذ ذرا زبان ناں زیب دیوے
 پانی بند حسین دے قافلے دا
 جھکے تے کیاں دھاڑیاں دے
 ولی محمد ا دوخیں جال اوناں
 س سار کی اوناں نون سبحناں اُوے
 بیاباں دیوچ امتحان دے رہ
 اُمت نامے دی چا بخشان گے لے
 ولی محمد ا اوناں نون ترس کیا
 وچ درد دے درد و نڈان آیا
 سوہناں تلی تے پھڑے کہاں آیا
 میرے آقا نماز گزار دے سن
 پتھر پیٹ تے وقت گزار دے سن
 جاں صدقے ہٹھ ناں ہار دے سن
 راتاں غاراں دیوچ گزار دے سن
 سچے ربتا نام دھان والے
 کربلا اندر ڈیرہ لان والے
 اکھاں سلمنے پکے کہاں والے
 اوپر نیزیاں سیس ٹینگان والے
 جو جو ظالماں ظلم کما دتا
 پہرہ ہنر فراد تے لا دتا
 ہاشم زادیاں جوہر دکھا دتا
 جھناں آل رسول نون تا دتا
 علی بنی دے بے فرمان جھڑے
 جا کے کوثر جام پلان جھڑے
 چمڑھ کے نیزے قرآن سنان جھڑے
 پکے مڈھ دے نے بی مان جھڑے

شہر مدینہ بھی دور اوتھوں

بیابان اوجاڑ ویران دیتے

جتھے چالی ہزار نے بیت کیتی

ترس مندناں کوئی جو آن دیتے

اہل بیت دے جو غلام حسین

ہوئے ہر دے دل حیران دیتے

ولی محمد ا حال میں کی دساں

دھندو کار زمین آسمان دیتے

صبر حسین وا کی دساں

جانے رب جموں وقت گزار یو سو

حضرتا ویرن عباس دے ہتھ دیکے

شکر نال ترتیب کھلار یو سو

تے جلیب مظاہر دے پت تائیں

کبھی طرف دے ول سوار یو سو

ولی محمد میں قربان جاواں

پتھے راہ توں سر چا وار یو سو

ضرب جھناڈڑے دل لگی

دیکھو اوپتھے عاشق زار بن گئے

حُر خیمیاں دے ول نظر کیتی

دیدے اوس دے مثل جھلار بن گئے

نکچھیاں جھناں منگیا سی

بھلے عہد تے او بدکار بن گئے

ولی محمد جھناں دے بھاگ چنگے

حُر شہیداں دے گلے دا ہار بن گئے

ط طالبیاں جھناں دے ہون چنگے

چنگے چنگیاں نال نباہ دیندے

اونان کی چنگیانی دا پھل پاناں

پکے مارنے بڑھیاں پھاہ دیندے

ڈیٹھے مڈھ دے بے وفا کوئی

قبضے پانی تے سخت جما دیندے

ولی محمد حُر دی تری بیڑی

کوئی ڈونگرے وہن رُورا دیندے

ظ ظالماں ظلم دی حد کیتی

ڈیٹھے ظالم او ظلم کمان والے

کرن جُھے نمازاں نال قضا ہرگز

بن بییاں پکے لے جان والے

سر نیزے دی نوک تے ٹنگیانے
 دل محمد اٹوڑ بنا حب سن
 ع علی دا اج پروار سارا
 کجھ پتہ نان لگدا کوفیاں دا
 جھنٹاں چٹھیاں گن منگیا سی
 ولی محمد بنی دا پڑھن کلمہ
 غ غمناں دی رات چا ڈالیو نے
 تیراں برس دیاں وچ گیا لین پانی
 ہر پاسیوں بجلیاں کرک پیآں
 ولی محمد بنی دا پڑھن کلمہ
 ف فکرناں جاندا عاشقاں نوں
 بنی علی دے چمن دے پھل نوری
 جتھوں گئے سن منگ پناں لکھاں
 ولی محمد بنی دیاں دشمنوں نوں
 ق قدرناں قدریاں کی جاتا
 سر شاہ حسین دا ٹنگ نیزے
 کلمہ پاک محمد دا پڑھن والے
 ولی محمد وقت نال ہتھ آوے
 جھڑے بنی دی امت سدان والے
 چکے دین والے تے قرآن والے
 کربلا اندر امتحان دے رہ
 کیوں تنکیاں لے شیطان دے رہ
 اج رشوتیاں لے ایمان دے رہ
 دھوکہ آل نوں بے زبان دے رہ
 شاہ حسین دے آج پروار اُتے
 رحمت برے عباس رچ پال اُتے
 گل پہنچ گئی حد کمال اُتے
 کر دے ظلم پئے بنی دی آل اُتے
 لگی روز میثاق نبان گے اے
 کیتی گل تے غل کمان گے اے
 دھرتی کربلا اج وساں گے اے
 مادر دوزخاں وچ پہنچان گے اے
 لالچ پیٹ لئی دین گوا بیٹھے
 لانت دوہاں جہاناں دی چا بیٹھے
 آل بنی تے ظلم کما بیٹھے
 گو لے بگلیں منہ مکا بیٹھے

ک کی کیتا ہائے ہائے کرفے
 کے ہر دے سروچ پیا پانی
 آئی شرم ناں قاتلاں ظالماں نوں
 ولی محمد اوناں نے چا دتا
 ل لنگ گیا وقت ہیں کی دساں
 پنجھی جنگلاں وچ اوداس مدت
 جہڑے علی دے درے ہیں مانگت
 ولی محمد کوئی پیا کجھ آکھے
 م موت نگار ڈا سراتے
 پا کے سر حسین دا وچ جھولی
 بندی خانے سکینہ شہید ہو گئی
 ولی محمد اوس دا کی جیون
 ل ناریاں نار خدیدا لئی اے
 محشر تیک نشان اے قائم رہن
 عرشی ملائک بھی سفاں بنا روئیں
 ولی محمد اکتہ زمین روشن
 و وقت اخیر اس قافلے نوں
 کیتے دفن درود سلام پڑھ کے

دھر کے اگے یزید حسین داسر
 کامنوں کیتا نور العین داسر
 ناں تکیا اوناں نے عین داسر
 حضرت زینب نوں شاہ حسین داسر
 جو جو بیتیاں یاد جہان نوں گل
 یاد رہ گی زمیں آسمان نوں گل
 یاد رہ گی ہر انسان نوں گل
 دستی نباہ سید رحمان نوں گل
 بدل وانگ پئی دوستو گج دی اے
 ویکھ ویکھ کے بھین پئی رج دی اے
 جھنوں صغراں اودیک دی سدا دی اے
 جھنوں سانگ کھچڑے وجدی اے
 کیتا جھناں ویران بتول دا گھر
 ہو یا جیویں ویراں رسول دا گھر
 اے تاں اللہ دے مقبول دا گھر
 جتھے چمکیا بنی دے نور دا گھر
 آندہ کر بلا وچ نعمان صدقے
 ہوندہ رہیا قربان قربان صدقے

ہنی اُسد قبلے نے مدد دتی
 ولی محمد اُونان نوں فسر کھڑا
 ہائے ہائے دی سخت پکار پئے گئی
 پھٹے ہوئے لباس رسول جابیاں
 صغراں عابدے لگے لگ روئیں
 ولی محمد اسیکتہ دی موت سُن کے
 الف ارج مدینے وچ حشر تپیا
 کر کے آل رسول تے ظلم ایڈے
 جہڑا قول میثاق داسی وعدہ
 ولی محمد اچکے کربلا والے
 یا حسین حسین آقا
 باع شمع ناں جیون پروانیاں دا
 ماتم شاہ حسین دا جاں صدقے
 ولی محمد اُونان دا کی جیون
 یاد او ویلڑا جبدوں آوے
 پتہ روز میثاق دے لگ جاسی
 اہلبیت نوں رنج پہنچان والے
 ولی محمد مکان فتاہ دا اے

نالے آکھدے نے سہاڑی جان صدقے
 دل جھنناں حسین دا مان صدقے
 جد پرت کے قافلہ آیا اے
 دساں کی جو حال وہایا اے
 کھٹاں غماں دیاں میتہ برسایا اے
 صغریٰ روندی حال گویا اے
 ملک ماتمی سفاں وچھا بیٹھے
 گوئے بکلیں منہ لکھا بیٹھے
 شاہ حسین ارج توڑ نہاہ بیٹھے
 کربلا اندر ڈیرے لا بیٹھے
 یا حسین حسین پکار اٹھے
 نعرے مار بلند یک بار اٹھے
 عرش فرش والے تابیا دار اٹھے
 جہڑے آپدا کر انکار اٹھے
 اکھاں روندیاں تے دل دھڑک دا اے
 عمل جو خدا دی خلق دا اے
 کنڈا ارج وی کھلے تے ررک دا اے
 پھیرا ایس جہان تے پک دا اے

قافلہ واپس مدینے شریف طرز کے ورج رہندی سی

اک بڑھڑی مائی

مکی مدنی دی ساری دنیاں گدائی اے
سن جوڑیاں مولانا عرشاں تے بلایا اے
چاہیہا جو محمد نے مولا منظور کیتے نے
زل کے پڑھدے مدائیں خدا دے یار آئے نے
دیندے آئے نے امانتاں کر کے خیال تک
اے شیر علی دا بے گردن جس کٹائی اے
خاطر نانا دی اُمت کنبہ چاہب یا سی
گئے پانی توں تسرے نے وین صنغراں سکینہ دے
کیتی کافراں جو کار آئے مہماناں دی
موڑے کون چاہب نے وعدے اللہ اکبر دے
پیالہ صبر دا آقا سنی حسین پیتا اے
سمریزے تے ٹنگیا نے عوض کوڑ دے ثانی دا
کر کے قید بییاں کوفے نوں بیائے نے
یاد رکھنا ظالم زینب چاہب سونایا سی
یہ نہیں عرشی ملک بھی گھڑیاں نازک آباں نے
تھرار ڈولیا مجھاں اندھیر چھایا سی

رنگا رنگ دی مولا گلزار لائی اے
سوہنے آمنہ دے لال کیسا رتبہ پایا اے
تک یار نوں چاہار پر دے دور کیتے نے
عیسیٰ موسیٰ نوح داؤد بھی دیدار پائے نے
ابراہیم توں لیکے محمد دی آل تک
اے کربلا و صرقتی آکس نے وسائی اے
اے لال بے بتوں جس نے شان پایا سی
سوں گئے گودیاں ورج بال جھل کے تیر لعیناں دے
اکھاں مال ڈیٹھے حال وارث دو جہاناں دی
قیدی ہو کے ٹریاں نے ملک غلام جس در دے
ولی محمد لعیناں چاہب ظلم کیتا اے
اگے کھول کے دساں ہیں تینوں حال باقی دا
لاشے سیداں پاکاں دے ریتے تے رلائے نے
ماتم عرشیاں فرشیاں اندھیر چھایا سی
کھڑیاں ورج دربار دے رہرہ دیاں جاہیاں نے
جد تخت تے یزید نے سرشاہ دا پایا سی

کون زینب بن جاند ا دکھاں دیاں راتاں نوں
 روز حشر دے رُوون گے مولا دے درباے
 جانے مولا ساریاں جو ہو یا بیتا سی
 سن عابدے بیبیاں رُو رُو سنیا سی
 رُو رُو دس دے حال اکبر دے گلنے دے
 اُمت تیری نانا جی چا تیراں تے ٹنگیا سی
 کتبہ چا کہیا اے کر بل ہو روسائے کئی
 نانا جی سنایے کئی خیمیاں نوں اک لائی نے
 پھٹ تلوار داجی نانا کسے توں جاوے ستاناں
 وعدہ توڑناں چڑھیا لاشے ریتے تے رُل گئے نے
 سرنیزے تے ٹنگیوتے جو عرب دا لاڑا سی
 فیض اُمت تیری دے رہ گئی تیک قیامت گل
 اُلٹی کار ظالم دی سہانوں چا قید کیتا سی
 جو جو کار ظالم دی رہ گی گل زمانے وچ
 سرویرن دامبیاں لاشے کر بل دفنائے نے
 محل چک معاف ہو جاوے گدازینب دے گھر والے

ولی محمد چھوڑ دے توں لمیاں باتاں نوں
 طراں گتے بھونکدے ظالم ظلم والے
 آخر سر حسین دازینب نے لیتا سی
 رُوٹھے پاک رسول دے پھر قافلہ آیا سی
 پا کے پلڑے وچ گلے دربار نانا دے
 جد معصوم اصغر لئی نانا جی پانی منگیا سی
 حضرت عون و محمد دے چا دکھڑے سنائے کئی
 نانا جی قاسم دی ہندی ریتے وچ رولائی نے
 مشک بھر عباس نے گھٹ پانی دا پیتا ناں
 میتہ تیراں دا بریسیا سی پانی مشکوں ڈل گئے نے
 میرا ویرن نانا جی تیری اکھاں اتارا سی
 اوپر آ لائیاں اوٹھاں بے پردہ گئے و مشقے ول
 دسے جو یزید نے سہاڑے سنگ فیض کیتا سی
 پایاں چا شہاوتتاں سکینہ بندی خانے وچ
 دساں کی عابد بیمار جو جو کھڑے پائے نے
 ولی محمد غلام بیچ تن دے ای در والے

دوہڑے بارہ ماہ حضرت امام حسین علیہ السلام

چیترا چا حسین دا وچ کر بل
 آسیدہ سا قیا آ جلدی
 بڈھے بچیاں چا دیدار اے
 ولی محمد اے وفا کوئی
 وسا کھوسار ناں آسیاں نوں
 نانا پاک محمد تے فاطمہ ماں
 جھنڈے واسطے سی نو لاکھ بنیاں
 ولی محمد دلنوں چین ناہیں
 جیٹھ بیٹھ حضور دیاں جوڑیاں وے
 اسان آپدی بیت منظور کیتی
 آسین ہاں پکے پکے دین والے
 ولی محمد اے ناں لکھیونے
 ہاڑ ہاڑیاں دا ناں کوئی رہیا اوڑا
 جہڑا روز میثاق دا سی وعدہ
 ادھی رات ویلا سارے لوگ سستے
 ولی محمد صغراں جاگدی سی

کوئی خطاں اُتے خط پاپا رہنے
 دیدے دیکھنے لئی ترسارہ نے
 گل چٹھیاں تے مہراں لارہ نے
 ایویں جال فریب ویچھا رہ نے
 یا حسین سخی لُج پال ایں توں
 علی شیر دا شیر کمال ایں توں
 اُہدے کاندھیاں تے اسوار ایں توں
 آھی اُمت دے گلے دا ہار ایں توں
 آسین نیناں دے فرش بچھا دیاں گے
 تے یزید نوں چھڈ چھڈا دیاں گے
 اُتے تلی دے سر ہوں جما دیاں گے
 پانی آل دا بند کرا دیاں گے
 سید سندیاں عمل مک بیٹھا
 سید پاک ہن بھار اٹھا بیٹھا
 شاہ حسین ہن ساتھ لدا بیٹھا
 سرتے دے پیار ورجا بیٹھا

ساون سون نائیں جھڑے جاگ اٹھے
 بکھ ترخ دی ناں پرواہ مینوں
 اصغر ویرنوں لوریاں دیوساں گی
 ولی محمد صغراں اکھدی لے
 بھادروں بھڑک اٹھی اک ظالماں نوں
 جھڑا روز میثاق دا سی وعدہ
 لے مڈھ دے بے وفا کوئی
 ولی محمد اوناں دے بھاگ چنگے
 اسوا اس خدا بن آس ناہیں
 وچ کربلا اج امتحان دے رہ
 جو جو کوفیاں سیڈاں ناں کیتی
 ولی محمد عباس دا قلم بازو
 کتک قبر کیتا ایناں ظالماں نے
 جو بیتیاں کیتیاں ظالماں نے
 منہ تھیں نبی پاک دی امت سداں والے
 ولی محمد انک تے زمین روئیں
 لگھر مار مکا بیا ظالماں نے
 مینیں مارکا جیویں رضائیں دی
 صغراں اکھدی لمچل ناں بابا
 دیتے پنڈھ جدائی محال بابا
 رکھاں ناں کلچڑے لا بابا
 اگے آپدا جیویں خیاں بابا
 جدوں کربلا وچ میدان آئے
 سید پاک ہن توڑن بان آئے
 گھر سد کے ظلم کمان آئے
 جھناں تکیا شاہ سلطان آئے
 ڈاڈا ظالماں نے کیتا تنگ یارو
 بی بی فاطمہ دے فرزند یارو
 انج تاں کر دے دانشمند یارو
 پانی بچیاں دا کیتا بند یارو
 نیناں عابد دیاں لایاں چا جھڑیاں
 محشر تیک او رہن یاد گھڑیاں
 ناں آل دے کیتیاں چا بھلیاں
 بھتن بے پردہ بیبیاں گھڑیاں
 زینب اکھدی لے سچ سچ دا نہیں
 تیرے حکم اندر عذر مجھ دا نہیں

دیوہ تیرے جیب دے نور دا اے اے تیک قیامتے بچھ دا نہیں
 ولی محمد اجو آلدے نال ورتی اے مومنناں نوں کم توج دا نہیں
 پوہ پار ہونا نڈھڑے پور ہوئے جھناں درد اندر درد ونڈیا اے
 کشتی ٹھہل دریا رضا اندر صابر پیرناں ڈویا سنگیا اے
 پیاں دسدیاں نے تیگاں خون بھریاں جو جو شام اندر ویلا لنگیا اے
 ولی محمد شاہ حسین داسر لاه ظالماں نیزے ٹنگیا اے
 مانگھ مار مکالیا ظالماں نے لکھیا میٹے نال حرف تقدیر دا اے
 چڑھ کے نیزے دی نوک قرآن پڑھنا کیدہ حوصلہ زینب دے ویر دا اے
 خیر نمانے دی امت دی منگ دا گیا کیدہ حوصلہ پیر شیر دا اے
 ولی محمد چمکیا وچ کربل نور چانشاں پدر منیر دا اے
 پگن فیر پھردے ہائے ہائے کر دے جدوں ویلڑا دقت گنوا بیٹھے
 لانت دو جہاں وی گھٹ کے تے پیرا دو نگرے وہن روڑا بیٹھے
 ناں رہا ات جو گے تے نال ات جو گے جدوں دین ایمان گھڑا بیٹھے
 ولی محمد اپنے کربلا وائے ڈیرہ کربلا دے وچ لا بیٹھے

نعت شریف حضرت امام حسین علیہ السلام طرز
 بشیر دیاں حب داراں نوں
 کوئے دا بہانہ نہیں بھولنا

جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں جھڑیاں ریت تھی تے رلیاں نے
 رل گئے نے باغ بتول دے پھل واؤں خزاں دیاں تتیاں گھلیاں نے

گھیرہ فوج یزید دی پاندی اے
 اتھر خوندی اکھ برساندی اے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 عون و محمد میدان وچ جاندے نے
 دھوڑاں وچ میدان دھماندے نے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 پچی مسلم دی واسطہ پاندی اے
 چاچا جند پیاس تھیں جاندی اے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 موڈھے مشک تے ہتھ تلوار دیکھو
 کیتے لکھ ظالم فتنہ ہار دیکھو
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 نعرہ مار کے قاسم جاندے نے
 پئے اُمّی فیض پہنچاندے نے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 اکھیں سامنے کس دے پچڑے نے
 لائبو شکر دوپہرے پچڑے نے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 نظر خیمیاں تے حر دی جاندی اے
 اوتر گیاں جھڑیاں بھلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رلیاں نے
 عمر و سعد دے دل گھبرانڈے نے
 نال پیاس دے سکیاں بلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رلیاں نے
 قدمیں ڈگ عباس نوں کہندی اے
 اے سندیاں آنسو ڈولیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رلیاں نے
 گپیا چیر کے شکر پار دیکھو
 برسے تیرتے مشکاں ڈھلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رلیاں نے
 پئے ہاشمی جوش وکھاندے نے
 کوڑے وعدے باتاں بھلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رلیاں نے
 جھڑے گئے پانی توں تسرے نے
 لال اندھیریاں گھلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رلیاں نے

رُل گئے نے باغ بتول دے پھل
 اکبر کر افسوس پکار دا اے
 ہو یا میل ناں صنغراں بیمار دا اے
 اصغربال معصوم اخیر اُتے
 منگیا پانی تے وس دے تیر اُتے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 ولی محمد غلام بھی در دا اے
 مجرا سوہنی سرکار دا بھر دا اے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 رُل گئے نے باغ بتول دے پھل

نعت شریف پیر پھاگی بھریا طرز دیاں دارا جہیرے بابل دا پیارا

پیر میرا پھاگی پھریا پھاگی بھریا
 جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
 گھر عبداللہ آیا نور ستارہ
 میں رنج گئی ویکھ کے نظارہ
 آقا میرے دیاں اچیاں شانان
 دشمنان دے دل ساڑا
 نی سیتو بھاگی پھریا
 تے پیر میرا پھاگی پھریا
 مائی آمنہ دے سوہناں ولدا سہارا
 پیر میرا پھاگی پھریا - پھاگی پھریا نی سیتو
 آیا بھن اسلام دا گانا
 جھنڈا کلمہ پڑھے جگ سارا

جدوں سوال کفاروں پایا دوکھن کر چن نون اٹایا
انگلی دا کر کے اشارہ جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
تے پیر میرا پھاگی پھریا پھاگی پھریا نی سیو

دندان مبارک تے پتھر کھاوے دشمن نون پھڑ سینے نال لاف
امت دیا غم کھوارا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
پیر میرا پھاگی پھریا پھاگی پھریا نی سیو

پتھراں نون سوہناں کلمے پڑھاوے سُکیاں کھجوراں نون پھل لاف
لا مکاناں والا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
پیر میرا پھاگی پھریا پھاگی پھریا نی سیو

غاراں دیوچ روون والے ہنجواں تھیں جامہ دھوون والے
جہدا علیؑ جے ویر پیارا پیر میرا پھاگی پھریا پھریا نی سیو
کبتے توں بت علیؑ نے گرائے قلعه خیبر دا توڑ وکھائے
اج آیا عرب دا لاڑا پیر میرا پھاگی پھریا پھریا نی سیو
دستی حسین نے کربل وسا کے دین بچایا پھڑے ہس کے

اج زینب دے رہی پاہرا پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
اکبر اصغر دا وکھ جسر کے خنجر ہیٹھ نمازاں پڑھ کے
سوہناں بن گیا کربل والا پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
خاطر جسدے فلک زمیناں پانی کیتا بند بے دیناں

لگا نہر فراد تے پہرہ
جس دے باپ نے خیر گرایا
اے بتول دیاں اکھیاں دا تارا
وقت اخیر تے قاصد آیا
دستے صنراں پیار دا ہاڑا
نازک زلفان نیڑے چڑھیاں
اج راضی کیتا آپ پیارا
ولی محمد بھی در تے سوالی
آج کر دیو پار اتارا

پیر میرا پھاگی پھریا جھندہ کلمہ پڑھے جگ سارا
ڈوب گیا سورج فر فرایا
پیر میرا پھاگی پھریا جھندہ کلمہ پڑھے جگ سارا
بل دی تے تیل غماں دا پایا
پیر میرا پھاگی پھریا جھندہ کلمہ پڑھے جگ سارا
قیدی کر کے بییاں کھڑیاں
پیر میرا پھاگی پھریا جھندہ کلمہ پڑھے جگ سارا
ایس در دے مانگت رہن ناں خالی
پیر میرا پھاگی پھریا جھندہ کلمہ پڑھے جگ سارا

نعت شریف جھنوں کہناں مشکل کشا آوے

جھنوں کہناں مشکل کشا آوے
جسدا پاک محمد نانا جی
ہویا کونے دا کوفہ بیگانہ جی
جھنوں کہناں مشکل کشا آوے
گدے کاندھے بنی دے چڑھ داسی
جھڑا والی حوض کوثر داسی
جھنوں کہناں مشکل کشا آوے

اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں
جہدے ہتھ اسلام دا گانا جی
اُسدی کسے دے نال آجوڑ ناہیں
اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں
اج میہ تیراں دا وردا سی
اج کوئی دردی اہدے کول ناہیں
اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں

اکھیں سامنے کس دے پچڑے نے جہڑے گئے پانی تو تسرے نے
 ظالم دوزخاں دیوچ دھڑے نے جھناں لاکے چاہڑی توڑ ناہیں
 جھنوں کہنا مشکل کشا آوے اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں
 لاشے ریتے تے پٹے رُل دے نے کہ فیض اُمت دے بھل دے نے
 سو دے نال سیراں پٹے تُل دے نے دُکھ زینب والے پھول ناہیں
 جھنوں کہنا مشکل کشا آوے اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں
 ولی محمدا سخت اندھیر ہويا نوک نیزے تے علی دا شیر ہويا
 ناں صغراں بیمار دا میل ہويا کیتا وعدہ چڑھیا توڑ ناہیں
 جھنوں کہناں مشکل کشا آوے اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں

نعت شریف من لائے پنج تن نوں

طرز
 تیری خیر ہووے پہرے دارا
 روضے وی جالی چم لین دے

تیرا ہو جائے پار اوتارا تے من لائے پنج تن توں
 اے سخی دا پاک دوارہ تے من لائے پنج تن توں
 خاطر امت کر بل جا کے اُجری دھرتی دہن دسا کے
 توڑ نساواں کارا تے من لائے پنج تن نوں اے سخی دا پاک دوارہ
 حلق تے تیر معصوماں جھلے صبر حسین دا بتے بتے
 ولی محمدا یارا تے من لائے پنج تن نوں اے سخی دا پاک دوارہ
 ہنر فادتے لگ گئے پہرے باغ بتول نوں پٹے او جاڑے

جہڑا ہو گیا پارا پارا تے من لائے پنج تن نوں اے سخی دا پاک دوارہ
 خنجر بیٹھ قضا ناں کیتی زینب ویکھی جو جو بیٹی
 سر نیزے تے لے پیا ہولارہ تے من لائے پنج تن نوں اے سخی دا پاک دوارہ
 بے پردہ سن بییاں کھڑیاں نیناں عابدیاں لایاں جھڑیاں
 ناں گل کھاوے وارہ تے من لائے پنج تن نوں اے سخی دا پاک دوارہ
 تیرا ہو جائے پارا اوتارا تے من لائے پنج تن نوں
 ولی محمد اس دردا سوالی اس دردے مانگت رہن ناں خالی
 کر دیو پارا اوتارا تے من لائے پنج تن نوں اے سخی دا پاک دوارہ
 اے سخی دا پاک دوارہ تے من لائے پنج تن نوں

نعت شریف

طرز
پتر ہٹاں تے تیں وکدے

توں بھدی پھریں بازار گڑے

جے توں رب نوں ملناں ایں

جے توں رب نوں ملناں ایں پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 چھڈھ دے ہیرا پھیری نوں تیرہ ہو جائے بیڑا پار جیویں
 جھب عمرن جوش وچ آیا سی اُولے تلوار سدھایا سی
 راحوں مل نعیم اٹکایا سی سب ٹٹ گئے مان ہنکار جیویں
 جے توں رب نوں ملناں ایں پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 اک سن کے وند حضوری نوں آئی ضرب اُس چہرے نوری نوں
 من عاشق امر حضوری نوں کڈھ بٹھری چھڈ دے باہر جیویں

جے توں رب نوں ملناں ایں
 ڈیرے کرپل سیداں لائے نے
 اوتھے صابراں صبر وکھائے نے
 جے توں رب نوں ملناں ایں
 اوتھے اکبر اصغر وار دتے
 تینو خیمے ظالماں ساڑ دتے
 جے توں رب نوں ملناں ایں
 پہرہ ہنر فراد نے لاندے نے
 مارے تیرتے مشق ڈوھلانڈے نے
 جے توں رب نوں ملناں ایں
 تسے بال حلق پئے سک دے نے
 پئے شیر علی دے مہک دے نے
 جے توں رب نوں ملناں ایں
 چھڈھ دے ہیرا پھیری نوں
 لکھساں ظالم دیندے تنگیاں نے
 زلفاں نازک نیزے ٹنگیاں نے
 جے توں رب نوں ملناں ایں
 چھڈھ دے ہیرا پھیری نوں
 لاشے ریتے تے رُل دے نے

پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 جتھے ظالماں ظلم کمائے نے
 خاطر اُمت چائے بھار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 کر پورے قول اقرار دتے
 ہوئے تیر حلق تھیں پار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 پانی لین عباس بھی جانڈے نے
 گورھے کوفیاں دے اقرار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 پینڈے در داں دے کد مک دے نے
 جتھے دشمن لکھ ہزار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 تیرا ہو جائے بیڑا پار جیویں
 پردے دار سیراں توں تنگیاں نے
 پئے ظلم کرن بدکار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 تیرا ہو جائے بیڑا پار جیویں
 کد فیض اُمت دے مھل دے نے

جہاں نانا عرش تے جھل دے نے
جے توں رب نوں ملناں ایں
کیتھے ولی محمد ناں ڈر دا جی
شاہ حسین گھوڑے توں جھڑ دا جی
جے توں رب نوں ملناں ایں
چھڈھ دے ہیرا پھیری نوں

اج زینب پہرے دار جیویں
پالائے پنج تن ناں پیار جیویں
جو جو حال زینب دے گھر دا جی
ہویا زمین آسمان غبار جیویں
پالائے پنج تن ناں پیار جیویں
تیرا ہو جائے بیڑا پار جیویں

نعت شریف شان قرآن مجید حضرت یوسف علیہ السلام

اول حمد خداوند تائیں جس ٹولاک بنایا
نبی محمد سرور عالم جد تشریف پائے
جو کج عزت شان نبی دارب کریم بنایا
کل نبیاں تھیں عالی درجہ شان رسول نبی دا
جسدم مولارحم کمایا چھپایاں خوش برساتاں
جسدم سرور کامل حاکم قدم مبارک پایا
ہر گھراندر دھماں پیاں عالی حاکم آیا
رحمت ربی زمین تمسامی پایا فضل الہی
عجب سوغات خداوند عالم بھیجی آپ جنابوں
باغ محمد ہور کسے لوں اے سوغات ناں آئی
اے عنایت ہور کسے نوں ہرگز مول ناں ہوئی

سوہناں عربی پیدا کر کے جگگ چانن لایا
گھر گھر کا فر مارن ڈھائیں رور و حال و بجائے
طاقت جبرائیل ناں پائی ایسا کرم کمایا
جسنے جانا شان نبی دا ہوسو صاف عقیدہ
ندیان نلے خوشیاں اندر ہر دم مارن ٹھاٹھاں
بے دیناں مچھولاں تائیں آکر دین سکھایا
اوس مائی نوں لکھ سلاماں جس نے حضرت جابا
جس دے اندر قدم نکمایا مکی مدنی ماہی
جس نوں پڑھ کر مومن بھائی حصہ لین تو ابوں
پڑھے قرآن جو صدقوں مومن پاوے فضل الہی
لکھاں فیض خزانے اس وچ توں سنا بار ستھوئی

پڑھے قرآن جو نال محبت رحمت ربی پاوے
کہہ محمد میرے باعجوں اے کس طاقت پائی
روز حشرے فاتح سورت و سچ ترازو تو ن
ست حصے و درجہ ہو سی حکم خدا فرماوے
فاتح سورت نازل ہوئی شیطان ماریاں ٹھائیں
پڑھے قرآن جو نال محبت عالی رحمت پاوے
جس گھر اے کلام اللہ دی مومن آسی پڑھدا
کئی طراں وے درجے سوچ مومن آسی پاوے
بندہ عاصی و سچ قبروے جسم داخل ہووے
آکھے ڈرناں میرے جانی آیاں خاطر تیری
جدوں فرشتے آکر اُس نوں جذبے نال بلاندے
ویکھ اوناں توں بندہ عاصی حیرت اندر آوے
وانگ و کیلاں جھگڑے خاطر پکڑ کتاب کھلونا
میرے ہونڈیاں کس نوں طاقت کون تینوں ہتھ لافے
اوسے وقت کلام اللہ دی اُس نوں نظر ناں آوے
فیرشتہابی آکر اُس نوں کہہ سلام دو بارہ
و سچ جنت دے باغ بہاراں ریشم عجب نہالی
ہر دم خدمت اندر حاضر او کلام پیاری

بھاویں لکھاں بدیاں ہوں وانگ برود اوڈا
میری خاطر دوست میرے اے سوغات پہنچائی
دو جی طرف کلام اللہ دی سرور عالم بولن
جس نوں اتنا شان جنابوں کون بیان سناوے
آکھے قسمت ہر گئی میری یارب سچیا سائیں
سُننے والا ساتھ اوسے دے جنت اندر جاوے
آوَن فرشتے عرضاں اُتوں رحم خداوند کردا
رحمت ربی بے اندازہ کون بیان سناوے
صورت بن انساناں والی آن قرآن کھلووے
میں قرآن جو دنیاں اندر کریں تلاوت میری
کرے جواب کلام اللہ دی حیرت اندر ہندے
نال پیار کلام اللہ دی پی اُس نوں سمجھاوے
ماں پہنچتھیں و دھ محبت آکھے توں کیوں روندہ
تاں فروا پس جاہن فرشتے مونا کرم کماوے
جاوے پاس خداوند عالم عالی جنت پاوے
آکھے جنت مل گیا تینوں کرناں خطرہ بہارا
ہو رانعام ہزاراں تینوں بخش و تے رب والی
مومن آسی رحمت پاوے نال رجبے دی پاری

رحمت نال کنڈیل نورانی جگمگ چائن لایا
 سرد ہوا میں جنت وچوں اوسے ویلے آیاں
 روز قیامت اوس آھی نوں ساعت نظریں آئی
 جس دن روز قیامت ہوئی حکم خدا فرماوے
 کرسیاں عجب نورانی ہوں حکم خدا فرماوے
 کی کی شائق کلام اللہ دی صفت نال کیتی جاوے
 شان قرآن بیان ناں ہووے صدقے صدقے جاواں
 اے کلام نبی دی خاطر کھلا فیض خزانہ
 جو انکار نبی دا ہو یا کافر ہو یا بھائی
 جو نبی دی مجلس اندر پان دیدار حضوروں
 بعد نبی دے چواں یاراں دی خدمت اندر آواں
 عالی درجہ شان تناں دا بہت نبی نوں پیارے
 کلمہ جیویں شہادت پڑھیا کل گناہ لے جاوے
 حب صدیق عمر رضوی اندر ہو توں ہر دم راضی
 حب علی عثمان ولی دی جس عاصی نوں ہوئی
 جس دن جنت اندر جاسن تا بعداری و اے
 چارے ڈھال نورانی ہوسن جنت اندر چھاواں
 ہر جاہ اندر کرن ٹکاناں تے ہر ہر میوہ تازہ

وچ قبر رب پورا کیتا جو اُس عمل کمایا
 کی پرواہ خزانے تیرے یارب سچیاں سایاں
 جستے نظر خداوند پاوے دیر نہیں کردا کائی
 پڑھ قرآن لے بندہ میرا مینوں بہن سناوے
 جیویں قرآن پیارا پڑھدا وونی رحمت پاوے
 سر پر تاج سنہری ہوسن مولا کرم کساوے
 طاقت جبرائیل ناں پائی میں کی سخن آلاواں
 ہو رکسے ناں طاقت پائی توں سن یار یگانہ
 ایٹھے اوتھے دوئیں جہانیں ملے ناں مول ہائی
 میں عاجز دے پیر تمامی پاواں فیض غفوروں
 ماں پیو داواتے پر دا دسارے گھول گھماواں
 خدمت دے وچ ہر دم رہندے توں سن یار پیارے
 حب چواں دی لکھ گناہاں وانگ برودا اداوے
 جنت اندر داخل ہووے دیر ناں پاوے کوئی
 جنت اندر داخل ہووے دیر ناں پاوے کوئی
 قدر معلوم نبی دا ہووے سن توں یار پیارے
 شاخاں دکھن پورب گیاں مشرق مغرب جاہ واں
 اے سب بندے عاصی کارن رحمت بے اندازہ

جس مومن نون حُت چواں دی پائل رسول پونچاے
 اوجو چاے ڈھال نورانی یار نبی دے چاے
 جو جو شان صدیق ولی دا ذکر ناں کیتا جاندا
 اک داڑھی اوال اوناں دا کنگھی اندر آیا
 اوجو وال ہوادے اندرتوں سن یار یگانے
 لکھاں عامی بخشے ربنے وال مبارک پاروں
 ہن کچھ عمر ڈولی دا ایتھے کھول بیان ستاواں
 ڈر کر مومن کافراں کو لوں اپنا وقت لنگاندے
 جدوں ایمان عمر لے آیا شیطان ماریاں ڈھائیں
 گھر گھر اندر خوشیاں ہویاں فضل کیتا رب سائیں
 جس مومن نون حُت چواں دی پائل رسول پونچاے
 اوجو چاے ڈھال نورانی یار نبی دے چاے
 جو جو شان صدیق ولی دا ذکر ناں کیتا جاندا
 اک داڑھی اوال اوناں دا کنگھی اندر آیا
 اوجو وال ہوادے اندرتوں سن یار یگانے
 لکھاں عامی بخشے ربنے وال مبارک پاروں
 ہن کچھ عمر ڈولی دا ایتھے کھول بیان ستاواں
 ڈر کر مومن کافراں کو لوں اپنا وقت لنگاندے
 جدوں ایمان عمر لے آیا شیطان ماریاں ڈھائیں

جد تلوار عمر دی چلے سننے اندر آئی

لکھاں کافر کلمہ پڑھ گئے توں سن میرے بھائی

طاقت جو عثمان ولی نون صفت ناں کیتی جاوے
 علی شاہ مرد آل ورج کفاراں جسم جا کر بولے
 میں بے علم ناں طاقت کوئی صفت ناں کیتی جاوے
 عشق بلاں ہوراں نون جسم دئی آن وکھالی
 کیتا جمع قرآن تنال نے عالی رحمت پاوے
 لکھاں کافر پڑھ گئے کلمہ جو سن مشرک ٹولے
 شان نبی دامولا جلنے ہو کر کوئی راز ناں پاوے
 پڑھیا اوس شہادت کلمہ توں سن یار سوالی

دوست میرے آکھن مینوں ولی محمد یارا

جیونکر عشق بلاں کما یا قصہ بولیں سارا

عاشقِ رسول حضرت بلالؓ کی سی عمرنی طرز حضرت یوسف علیہ السلام

الف اللہ تے رکھ تسلا آکھ سناویں یارا

زور تھیں نورِ ظہور چاکیتا تاں پھر عالم سارا

میں مسکین سوا لی درتے توں کر فضل غفارا

ولی محمدؐ کلمے باعجوں ہونا نہیں چھٹکارا

ب بہت دل راضی ہووے جد مومن گھر جمیں

سانھی آن شیطان بنایا ودھ ہوئے قد ملیں

بھیجا رب عبادت کارن روجوں کم نکمیں

ولی محمدؐ نفس شیطان نے چک دتے نے نہیں

ت تکبر کرناں غافل پنج پڑیں تری رکھیں

کلمہ دل تے رکھ ہمیشہ جوہی سرماں وچ اکھیں

او پھر بنے وسیلہ تیرا جو کج بھجیں ہتھیں

ولی محمدؐ وقت ومانہ ہتھ ناں آوے لکھیں

ث ثنا دی لائق نہیں عاجز اچا شان محمدی

ابوبکرؓ تے عمرؓ بہادر رہے قربان محمدی

کیتا جمع قرآن تنناں نے او عثمانؓ محمدی

ولی محمدؐ شاہ علیؓ بھی وارے جان محمدی

- ج جو حال مالم مینوں توں سُن میرے جانی
 نام اُمیہ سی اک کافر کردا کم شیطانی
 درتے رہن غلام ہمیشہ کوئی رومی کوئی شامی
 ولی محمد جہش دے ملکوں کرے بلال غلامی
- ح حکم دے سب بردیاں تائیں رل تجارت جاون
 مال خریدن و دیا و دیا عجب منافہ پاون
 حاضر ہون آسراکارے ادبوں سیس نواون
 ولی محمد غلام اہدے دا تام بلال بتاون
- خ خبر کج دساں ایتھے سنگ بلال جو پیتی
 سُنیاں نام محمد سدا پریم پیالی پیتی
 احمد لوں لوں وچ سماناں ہو گئی دور پیتی
 ولی محمد ا پڑھ کے کلمہ توبہ سچی کیتی
- د دم دم اسم مبارک پڑھے بلال پیارا
 اسم محمدی دل تے لکھیا ایسا نیک ستارہ
 جس گیا سب کھانا پیناں کرے محمدی نعرہ
 ولی محمد اُمیہ ٹوڑی پہنچ گیا ہلکارا
- ذ ذرا ناں دیر لگاؤ دتا حکم غلاماں
 جلدی پکڑ بلال بیاؤ کر کے سخت بہانہ

نت محمدی کہ دالے نعرہ چھڑ کیا بت خانہ
 ولی محمد اسونپ توں اُسنوں جنوں سب خصمانہ
 رکاوٹ کرے اُمیہ ابے وی ستجھ نادانہ
 لے جو ہر دم اسم پکاریں فیض نہیں اک آنہ
 جندوں مار مُکاواں تینوں چلیں بے فرماناں
 ولی محمد اکافر موزی بولے سخت کلاماں
 زوروں ہار بلاں ناں کھادی ایسا پیار محمدی
 جاں جاں موزی دے تکلیفاں کرے پکار محمدی
 احمد لوں لوں وچ سماناں ہے گفتار محمدی
 ولی محمد مشرق تھیون جو انکار محمدی
 س سناواں ذکر بلا لوں ریت تتی پٹکایا
 اتوں مارن پتھر موزی ترس کسے ناں کھایا
 جاں جاں کافر دہن تکلیفاں لکھ لکھ حمد الہ
 ولی محمد اُحمد اُحمد دم دم ناں پکایا
 ش شہروں نکل باہر ابو بکر سدھارے
 ڈھیٹا اوناں بلاں پیارا کرے محمدی نعرے
 اتوں موزی مارن اُسنوں جو سن مُشرک بھائے
 ولی محمد حضرت آکھن دل وچ پڑھ پیائے

ص

صفت بنی سرور دی کون ایتھے دم ماسے

پہنچ ناں سکے عاجز بندہ صفت کریندو ہارے

خاطر اوناں لوک تیاری چوداں طبق سنوارے

ولی محمد احمد عربی چائے امت دے بھارے

ض

ضرب لگے دل عشق نبی دی رب کنوں لے چاواں

میں بن کے خادم چوہاں یاراں دا ادبوں سیس نوواں

مذہب اعظم والے اتے ساری عمر لنگاواں

مومن روز حشر دے اٹھاں کلمہ بول سناواں

ط

طلب نبی دی رکھن جن کلامک سارے

نوری ناری آبی خاکی صفتاں کر کر ہارے

صفت نبی دی خالق جانے جس لئی ایڈ پیارے

ولی محمد حب نبی دی ایتھے اوتھے تارے

ظ

ظاہر واپڑھنا چھڈ کے دل دیوچ پکاواں کیوں

پھاویں لکھ تکیفاں آون احمد تھیں چت چاواں کیوں

بن احمد تھیں چین ناں آوے اُستھیں مکھ بھواواں کیوں

ولی محمد اچھوڑ نبی نوں دوزخ چھاتی پاواں کیوں

ع

عشق اک عاشق توڑی نبی محمد والا

شہر کمن وچ رہ ہمیشہ نام اولیں پیارا

دند شہید حضور سنیاں رہ بیتاب سہارا

ولی محمد اکھول حقیقت دسیر قصہ سارا

غ غم اوس عاشق توڑی دند حضور دا کہڑا

بتی کدھ کے حاضر کر دے کی اس گل نال جھیڑا

پاک بنی دا عشق کما کے پایا شان ودیرہ

ولی محمد عشق لگا کے جنت لاویں ڈیرہ

ف فیر کہہ رہے ڈھل ناں لائیں حال بلال سائیں

کرتوں بھی کج جلا سازی فضل کمریسی سائیں

دن دو بے ابو بکر پیارا لیائے تشریف اوتھائیں

ولی محمد حضرت آکھن دیوچ سبق پکائیں

ق کی کی آکھ سناواں طاقت نہیں کج میری

صدقوں ہار بلال ناں کھاوی کیتی ایڈ دیری

جاں جاں کافر دے تکلیفاں تاں تاں حب ودیری

ولی محمد حضرت آکھن جاگی قسمت تیری

ک قیافہ ابو بکر پیارا لے ہن دل وچ لافے

لنواں بلال امیہ پاسوں بے مینوں ہتھ آوے

اپتادیاں غلام اک اسنوں نال دیاں جو چاہوے

ولی محمد بلال پیارا قرب حضور ی پاوے

ل لنگا ناں وقت ازایاں دس بلالیٰ حال

جلدی ہو سی رخصت ایتھوں انشاء اللہ تعالیٰ

اُو غلام جو ابو بکرؓ دا دس کچ اس دا چالا

ولی محمد اکلمیوں غافل ہر دم رہ مٹھ کالا

م محمد احمد دا کلمہ اوس غلام بھلایا

نام نساقتے روم دے ملکوں حضرتان نوں ہتھ آیا

کرے تجارت دلوں بجانوں دونوں فیض اٹھایا

ولی محمد ابو بکرؓ نوں کدے پسند ناں آیا

ن نساقت اُمیہ نوں دیوں ابو بکرؓ پیارے

جلدی بیا بلالیٰ اس پاسوں کیتے عجیب نظارے

ملک ملک تے خوشی مناوں خالق دی سرکارے

ولی محمد خوشی منادے یار نبی دے چارے

و وقت دا بانگ کیتا احمد نبی سہارے

با عجب بلاوٹوں منبر اوپر ناں کوئی بانگ گزارے

رحمت ربدی بے اندازہ توں سن یار پیارے

ولی محمد گل نال لایا احمد عربی لاڑے

ح حقیقت اوکی جانیں جس نے عشق لگایا نہیں

سار عشق دی اوکی جانے جس اے لطف اٹھایا نہیں

دردِ اُتے دھکے لیندے جس نے پیر منایا نہیں

ولی محمد احمد باعجوں اک پل چین اٹھایا نہیں

اللہ تے م محمد اسوچ شک بیاویں ناں

آس محمد باعج ناں کوئی اے دوست گھراویں ناں

جہڑے اپنی مثل بناوں توں اوناں سنگ جاویں ناں

ولی محمد چھوڑ احمد نوں دوزخ جھاتی پاویں ناں

یاد خدا دی اندر توں بھی ہر دم رہناں ایں

اے دنیاں دن چار دھاڑے بیٹھ کے ناں رہناں ایں

وقت حشر دا یاد ناں تینوں سفر ملیں دچ پیناں ایں

ولی محمد مالک تیرے لیکھا اک دن لینا اے

یاری دا پالن اُوکھا کتھ ایمانوں ڈولے نے

دوزخ اندر داخل ہو گئے اک نقطہ جد بولے نے

جھناں عشق محمد ناہیں اوشیطانی ٹولے نے

ولی محمد دوزخ جاسن غیر لفظ جد بولے نے

سن اُنی سو ترو نجا دیوچ شوق میرے دل آیا

قصہ سن بلال ہوراں دا سارا مطلب پایا

بن کے مشاعرناں لافاں ماراں خیر خداوند پایا

ولی محمد عاجز بندہ ماں پیو نام رکھایا

شاعر کی دعا

میں بے علم تے عقل دانان قطرہ قطرہ رحمت دا مولا عطا کر دے
 میری بگڑی بنا دے یا مولا ایسی مالکا نیک ادا کر دے
 میں بے علم ہاں پڑ تکیتر بندہ نظر کرم تھیں مولا شفا کر دے
 کرناں شعر تے شعر دا دل ناہیں سینہ مالکا میرا سفا کر دے
 مینوں غیر دے بو دے توں شرم آوے مولا اپنا مینوں گدا کر دے
 آیا سائل ناں بو دے توں جائے خالی جھولی بھر دے دل دریا کر دے
 تیرے وچ خزانے ناں کمی کافی میرے مالکا علم عطا کر دے
 ہوئی پکڑ گناہ تکیتر بدے میرے مالکا مینوں رہا کر دے
 سوہنی عرب زمین دکھا مولا پورا عاجزاں دلدا چا کر دے
 چچر جیواں رہا اسلام اتے ناں نیکاں دے میل ملا کر دے
 کلمہ پڑھدیاں آخر دم نکلے ایسی کرمدی مولا نگاہ کر دے
 کنبے قبر عذاب تھیں جان میری کنداں سوڑیاں تے کھلے راہ کر دے
 ہونے جمع نماز دا وقت پورا اتے جمع نماز ادا کر دے
 سنگ سوہنے محمد دینال اوٹھاں میرے عیباں نوں دبا کر دے
 سچے ہتھ وچ ہونے اعمال نامہ میرا جنتاں وچ ٹکا کر دے
 ولی محمد دیاں عرضاں من مولا دفتر بدیاں والا سفا کر دے

حضرت ثانی صاحب شہر چہوری کی خدمت میں ولی محمد کا حاضر ہونا

شہر چہوری شریف توں جاں صد تے
 لکھاں ایس دکان توں لین سودا
 ولی محمد غلام بھی ہے درتے
 میں مسکین تے فیض سرکار دالے
 غریب خانہ ہے دوستو مڑھ بھنگواں
 ضلع شیخوپورہ تحصیل فیروز والا
 شعر کرن دا شوق قدیم مینوں
 سن سنالی دے دوستو دور اندر
 پیشی ویلڑے بعد نماز تھیں میں
 نگر خانے وچ آپ سرکار بیٹھے
 ثانی صاحب دی نظر کرم دینال

جہدے وچ میرا پیر ظاہر ہویا
 کیاں عاجزاں دا بیڑا پار ہویا
 بے صدقیاں دا مندہ حال ہویا
 اک نظر اندر مالو مال ہویا
 قوم ورک تے واہی رزگار ہویا
 ڈاک خانہ بھی خاص کمال ہویا
 بے علم تے فیض سرکار ہویا
 خدمت وچ حاضر گھنگار ہویا
 ہتھ بدھڑے عرض گزار ہوتا
 دیکھ دیکھ کے میں بلہار ہویا
 ولی محمد دا حس سوال ہویا

مُولا دے رنگ

تیرے نام توں میں قسربان مُولا کئی طراں دے رنگ دکھاوناں این
 تیری کھبڈ دا بھیت ناں کسے پایا وحدہ لا شریک کہاوناں این
 قبضہ قدرتی مالکا ہتھ تیرے سوہنی سوہنیاں کھبڈ رچاوناں این

دھندو کار اندھیر غبار اندر دیوہ نور دا پیا چمکاونان این
 نور نور تھیں چا ظہور کیتا چشمہ نور دا جاری کراونان این
 ہوئے کل تھیں اول تے آئے آخر سجدہ نوریاں کولوں کراونان این
 مومن کافراں تھیں کافر مومناں تھیں مولاً اڈ کرناں این جو جو چاونان این
 کدے بہتیاں توں چا کرہیں تھوڑے کدے تھوڑیاں کرم فرماونان این
 اک تارواں ڈوبتاں این وچ کاہے اک من تارے کدھی لاونان این
 جندے واسطے راہ لولاک بنیاں اودا پتھروں دند توڑاونان این
 کدے سد کے مالکا عرش اُتے پردے نور دے دور کراونان این
 علی شرجو آن نوں گلہل کے تے قلعہ خیبری پیا گراونان این
 نعرہ علی داماریاں دھرت کنبے جدوں دلہیں تلوار چمکاونان این
 کدے کھوہ دے وچ سٹا دیویں کدے مھر دے تخت بیٹھاونان این
 کدے منگتیاں دے سرتراج دھرناں این کدے شاہاں نوں چا گداونان این
 کدے وگدیاں ندیاں تھل کرناں این کدے تھلیں دریا وگاوناں این
 کدے چکھا دے وچ سٹا دیویں کدے چا گلزار بناونان این
 کدے گردن تے چھری چلا کے تے دُنبہ جنتی تھلے لیاونان این
 کدے بیہج طوفان قسربان جاواں کشتی توح دی پار ٹپاونان این
 خاطر جھناں دی عرش فرس بنیاں کنبہ کر بلا وچ کھاونان این
 ہوراں چاہندیاں جہناں دی قدم بوسی پانی تنان دا بند کراونان این

پر دے داراں نوں اوٹھاں آلا نیاں تے بندی خانیاں وچ پہنچاوناں این
 اڈی رگڑیاں پانی اوچھل مارے اک بوند توں بازو کٹاوناں این
 کدے مہر نبوت تے ناز کرنے کدے نیرے تے سیس ٹنگاوناں این
 سوہنے شیر رُبانی نوں بھیج کے تے شرقپور شریف سداوناں این
 کیاں جٹاں نوں کر فقیر دتا آیاں سیدیاں قطب بناوناں این
 ولی محمد آکھے تیری جیویں مرضی مولا او کرناں این جو چاوناں این

سوہناں روضہ میرے مرشد دا جتھے برسے رحمت عالی اے

پہلے یاد خدا نوں کر بندیا وچ غفلت ناں توں کر بندیا
 کلمہ دم دم دینال پڑھ بندیا اے کنجی جنت والی اے سوہناں روضہ میرے مرشد دا
 شرقپور شریف بنا یو ای بوٹا حکمت دینال لایو ای
 جب رحمت دامیتہ پالیو ای کلمہ پڑھدی ڈالی ڈالی اے سوہناں روضہ میرے مرشد دا
 اک بوٹا تے لکھ ڈالی اے ہر ڈالی کرماں والی اے
 پھلدار سجھے ناں کوئی خالی اے ہر عاصی درتے سوالی اے سوہناں روضہ میرے مرشد دا
 لاثانی تاریا ثانی نوں سوہنے دیر پیارے جانی نوں
 جب کھولیا گھنڈ نرانی نوں جا چرکی ہوش سنبھالی اے سوہناں روضہ میرے مرشد دا
 بے وس ہو کے ثانی بویا سی میرا دل پیارے مویا سی
 کچھ ہو رہی کہیا ناں بویا سی کر چپ گیا مستان والی اے سوہناں روضہ میرے مرشد دا

چڑھی رنگن لال ہویا اک نظر دوں بیڑا پار ہویا
 جدوں حق دینال وصال ہویا رہیا کوئی مکان ناں خالی اے
 ایسی ٹھاٹھ سمندر مار گیا ست پیڑیاں اکوں تار گیا
 کرنظروں بیڑا پار گیا ہوئی رب دی ذات نہالی اے
 اک شخص آیا ازماون نوں آیا جلوہ پوڑی کھاون نوں
 او آیا عیش اداون نوں آدیکھی شان نرالی اے
 جے او آیتے پوڑی گرم یارو اتے علوہ وی نرم نرم یارو
 منہ کھائے تے اکھاں شرم یارو پیریں ڈگ گل چادر ڈالی اے
 لکھاں دوروں دوروں آون جی آ آ کے راز ازماون جی
 جدوں دلہ امطلب پاون جی وچ قدماں ہو گئے حالی اے
 جدوں آواں مس دالے چند یارو جیوں نوشہ سوسے ججج یارو
 مینوں نظریں آفے ارنج یارو سوہنی صورت بھولی بھالی اے
 میتھوں کدے ناں ہوئے کند یارو اکھاں ویکھن دلنوں ٹھنڈ یارو
 میرے دلنوں بچھ گئی گنڈھ یارو میرے ہادی دی شان نرالی اے
 جو بے اعتبار تقاریاں نے اوصدق ایمانوں ہاریاں نے
 میرے پیرنے چادر کاریاں رہیاں آس مرادوں خالی اے
 ہندے تے دکھن دی گٹھ ویکھو جتھے پی رحمت دی لٹ ویکھو
 بھری ہوئی حضرت دی مٹھ ویکھو اوتھے کوئی ناں رہندہ خالی اے

ولی محمد کی عرض بیان کرے جتنے نظر چار ب رحمان کرے
 ورج تابیا ہر انسان کرے چماں جا روضے دی جالی لے
 سوہناں روضہ میرے مرشد وا جتنے بر سے رحمت عالی لے

صوفی ولی محمد کا پیر مرشد کے روضے پر حاضری دینا

آدو ستا پتہ بے پچھنا میں پورہ تده نوں تھناں مکان دس ناں
 ثانی صاحب دی نظر کرم بیستی ہو یاں مشکلاں کل آسان دس ناں
 صبح وقت جا پیر دا بھراں مجرا لکھناں روزے نے پڑھن قرآن دس ناں
 مشرق پور شریف دی خاک چماں ٹھہرن اکھیاں جان قربان دس ناں
 ثانی لا ثانی پیارے ویر جانی لکھناں دہدیاں نوں بنے لان دس ناں
 پچھے آپدے لال دو جان صدقے ویکھن والٹرے بھی ٹھہل جاہن دس ناں
 نوری چہریاں ول جاں نظر کیجے چاسنٹر قلب جگان دس ناں
 کھڑیا باغ سرکار وا جاں صدقے پتے ڈالیاں حمد آلاں دس ناں
 چن چودویں دا پاکستان اندر پھاگاں والٹرے رحمتاں پان دس ناں
 ولی محمد مجتہد دیئے نقش بندی ہر تھناں چمکدے نور نشان دس ناں

کرامت حضرت اعلیٰ صاحب سے سقے آنب دا پہل لانا

اک روز دا دوستو واقعہ اے اعلیٰ صاحب گئے باہر سیر جوں

جدوں کرم فرماوندہ اے ہوئے آسیاں نوں جھپ خیر جیویں
 بازے کہن خدا بن کم ٹوے ہولٹ جناں دے ہوئے ریڑ جیویں
 سقے انب دے تھلے سرکار پہنچے بیسی ویلڑا وقت دوپہر جیویں
 سوہنی نظر اٹھا کر ویکھ دے نے ماری آن سمندر نے ہر جیویں
 کہندے ساریاں بنر پوشاک پائی لائی تھہ نے کاس لئی دیر جیویں
 جو کچھ کہیا زبان تھیں ولی اللہ کیتا رب دی ذات منظور جیویں
 شاخاں رنگ برنگیاں ہون پیدا بہلت نال لگے سوہناں پور جیویں
 مہٹھے شہد نالوں سوہنے انب لگے گیاں ڈالیاں دور ضرور جیویں
 ولی محمد امر خدا باعجوں پار کون ٹپاوندہ پور جیویں
کرامت حضرت میاں شیر محمد صاحب گھوگھی کی عرض
 اعلیٰ صاحب دی اکدن وچ خدمت گھوگھی آن کے عرض بیان کردی
 بیٹھی آن کے سامنے وچ قدماں نالے رب دی طرف دھیان کر دی
 اُس رُکھ توڑی ارج کٹناں نے جہڑے رُکھ تے سال گزاران کر دی
 کہیا آپ نے آپ دیاں دوستاں نوں دسوبات اے کی راز دان کر دی
 دوست اکھدے سوہنیاں سمجھناہیں کی گل اے پٹی بے زبان کر دی
 جاواں صدقے نبی دیاں عاشقاں توں سرے مجلساں پٹی اعلان کر دی
 رُکھ بیرمی سی دوستو جس اُتے دن رات سی گھوگھی مقام کر دی
 جاواں صدقے نبی دیاں عاشقاں توں سرے مجلساں پٹی اعلان کر دی

کہیا حضرتان نے بیری والٹرے نوں تیرا کج نہیں گھو گھی نقصان کر دی
 مہلت ایس نوں کج دن دے جیویں فیر کٹ لیس پئی احترام کر دی
 ولی محمد اللہ دے نیک بندے صفیاں پئی دنیا خاص عام کر دی

نعت شریف شہر شرقیہ پیر و مرشد کے روضے پر جانے کی دل کو تاہنگ

میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 دیکھ سوہناں اکھیاں ٹھردیاں سن
 ارج بن دیکھیاں توں مردیاں سن
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 سوہناں نوری چہرہ بھلدا نہیں
 سودا بن قسمت توں تل دا نہیں
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 ایسی ساتی پور پلائی اے
 ولی محمد اس در دا گدائی اے
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے

سوہناں شہر شرقیہ پور جا دیکھاں
 اوتھے جا کے دل پر چا دیکھاں
 جھڑیاں سامنے مجرا بھر دیاں سن
 ایناں روندیاں نوں سمجھا دیکھاں
 سوہناں شہر شرقیہ پور جا دیکھاں
 . . . . .
 اے داغ جدائی دا گھس دا نہیں
 وچ قدماں سیس نوا دیکھاں
 سوہناں شہر شرقیہ پور جا دیکھاں
 . . . . .
 چڑھی مستی دون سوائی اے
 سووے امرتے ہن دبا دیکھاں
 سوہناں شہر شرقیہ پور جا دیکھاں

سوہناں روضہ میرے آقا دا
 شہر قبور شریف سدیوے جی
 ہر عاصی بھر پیوے جی
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 اے مجددیہ شیر ربانی ایں
 چھوٹے ویر نوں کر لیا ثانی ایں
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 پچھے لال دو لاٹاں مار دے نے
 لکھاں ڈبیاں نوں پئے تار دے نے
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 ولی محمد اولدیاں جان دے نے
 ولی تابیا شاہ سلطان دے نے
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے

اوتھے جا کے دل پرچا دیکھاں
 جتھے رحمت پی لویٹوے جی
 ملے جام تے عیش اودا دیکھاں
 سوہناں شہر شہر قبور جا دیکھاں
 اوتھے جا کے دل پرچا دیکھاں
 نقشبندیہ رلدا جانی ایں
 پئے سٹترے جفیاں پا دیکھاں
 سوہناں شہر شہر قبور جا دیکھاں
 اوتھے جا کے دل پرچا دیکھاں
 سوہنے مھل سوہنی گلزار دے نے
 ہر مرض دی ہین دوا دیکھاں
 سوہناں شہر شہر قبور جا دیکھاں
 بھاگاں والٹرے موجاں مان دے نے
 راضی ربدی ورج رضا دیکھاں
 سوہناں شہر شہر قبور جا دیکھاں

سوہناں روضہ میرے آقا دا

اوتھے جا کے دل پرچا دیکھاں

طرز

میرے شوق دانیں اعتبار تینوں
آجا ویکھ میرا انتظار آجا

حضرت اعلیٰ صاحبِ قطبِ زمان

اودو جگ دے دیوچ تر گئے نے
اے گل ہیرا پھیری دی
آیا سائل کوئی خالی جاندا نہیں
دل آسیاں دا کدے ڈھاندا نہیں
او دو جگ دیوچ تر گئے نے
اے مجددیہ شیر لاثانی ایں
سوہناں چہرہ تے اکھ مستانی ایں
اودو جگ دیوچ تر گئے نے
نور حسن نوں نور و نور کیتا
لایا غل نال چا بھر پور کیتا
اودو جگ دیوچ تر گئے نے
ثانی نوں ثانی کر دسیا
سوہناں ویر پیارا خوش ہسیا
اودو جگ دیوچ تر گئے نے
اے غل نا ہیرا پھیری دی
حضرت کیلیاں والے جا ویکھیں

جنوں لاثانی غل لایا اے
کیاں آ آ کے از مایا اے
انج بھر بھر بک کوئی پاندا نہیں
پُر کر کے حجام پلایا اے
جنوں لاثانی غل لایا اے
نقش بندیہ رہدا جانی ایں
اودا پایا رہدا پایا اے
جنوں لاثانی غل لایا اے
سب فکر اندیشہ دور کیتا
لکھ رحمتاں جس نے جایا اے
جنوں لاثانی غل لایا اے
میرہ رحمت والا گھر وسا
دل کھول کے جھلق ویکھایا اے
جنوں لاثانی غل لایا اے
کیاں آ آ کے از مایا اے
دل روئے نظر اٹھا ویکھیں

مہرے مولا چن چڑھایا اے
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 اے گل ناں ہیرا پھیری دی
 کرماں والے دے کم جگائیٹو نے
 چا سٹرا قلب جگائیٹو نے
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 اے گل ناں ہیرا پھیری دی
 رحمت علی تے رحمت ریدی اے
 یاری یاراں دینال فب دی اے
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 خدا بخش جاندری نوں تار یونے
 ایسا رکھ نشانہ ماریونے
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 ولی محمد توں ثانی تار دتا
 اگے ریدے ولی پکار دتا
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 جنوں لاشانی غل لایا اے

ولی کامل حضرت ثانی لاثانی کی نظرِ کرم کا بیان حضرت یوسف علیہ السلام

پہلے حمد خدا دی کرے جو والی ہر ہر دا
 بعد درود محمد تائیں رہاں میں دم دم پڑھ دا
 ابو بکرؓ عثمانؓ غنی ہے جمع قرآن سی کر دا
 عمرؓ بہادر علیؓ شاہ مرداں ڈاھیا کوٹ خیبر دا

چارے یار نبیؑ دے پیارے عالی شان جناندے
 خدمت دیوچ حاضر ہر دم فرق ذرا ناں پاندے
 چارے کئی والے اتوں جاناں گھول گھاندے
 ولی محمدؑ آج لے اُمتی سُن کے نک چڑھاندے

نام محمدؑ پیارا لگدا دم دم ناں چتاراں
 آ دربار محمدؑ اندر لٹ لے موج بہاراں
 شان نبیؑ دا پوچھ اوناں تھیں ساتھ گئے وچ غاراں
 ولی محمدؑ جو غافل بندے او کی جانن ساراں

دنیاں فانی دو دن جانی کر لائے اللہ اللہ
 ہے توں رہنوں ملناں چاہیں فطر مرشد دا پتہ
 تیل بناں ناں دیوہ بلدا دل وچ رکھ تسلا
 ولی محمدؑ دا من کہتاں ناں بن کلا جھلا

دنیاں کھیتی عملاں سیتی بن عملاں کی کھیتی
 جوگ نیناں دی جو کے سبحناں کر تر جھیتی چھیتی
 مت او کرے ویران چا کھیتی مُدھ دا تیرا جھیتی
 ولی محمد ہتھیں دے لائے آوے گی کم نیکی

ناں رُو وچ دیلاں غافل دن پیا سرتوں ڈھل دا
 جے کوئی مرشد کامل مل جائے پھل کھاویں رنگ ہر دا
 پیر میرے جیا نظرناں آوے بھالیا لیندا چڑ دا
 ولی محمد خادم بن جا ثانی صاحب دے در دا

شرقیہ شریف سداوے پیر میرے دیاں شانناں
 نام بیاں ناں کاوڑ کھاویں جانے کل زمانہ
 لاثانی دی نظروں ہویاں مشکل کل احساناں
 ولی محمد جو خادم در دے گھول گھماون جاناں

رب اپنے نوں راضی کر کے ہو گئے ولی ہزاراں
 شیر ربانی ربا جانی پیچھ جو جانن ساراں
 بن ہرم کوئی حال ناں جانیں یاراں نال بہاراں
 ولی محمد قدر کی جانن جو ٹولے بدکاراں

اعلیٰ صاحب دی خدمت اندر اک دن گھوگھی آئی
 کر درخواست پیش نمائی ساری بات سنائی

یا حضرت جس رُکھ تے ساں میں لگے نے کرن کمانی
 آندے توڑ وگا سن میرے فرساں حال سودائی
 بے اولاد اکوئی ناں ہووے مڑ مڑ دے دوہائی
 اعلیٰ صاحب خاموش ہو بیٹھے جاوے عرض سنائی
 بیری دا او رُکھ سی یارو شرقپورے وچ پھائی
 جسدم کرم خدا فرماوے دیر ناں ہووے کائی

بیری والا بھی حاضر ہو یا کیتا کرم الہی
 ہور بھی مجلس حاضر بیسی جیویں حقیقت پائی
 کہن لگے جس رُکھ نوں کیٹے ذرا دیکھیے ناں صفائی
 مت جانوراں دے آندے ٹٹ جاہن ہو جائے سخت خطائی

سمجھ گیا او سمجھن والا فرق ناں رہ گیا رائی
 اہ گل سن کے گھوگھی ٹر گئی مولا آس پہنچائی
 ولی اللہ نے اللہ پاسوں دتی منگ رہائی
 ولی محمد غلام قدیمی لکھ کر بات سنائی

جے تیرا دل تنگ ناہوے ہور سناواں تینور
 وافر سخن ناں کرناں لائق کہاں جو ماہم مینور
 قیسیاں نظر ولی دی یارو اثر پہنچاوے جینور
 ولی محمد قسمت باعجوں ملے نظرہ کہنور

اکدن حضرت اعلیٰ صاحب وقت دوپہر دے یارا
 سقے انب تھلے جا بیٹھے بولے سخن پیارا
 دو جیاں سبز پوشاکاں پایاں توں کیوں ربوں آوارہ
 ولی محمد شاخاں پھلیاں لگا پھل دوبارہ

صدقے جاواں ختم ناں ہوون پیر میرے دیاں باناں

جتھے نظر خدا دی ہووے رحمت مارے ٹھاٹھاں

نبیائے ویاں قدر کی جانن جو پوجن دیوی ماتاں

ولی محمد غلام قدیمی رب تھیں چاہے نجاتاں

جھڑے پیر میرے دی مجلس بیٹھے ناں یقینے

پہلی نظروں صدقے جاواں صاف ہو جاندے سینے

در در اُتے دھکے لیندے جھڑے لوگ کینے

ولی محمد پار ہو جاندے بیڑے ناں یقینے

سید نور حسن شاہ جسدن آکر جباتی پائی

اعلیٰ صاحب دی پہلی نظروں ہو گئی کُل صفائی

کوئی مکان رہیا ناں خالی کیتا کرم الہی

حضرت کیلیاں والا جتھے مرشد بوٹی لائی

خدا بخش تے بخش ربدی آیاں عجب بہاراں

شرقیہ شریفوں پٹی کے بارو چڑھیاں مت خماراں

شیر ربانی دے لڑ لگ کے پایاں راز اسرار
 چھوڑ امیری لئی فقیری سوندیاں سر دستاراں
 بھلن ناں پروانیاں تائیں جو مٹھیاں غفتاراں
 سوہنی ٹور ناں زمیں دکھاوے بولن ناں پیاراں
 شہد تھیں مٹھیاں لذتاں آون بن مہم ناں ساراں
 سوہناں چہرہ نوروں دھوتا پون بھولکھے یاراں
 قد سرو تے سوہنی داڑھی نور پیاں لشکاراں
 تھوڑا بولن موتی رولن وسن بوند فواراں
 بے دیناں مجھولاں تائیں کی قدراں تے ساراں
 کھل فیض خزانہ مفتی اندر چک ستاراں
 مڑھ مہنگواں دے ہے نزدیکی ڈٹھیاں عجب بہاراں
 جنگل دیوچ منگل رگا ویکھ رتے دیاں کاراں
 ولی اللہ دیاں دھماں پیاں ہر ملکاں ہر تھاواں
 نیک نصیباں والے جا کے پڑھن جمعہ کئی واراں
 وچ قیاماں صبح تے شاماں وہندے نیر جھلاراں
 نیواں بولن راز پئے کھولن تر گئے کئی ہزاراں
 دنیاں فانی چھڈ گئے جانی ٹر گئے پرت بہاراں
 دے گئے داغ جدائی والا یاراں ناں بہاراں

یارِ مَلَنِ مَوَكِّه جَاهِن ہزاراں بن یاراں کس کماراں
 مہرم یارِ ناں نظریں آوے دسین سنج اوجاڑاں
 پھاگ ستاراں چک دے جاگے جتھے ولیاں بن مزاراں
 پیر پھانی دیاں ولی محمد لکھ دا رہ گفستاراں

شرقیہ شریف بے آکھاں بازے کھان مروڑا
 چن دی او روشنائی کی جانے جھڑا ناں بولا
 اگوں پچھوں چان دولتے جیوں کر لندا گھوڑا
 ولی محمد بے ادباں دا دل جیوں خالی کھولا
 شیر ربّانی رب دا جانی رحمت بن کر آیا
 جھولیاں بھر رحمت لے جاوے جو اس در پر آیا
 شرقیہ شریف سداوے ولی اللہ دیاں شانان
 نام یاں ناں سڑبیل جاویں جانیں کل زمانہ

اِہِ مَحَبَدِیہ شیر ربّانی دیوہ نور جگایا
 کوئی سوالی جائے ناں خالی لکھاں نے از سایا
 ایناں کوٹلے شریفوں پیتی رحمت ربا سایا
 ہر دم رحمت ٹھاٹھاں مارے مُرشد بن دبا یا

ثانی توں لاثانی صدقے دیر نوں گل ناں لایا
 عرش کرس دیاں خبراں ہویاں ساقی پور پلایا

ولی محمد نے نظر کرم دی جس اے مطلب پایا
 صدقے جاواں اعلیٰ صاحب بولن جدوں زیبانی
 دندان وچوں ظاہر ہووے سوہنی چمک نورانی
 لذتاں پاون صدقے جاون حاضر دلہے جانی
 ولی محمد ا ویر نوں لا گل کر یا اپنا ثانی

ایسی مٹھا مٹھ سمندر ماری ثانی غوطہ لایا

سوہنی گھڑی او کرماں والی جس وچ مطلب پایا

ویر نوں ویر پیارے جانی اپنے مال ہر لایا

ولی محمد رحمت پاوے جو مولا ول آیا

لکھاں عاصی تار وکھائے سن توں یار پیارے

پیر میرے دی بھے کچھری چن گرد جیوں تارے

ثانی توں لا ثانی صدقے اک دو بے توں وارے

ولی محمد رحمت پاوے مولا مٹھا مٹھاں مارے

کھسی جاواں تے ختم ناں ہوون پیر میرے دیاں شانان

بردی آس پچاوے مولا کھلا فیض خزانہ

لیندے چڑوے دکھن پریت ہر دل حُب انسانان

ولی محمد ایسی شفقیت رہندی حُب حیوانان

مڈھ چراغ اندھیرا رہندہ لگدی کو دوالے
 جناں ادب پیردا کیتا او بن گئے کرماں والے
 رحمت جٹوں لئی فقیری راکس نگاہوں تارے
 ولی محمد نون شاعر چا کیتا ثانی صاحب پیارے

لاثنانی تے ثانی صاحب دنیاں اُتے آئے
 بیڑا ٹھیل اسلام دا یارو لکھاں پور ٹپائے
 تیک قیامت پھل دے رہن جہڑے بوٹے لائے
 ولی محمد چھڈ دنیاں فانی پھلاں وانگ سائے

نعت شریف حضرت ثانی لاثانی دی شان و راج

جندہ مرشد ثانی لاثانی این
 جہڑا در مرشد دا چھوڑ گیا
 لے محب دویہ شیر ربانی این
 چھوٹے ویرنوں کر یا ثانی این
 جندہ مرشد ثانی لاثانی این
 جہڑا در مرشد دا چھوڑ گیا
 جو در تے آیا تار دتا
 پھڑ باں توں پار او تار دتا
 جندہ مرشد ثانی لاثانی این
 اونوں دو جگ دے وچ تھوڑ نائیں
 کدے اوس نون جھلناں گور نائیں
 نقش بند یہ رب دا جانی این
 ایسا جہڑیا اجتک جوڑ نائیں
 اونوں دو جگ دیوچ تھوڑ نائیں
 کدے اوس نون جھلناں گور نائیں
 کر نظردوں بیڑا پار دتا
 اس گل وچ گنج مروڑ نائیں
 اونوں دو جگ دیوچ تھوڑ نائیں

جہڑا در مرشد دا چھوڑ گیا   کدے اوس نوں جھلناں گور ناہیں
 ولی محمد کی عرض بیان کرے   جھٹھے نظر چا رب رحمان کرے
 وچ تابیا ہر انسان کرے   توں ایویں منہ مروڑ ناہیں
 جنہ مرشد ثانی لاثانی ایں   ادوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں

نعت شریف تیراوس دارہ دربار پیسا

تیراوس دارہ دربار پیسا   گیا خالی ناں تیرے در دا گدا
 جہڑا در تیرے تے آ جاوے   او رحمت رب دی پا جاوے
 نالے سٹٹرا بیکھ جگا جاوے   اک کافی تیرا دیدار پیسا
 تیراوس دارہ دربار پیسا   گیا خالی ناں تیرے در دا گدا
 توں مجدویہ شیر ربانی ایں   نقشبندیہ رب واجباتی ایں
 چھوٹے ویر نوں کر یا ثانی ایں   اک نظر دا ڈٹٹرا حجام پلا
 تیراوس دارہ دربار پیسا   . . . . .
 نور حسن نوں نور و نور کیتا   کرماں والے تے فیض حضور کیتا
 گھٹگاں والے نوں چا بھر پور کیتا   حاجی عبدل رحمان تے آپدی نگاہ
 تیراوس دارہ دربار پیسا   . . . . .
 جاواں صدقے سوہنے ثانی توں   اوس رب دے پیارے جانی توں
 اج او ٹر گئے دنیاں فانی توں   ولی محمد نوں دیتٹرا شاعر بتا

تیرا وسدا رہ دربار پیسا گیا خالی ناں تیرے در دا گدا
 پچھے لال دولٹاں مارے نے سوہنے پھل سوہنی کلزارے نے
 لکھاں وڈیاں نوں پٹے تارے نے میں تے دیکھ کے لینی آں دل پر چا
 تیرا وسدا رہ دربار پیسا گیا خالی ناں تیرے در دا گدا
 خدا بخش تے بخشش ربدی اے گھڑی ناں نصیباں لب دی اے
 یاری یاراں دینال فٹ دی اے ولی محمد تے ہوئی آپدی نگاہ
 تیرا وسدا رہ دربار پیسا گیا خالی ناں تیرے در دا گدا

نعت شریف

چاہے دل شرقپور جاواں سیو جا کے دل دی پیاس بجھاواں
 شرقپور شریف بیوی جتنے رحمت پئی لیٹویئے ہر آھی بھر بھر ہو
 میں بھی دلدا مطلب پاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دل دی پیاس بجھاواں
 دھماں پیر میرے دیاں پتیاں خیراں لیندے چڑدے گیاں نقش بند یہ گو کون ستیا
 اے بندویہ پیر سچاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دل دی پیاس بجھاواں
 شیر محمد ربا جانی چھوٹا ویر پیارا ثانی ہوئی خلقت دیکھ دلو
 جیونکر یوسف چامسر وکھاواں لقمان یا جس نے اک واری ہو جائے بدوں دور بیماریا
 میں پئی رب تھیں رحمتاں چاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دل دی پیاس
 حاجی عبدالرحمن قصوری پالی شرقپور ورج منظوری ابدی دور کیتی رب دور

اعلیٰ صاحب دے تہہ باواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجاواں
 جھاتی نور حسن جد پائی خالی رہیا مکان ناں کالی ایسی ساتی نے پور پدائی
 چابدلیاں ہور نگاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجاواں
 کرماں والے نے کرم کماندے پھڑ پیئے دینال لاندے کھل باتنی پردے جاندے
 سوہنی ٹھاٹھ و جی دریاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجاواں
 رحمت رحمت رہدی پائے گھنگ بن گھنگ شریف سدائے
 میرا پیرجے سوچے موتی سوہنی وارھی نوروں دھوتی دنیا درتے رہ کھلوتی
 میں پی ویکھ سکڑے جاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجاواں
 میرے پیر دیاں کرامتاں نکھتاں جدہ تنکن سوہنیاں اکھتاں تر گیاں او دھرے نکھتاں
 چل اکھیاں نال وکھاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجاواں
 سوہنی توڑے سوہناں باناں نیوں نظرناں اتاں تکاناں صد اورج عبادت رہناں
 نقشبندیاں راہ ادارواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجاواں
 میرا پیرجے سوہناں ثانی جنوں غسل لایا لاثانی اج چھڈ گئے دنیاں فانی
 انا اللہ میں اکھ سنداواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجاواں
 پچھے سوہنے دو لال نگینے دیکھیاں ٹھنڈ پوے وچ سینے
 کامنوں سٹرن لے لوگ کینے سچ آکھیاں لون چساواں
 چاہے دل شرقپور جاواں چاہے دلدی پیاس بجاواں
 ولی محمد غلام بھی در والے عرضاں مولا اگے کر والے

کلمہ پاک نبی دا پڑھ دا اے میں بھی خیر خدا تھیں چاوان
چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دل دی پیاس بجھاواں

نعت شریف

سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
جس پیرناں منایا
ہتھوں دکھڑا اٹھایا
سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
میرے پیر دیاں شانان
ہویاں میں بھی دیوانہ
سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
میرا پیر جتھے جانہ
غل کوچیانوں لاندہ
سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
شرقپور شریف دیاں شانان اُچیاں
اوپیاں سدھے راجو اوارہ گھنٹیاں
سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
سوہنے ناں شیر ربانی
غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی میں
سکھ اُس نے کی پایا
چا سناوانگی میں
غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی میں
سارا جاندا زمانہ
سمجھاواں گی میں
غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی میں
پیا کرامتاں دکھانہ
چا دکھاوانگی میں
غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی میں
میرے پیر غل لایاں تر گیا لُچیاں
اج چل کے آپ آزماواں گی میں
غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی میں
کیتی مولا مہربانی

لاثاتی تے ثانی ہوئے دونوں ویر جانی
 کراں حباں قبرمانی سگھ پاواں گی میں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 دسے کرامتاں ہزار غل پڑتے پیرنوں مناوانگی میں
 دیتدہ ڈب دیاں تار من حباوانگی میں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 آٹا اک من پچھے غل پڑا پیرنوں مناوانگی میں
 قد سرو جیا سوہناں دل عاصیاں دے موہناں
 بے صدقیاں نوں روناں ہتھوں پاواں گی میں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 میرے پیر دا نظارہ پایا جس نے بے یار
 تیکے فیر ناں دو بارا رج حباوانگی میں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 تک سوہنیاں اکھاں غل پڑا پیرنوں مناوانگی میں
 جو پیساں دچ شکاں رج گیاں ایتھے لکھاں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 میرا پیر سوہناں ثانی چا ڈراوانگی میں
 ہوئی خلق دیوانی غل پڑا پیرنوں مناوانگی میں
 ہوں حباوانگی میں

سوہنے پیر دے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں
 غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی ہیں
 دنی محمد جھے نقارے
 لکھاں ڈب دے یئے تارے
 لگی رُبر دی کنارے
 ہتھ پاواں گی میں
 سوہنے پیر دے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں
 غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی ہیں
 جے توں بنت لیناں
 سدا جگ تے ناں رہناں
 سوہنے پیر دے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں
 میر پیر وی نشانی
 ٹر دے ٹور من بھانی
 سوہنے پیر دے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں
 جھڑے آپدے مرید
 پاون رنج رنج دید
 سوہنے پیر دے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں
 چہرہ چند بے نورانی
 چھڈھ گئے دنیاں فانی
 سوہنے پیر دے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں
 چھڈھ دنیاں دے سیر
 جاناں چھڈھ بے اخیر
 غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی ہیں
 بھلے تنناں دے نصیب
 جگ مگاواں گی میں
 غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی ہیں
 بن گئے مولا دے جانی
 چھڈھ جاواں گی میں
 غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی ہیں
 ستے رل دونویں ویر
 ستاواں گی میں

ثانی صاحب دے دو لال ہم شکل کمال
 پاویں جا کے جمال چاہلاواں گی ہیں
 سوہنے پیروے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں غل پٹراتے پیرنوں منوانگی ہیں
 دونوں چند ہیں نورانی جاوے لاٹ آسمانی
 کراں حبان قربانی درشن پاواں گی ہیں
 سوہنے پیروے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں غل پٹراتے پیرنوں منوانگی ہیں
 جدھر قدم اُوٹھاندے رحمت رب ولوں پاندے
 پھلاں وانگ سماندے ٹھہر جاواں گی ہیں
 سوہنے پیروے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں غل پٹراتے پیرنوں منوانگی ہیں
 ولی محمد بھی غلام کرے ورد صبح شام
 پایا رب تھیں انام ٹھہر جاواں گی ہیں
 سوہنے پیروے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں غل پٹراتے پیرنوں منوانگی ہیں

نعت شریف

شرقپور والیا سانیاں سنگتاں تار و کھایاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 صدقے جاں مولا دیا شیرا آیو بھن اسلام دا سہرا آکے کیتا دور اندھیرا
 شرقپور والیا سانیاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 اے گل بے میرے پیروی سوہنے لاثانی دے ویر دی اے گل ناں رانجھے پیروی

شرقپور وایا سانیاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 پہلے حمد خدا نوں کہاں گل پیر دی جوڑ سناں
 عاجز مڑھ بھنگواں وچ راں شرقپور وایا سانیاں
 شرقپور شریف بتایا چانن دُور دُور تک لایا
 شرقپور وایا سانیاں سنگتاں تار دکھایاں
 دھماں پیر میرے دیاں پتیاں خیراں لیندے چڑ دے گیاں
 شرقپور وایا سانیاں سنگتاں تار دکھایاں
 میرے پیر دا سنگر جاری لقمہ یا جس نے اک واری
 شرقپور وایا سانیاں سنگتاں تار دکھایاں
 شیر محمد ربا جانی چھوٹا ویر پیارا ثانی
 شرقپور وایا سانیاں سنگتاں تار دکھایاں
 میرے پیر دا شان بلند دیکھیاں پئے وجودے ٹھنڈ
 مینہوں کدے ناں ہوئے کند شرقپور وایا سانیاں
 جھاتی نور حسن جد پائی خالی رہیا مکان ناں کائی
 ست پٹیریاں تار گیا ای شرقپور وایا سانیاں
 کرماں والے تے کرم کماندے چپڑ سینے دینال لاندے
 کھل باتنی پردے جاندے شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار دکھایاں

راحت رحمت ربدی پائے گھنگ بن گھنگ شریف سداے
 ترگیا جہڑا عاصی جہاے شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار وکھایاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 میرا پیر جے سچا موتی سوہنی داڑھی نوروں دھوتی
 دنیاں درتے رہ کھلوتی شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار وکھایاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 میرے پیر دیاں کرامتاں لکھیاں جدھر تکن سوہنیاں اکھیاں
 راج گیاں اُدھرے لکھیاں شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار وکھاماں ہر گھر دھماں نے پایاں
 سوہنی ٹورتے سوہنیاں بناں نیویں نظرناں اتاں تکا ناں
 ہر دم درج عبادت راتاں شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار وکھاساں
 میرا پیر جے سوہناں ثانی جنوں غل لایا لاثانی
 اج چھڈ گئے دنیاں فانی شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار وکھایاں
 پچھے سوہنے دو لال بگینے ویکھیاں ٹھنڈ پوے درج سینے
 کاہنوں سٹرن اے لوگ کینے شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار وکھاماں

ولی محمد غلام بھی در دا
کلمہ پاک نبی دا پڑھدا
سگتاں تار وکھایاں ہر گھر دھماں نے پایاں
عرضاں مولا اکے کر دا
شرقیہ پور وایا سانیاں

ولی محمد کے پیر و مرشد کے عرس مبارک کے بیان

کتک کت دی کتدی تھک دی ناں
شرقیہ پور شریف مثال جنت
نقشبندیاں دا دربار کھلا
اے مجد دیئے قول دے ہین پگے
آیا سائیل ناں بوئے توں جائے خالی
رحمت ربی پی ٹھا مٹھاں مار دی اے
ثانی صاحب دے لال میں جاں صدقے
تک تک مرید پئے ہون راضی
نقشہ پیر دا سامنے نظر آوے
ایتھے اکھیاں ملن بنینیاں نوں
ہوندہ ویکم بے دین مرید تائیں
سقتے رُکھ ڈیٹھے پھلدار ہوندے
کتنے گونگیاں حفظ قرآن جیوں

لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ
روضہ پیر دا نور نشان جیویں
ملک فلک توں جھاتیاں پان جیویں
فطر ہاں توں پارٹیاں جیویں
بھر بھر جھولیاں پئے ورتان جیویں
صدقہ عرب دے شاہ سلطان جیویں
کوہے کملے نوں غسل لان جیویں
پئے دل دی موج منان جیویں
نعرے اللہ ہوا کبر لان جیویں
آیاں سیداں نوں غل لان جیویں
حقہ غیراں دا فطر ڈران جیویں
وجے ولی دا جد نشان جیویں
کتنے گونگیاں حفظ قرآن جیوں

سُبْحَانَ اللَّهِ

کتک چڑھدیاں چاہمیش مینوں
نقشبندیاں دی محفل سج رہی اے
ثانی لاثانی ارج ویکھ رہے نے
پتر پوتریاں کھڑی گلزار سوہنی
بھر بھر جام پلان پیاساں نوں
بھر بھر جھولیاں سائیل پٹے ہوں راضی
راکے نظر تھیں نظر بدلا دیندے
راہ قدرتاں مالکا تیریاں نے
لکھاں پان شفا بیمار ایتھے
ایتھے نیتاں دے بیڑے پار ہوندے
ولی محمد دا ورد اے ہر ویلے

ثانی صاحب دا عرس سُبْحَانَ اللَّهِ
اے مجددیاں دا خاندان اللہ
آئے درتے جو ہمان اللہ
چہرے دسدے نور نشان اللہ
سائیل ویکھ کے تے راج جاہن اللہ
بد قسمتے سڑدے راہن اللہ
جدوں ول دا بٹن دبان اللہ
صدقہ عرب دے شاہ سلطان اللہ
لنگر جب سرکار دا کھان اللہ
بے نیتاں دے ڈب جان اللہ
سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

عرس مبارک پر پیر بھائیوں کا میلنا

کتک وار مینوں کد بھل جاوے
خلقت ربدی ناں شمار آوے
شر قپور شریف مثال جنت

سوہنے ثانی لاثانی دے ویر دا دن
ہراک آکھدا اے سہاڈے پیر دا دن
سہاڈے دلاں دی اہ خلیر دا دن

نقشہ پیر دا اکھاں وچ وستے
 اے مجددیہ سوہنیاں نقش بندی
 ہوندی ویکھ ذرا دستار بندی
 ملک فلک کو جھاتیاں مارے نے
 نعت خائیاں عربی سلطان دیاں
 جد اُمّہ دی اے گونج نعریاں دی
 ایتھے غیرنوں موقعہ نہیں ملدا
 اللہ والیاں اللہ سے نال یاری
 سہاڑے میل میل پتے سیر دا دن
 کد بھل دا بدر منیر دا دن
 روز تیسرا جدوں اخیر دا دن
 جاوے ہوراں دے دلاں نوں چروا دن
 غوثاں ولیاں دی اے جاگیر دا دن
 اے حدیث قرآن تفسیر دا دن
 میراں پیر ایتھے دستگیر دا دن
 اے ولی محمد دے پیر دا دن

سرکار کو سلام عرض کرنا

قلمیں رُک دی رُک دی رُک جاناں
 چہرہ پیر دا رج رج تک دی رہو
 زیارت پیر دی اکبری حج مینوں
 جے کر پیر دی نظر وچ نظر ملجائے
 کیاں جٹاں نوں کر فقیر دتا
 کرماں والیاں کرم جگائے ایتھوں
 نور حسن نوں چا نور و نور کیتا
 جاندی وار سلام دعا کہہ جا
 طراں احمکاں ناں کتڈ ولا بہہ جا
 غل وچ توں پلڑا پا بہہ جا
 ٹکٹ جنتاں وچ کٹا بہہ جا
 پیر کر کے توں بھی جام لے جا
 لٹ رحمتاں صبح تے شام لے جا
 توں بھی لٹ خزانہ ترا دالم لے جا
 توں بھی رُک کر کے ایتھوں جام لے جا

جامی عبدالرحمان قصوریا تک توں بھی درتے ہو غلام بہہ جا
ولی محمد ا قلم دا روک گھوڑا سڑن وایاں توڑی ناکام کہہ جا

ولی محمد کا پیر و مرشد کے درس میں جاناں

اک دن مزار شریفوں ہو درخت جد آیا آستانہ آلیہ شرق پوری دار بنے درس وکھا
در باروں نگر قطب دی وتے چائن جگمگایا جا کر ویکھاں توڑ میں کیوں نال دل میرے ویج آ
کی جا ویکھاں عاجز بندہ عجیب نظر رہ پایا سجاد انعام احمد وار بنے زاری فیض کراہ
لا ثانی تے ثانی اوتھے نقشہ نظر میں آیا پڑھ بسملا نال ادب مے اندر قدم ٹکایا
طالب علما سن استادان میں جا سلام بلایا وعلیکم سلام شتابی اگوں آوازہ آیا
پکڑ استاد صاحب نے مینوں ادب جا بٹھایا رحمت ربدی لاٹان مائے اس پایا ربد پایا

سوہناں چہرہ رحمت والا لکور رحمت جس جایا

ولی محمد او پھاگاں والا جو اس در پر آیا

طالب علم نگیںیاں وانگن چکے روپ سوایا لکھاں حافظ بن بن ایتھوں جس ستاراں آ
بے ادباں نے سن کر یار و کھوڑا منہ بنایا دل دیاں جانن راز پہچانن لکھاں نے آزما
بے ادباں مقصود کی حاصل شیطان پیر بنایا پیر میرے دربار محمد اکھیاں نال وکھایا

جو جو ڈیٹھا نال اکھاں مے واقرفظ نہیں پایا

ولی محمد نوں اسکے نظروں ثانی شاعر بنایا

درس میاں جمیل احمد صاحب

السلام علیکم پہلے طالب علماں تائیں
 کھلا فیض خزانہ ایتھے روز قیامت تائیں
 حافظ بن بن جاہن ہزاراں ہردی آس پونچائیں
 درس مثال جنت دی ڈیٹھا جاں میں اندروڑیا
 ویکھ ویکھ پیا صدقے جاواں چن خوشی دا چڑھیا
 ثانی صاحب دے لال چمکدے ہردم نگر کھلا
 رحمتی جھڑیاں سرتے کھلیاں فیض ولید اگھلا
 ثانی صاحب دے لال چمکدے دو نویں چند نورانی
 ویکھ مرید پئے ہوون راضی جان کرن قربانی
 پچمکدے ٹاں نونانظر کی آوے ناں کر تول کہانی
 ناں کسے کی جھگڑا سہا ڈا گل پوے سمجھانی
 شان ولی دا گھٹ ناں جاوے چھڈے ناک چڑھانی
 شان ولی دا کیویں گھاوون لوگ اندر دے کالے
 روضے اتے شروع تلوادت پڑھدے کرماں والے
 ویر دو نویں پا جھنی ستے جاواں صدقے واری
 درس ثانی لاثانی اندر لکھیاں لوگ گرائیں
 قسمت والے بھر کر جھولی جاوون چائیں چائیں
 ولی محمد پڑھ بسملا اندر قدم ٹکائیں
 جتھے رحمت ربدی بر سے شعر کی لکھناں اڑیا
 آواز سریلے دلاں نون قیلے محمدی میلہ بھریا
 جمیل احمد دا درس جاں ڈیٹھا رحمتی جھولا جھولہ
 ولی محمد قسمت باعجوں کدے ناں سودا تو تم
 ہردم نظر کرم دی رکھن ثانی تے لاثانی
 روضے وچوں نوری شعلے سوہنی چمک نورانی
 گل سن کے چانک چڑا وون اوہار سم پرانی
 تند ٹٹے تے گنڈن سوکھی وگر کھلی اج تانی
 ولی محمد اج کچھاں مارے پلے کجبل کافی
 جتھے رحمت ربدی بر سے کی او ناں توں پالے
 ہومتلے اتے دیواتے کرن پیار دوالے
 ولی محمد غلام قدیمی ہتھ بھن عرص گزارے

نعت شریف

دنیاں میلہ دو دن دا ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایس
کلمہ دم دم دے نال پڑھ کرئیے
بیڑے تیج تن پاک دے چڑھ کرئیے
توں سفر ملیں وچ پیناں ایس
توں سفر ملیں وچ پیناں ایس
ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایس
ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایس
چھڈ کھڑا پنجن گاون دا
کرم کر توں داج رنگاون دا
کی فائدہ وقت گواون دا
کیر فیئر کل نون توں شرمناں ایس
ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایس
جدوں لال اندھری جھل جاسی
تینوں کھینڈ پیاری جھل جاسی
سوںہناں روپ گھٹے وچ رُل جاسی
کس عطر فیل لگاناں ایس
سوںہناں روپ گھٹے وچ رُل جاسی
ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایس
سوڑا ویکھ مکان پئی ڈرنی آں
ولی محمد سوچیاں کرنی آں
کلمہ پاک بنیا دا پڑھ نی آں
کم وقت اخیر جس آناں ایس
دنیاں میلہ دو دن دا
ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایس
اوناں جال مکر وچ فس دالے
جھنوں مرشد کلمہ دس دالے
اوتوں کسے خوف ڈرانناں ایس
پڑھ وقت اخیر بھی ہس دالے
ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایس
دنیاں میلہ دو دن دا

شرقپور شریف نوں چل نی آں
 بن امروں قدم ناں حل نی آں
 دنیاں میلہ دو دن دا
 لاثانی توں صدقے ثانی ہے
 ہن چھڈ گئے دنیاں فانی ہے
 دنیاں میلہ دو دن دا
 پچھے لال دو لائاں مادے تے
 لکھاں ڈب دیاں نوں پئے تارے تے
 دنیاں میلہ دو دن دا
 ہم شکل دولارے ثانی ہے
 سو دے قسمت تے جا پاہنی گے
 دنیاں میلہ دو دن دا
 شاہ نور نوں نور و نور کیتا
 بے صدقیاں نوں رب دور کیتا
 دنیاں میلہ دو دن دا
 کرماں والے تے کرم لاثانی دا
 پیا جلوہ آنکھ متانی دا
 دنیاں میلہ دو دن دا
 در ثانی صاحب دارمیل نی آں
 جھنوں لاثانی غسل لاناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 سوہنے ویر پیارے جانی ہے
 گئے ربا من فرماناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ہے
 سوہنے پھل سوہنی گلزارے تے
 آؤ چل جس ویکھن جاناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 جو ویکھن گے بھل جانیں گے
 اک نے کول ای سڑ دیاں رہناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 جدوں اُس نے کرم غفور کیتا
 چلو چل جس راز ازماناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 اُس رب دے پیارے جانی دا
 دب بٹن چا قلب جگایا اے
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں

رحمت تے رحمت ربدی اے گھڑی نال نصیبیاں بعدی اے
یاری یاراں دے نال فب دی اے بے قدریاں قدر کی پاناں ایں
دنیاں میلہ دو دن دا ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
ندی رحمت ٹھاٹھاں مار دی اے دیکھی سوہنی موج بہار دی اے
سوہنی رمز خدا دے یار دی اے سوہنی ٹورتے سوہنیاں باناں ایں
دنیاں میلہ دو دن دا ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
جدوں درتے آھی آجاوے او دلدا مطلب پا جاوے
او سترے بیکھ جگا جاوے کیا شکیاں شک وچ رہناں ایں
دنیاں میلہ دو دن دا ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
ولی محمد بھی خادم در دا اے لیا من فرمان امر دا اے
پیا کیتیاں گناہاں توں ڈر دا اے بیڑا مانک کہ ہڑی لاناں ایں
دنیاں میلہ دو دن دا ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں

نعت شریف

اک دن بہہ کے رُون گیاں محمد باج موکا لڑیاں
آونی سیتو رل کلمہ پڑھیے بیڑے ہنچ تن پاک دے چڑھیے
بھا دوزخ دی کدے ناں سٹریٹے .. بن جاو کرماں والڑیاں
اک دن بہہ کے رُون گیاں محمد باج موکا لڑیاں

گیت بنی دے رل مل گائیے
 ہر دم رحمت رب دی پائیے
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 جس نے اپنی مثل بنایا
 جس نون مولا عرش بلایا
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 بے سمجھاں نون سمجھ ناں آدے
 جھولا جہدا جسریل جھولاوے
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 جھڑیاں آپ آوارہ ہویاں
 بے ادباں بدکاراں مویاں
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 ولی محمد شرقپور شریف نون چلیے
 امر بناں اک قدم ناں بیلیے
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 ثنائی توں لاثانی وارے
 ناں نگاہ متانی وارے
 اک دن بہہ کے رُون گیاں

لکھاں حمد سلام پنچپائیے
 باتاں ہون سوکھالڑیاں
 محمد باجج موکالڑیاں
 شان بنی دا اُس کی پایا
 باتاں ہون نرالڑیاں
 محمد باجج موکالڑیاں
 سن جوڑے جہڑا عرش سدھاوے
 حوراں نے کھڈولڑیاں
 محمد باجج موکالڑیاں
 ہزاراں جنگل باراں مویاں
 آفسیاں دوج جالڑیاں
 محمد باجج موکالڑیاں
 ثانی صاحب دا جا در ملیے
 دھکے ملن روز الڑیاں
 محمد باجج موکالڑیاں
 دونوں ویرنے جانی وارے
 لکھاں تار وکھالڑیاں
 محمد باجج موکالڑیاں

ولی محمد دنیاں فانی چھوڑ گیا میرا پیر ثانی
یاو کرن پٹے ول دے جانی کھڑیاں نے الفت والٹیاں
اک دن بہہ کے رُون گیاں محمد باجج موکالٹیاں

چن ماہ رمضان دا

ماہ رمضان ہینہ چڑھیا ہر دل خوشی سوانی
ماہ رمضان ہینیاں وچوں افضل شان نورانی
بے روزاں نوں چت ناں چتیا آکھن سوں رہو ویرا
رونے داراں وقت عشا دے رل تراویاں پڑھیاں
بے روزاں بھی اٹھ سو پے حقہ تازہ کرناں
روزے داراں روزے ساکے خوشیاں ناں نبائے
بے روزاں بھی اک دوجے نوں کچھاں مارو کھایاں
رونے داراں عید مبارک پڑھ کر حمد آ لایا
بے روزاں بھی اک دوجے نوں آکھیا ناں دیری

اک دوجے کہندے مومن رونے رکھو بھائی
اٹھ کے مومن رونے رکھن جان کرن قربانی
لح دی لانت پیدا ہو یوں فٹے منہ ختمزیرہ
اٹھ صبح نوں رکھن روزہ رحمت لایاں جھڑیاں
بلیٹھ اکٹھے حقہ پیون جیو مکر ہو گیا مرناں
اک دوجے نوں عید مبارک مومن آکھ سنائے
آکھن حلوہ پوڑی اڈسی سیویاں اساں پکاماں
ماہ رمضان نوں ودیا کر کے واوہ فرض نبایا
ہندیاں سندیاں بھکیاں مرناں لے وڈیاں کھڑی

بیان تری روزے

چند ماہ رمضان دا چڑھیا اے
کولوں مشرک نوں سپ لڑیا اے

ویکھ مومن دا دل ٹھیریا اے
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

- ۱ جب پہلا روزہ آیا اے
رَل مومناں شکر آلا یا اے
- ۲ جب دوسرا روزہ تھیوے جی
روزے داراں دا صبر لکھیوے جی
- ۳ روزے تیسرے دی جب تیاری اے
مومن جان روزے توں واری اے
- ۴ تن گزرے چوتھا ویسے جی
اوتھے لکھن والا اے لکھے جی
- ۵ جب پنجواں روزہ آیا ای
دس کی عمل کمایا ای
- ۶ روزے چھیویں دی جب تیاری اے
مومن جان روزے توں واری اے
- ۷ روزہ ستواں ستویں روز میاں
چائے سر اپنے تے بوجھ میاں
- ۸ روزہ اٹھواں مومن رکھن جی
حقہ پین نالے بد ہسن جی
- ۹ جب روزہ آگیا ناواں جی
روزے داراں تے جنتی چھاواں جی
- مُشْرک دا دل گھرا یا اے
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- مُشْرک دا دل گھراوے جی
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- مُشْرک نوں دس دی بھاری اے
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- مُشْرک مسجد مول ناں وستے جی
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ولی محمد کیوں دل گھرا یا ای
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- شیطان مُشْرک دی جہڑ گالی اے
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- مُشْرک بے حقے دا کھوج میاں
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- مُشْرک دور میتوں نسن جی
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- عاجز اوکج حال سناواں جی
پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

- ۱۰ جب روزہ دسواں آیا ای ولی محمد کیوں دل چایا ای
 دس کی عمل کیا یا ای پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ۱۱ روزہ یارواں یار ناں بھنیں توں حکم پاک غفار دا منیں توں
 مشرک وانگ ناں کھڈ پیا انی توں پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ۱۲ روزہ بارواں برکت رہدی اے ایسی ہو زناں نعمت لہدی اے
 روزے ناں نماز پٹی سچ دی اے پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ۱۳ روزے تہرویں تعریف میں نہیں کر سکا روزے اک اک تھیں درجہ لکھ لکھ وا
 مسئلہ دیکھ پھاویں کم نہیں شک دا پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ۱۴ روزہ چودواں چائن نوری اے روزے داراں تے قرب حضوری اے
 جو چاہن مراد سو پوری اے پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ۱۵ روزہ پنڈرواں جب آیا ای سوہنے رب نے کرم کیا یا ای
 صدقہ سوہنے دا فیض پنچپایا ای پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ۱۶ روزہ سولواں سوغات نورانی این دلا غافل ناں ہو جگ فانی این
 جندے ہن توں کیوں گھبرانی این پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ۱۷ روزہ ستارواں صفت سے نور کولوں منگ رحمت پاک غفور کولوں
 پاسہ رکھ شیطان سنگور کولوں پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
- ۱۸ روزے اٹھارویں ناں اٹھ مارمیاں دیکھ کیتا ہو یا قوم اقرار میاں
 ناں توں داٹن کسے سر چاہڑ میاں پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

- ۱۹ روزے انیویں نفرت ناں کر بندیا
کچھ خوف خدا تھیں اور بندیا
- ۲۰ روزے ویویں وی ناں ناں مکا بندیا
توبہ کر کے گناہ بخشا بندیا
- ۲۱ روزے اکیویں اک ذات بہدی اے
امت احمد ناں بی بی سج دی اے
- ۲۲ روزے بائیس بیان میں اے کرناں
ہر دم کیتیاں گناہاں توں ڈرناں
- ۲۳ روزے تیرئیں طرف خدا دی نگاہ
جس لئے دیا لولاک بتا
- ۲۴ روزے چوئیں چارے مار تھکی
بناں مدد احمد لاچار تھکی
- ۲۵ روزے پنجیں پاس میرے کوئی پاس ناہیں
ہور دلوچ غیر قیاس ناہیں
- ۲۶ روزے چھبیں چھاں جنت والی
اوتھے کلمے دی لے جاں ڈالی
- ۲۷ روزے ستویں ستویں دی رات ہوئی
نالے احمد دی ملاقات ہوئی
- ایویں درج غفلت ناں مر بندیا
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
- دل درج غفلت ناں پا بندیا
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
- یاری ناں محمد دے فب دی اے
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
- کلمہ محمد احمد وا پڑھ ناں
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
- طفیل سوہنے محمد دی کر دیو شفا
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
- میں عاجز گنہگار تھکی
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
- مینوں باعج محمد توں آس ناہیں
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
- در احمد دے کیوں جاں خالی
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
- اوتھے مومناں دی ٹیک جماعت ہوئی
پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

۲۸ روزے اٹھائیں اے بیان میرا کلمہ محمد دیں اسلام میرا
 صدق نال ایمان قرآن میرا پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ۲۹ روزے انہیں نور و نور ہوئے مومن و بیج درگاہ منظور ہوئے
 نال رحمت دے بھر پور ہوئے پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ۳۰ روزے تریہویں تعریفوں ہار تھکا ولی محمد عاصی گنہگار تھکا
 بن مدد احمد لاچار تھکا پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ۱۰ مہینہ ماہ رمضان دا اینوں سارا عالم جاندا
 ذرا لکھیا دیکھ قرآن دا پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

کوٹلہ شریف والی سرکار بابا حاجی حضرت امیر الدین رحمۃ اللہ علیہ

حضرت شیر ربانی اور بابا حاجی محمد دین کے پیر و مرشد تھے

آپ فرماتے تھے لوگ فخر کرتے ہیں ہمارا پیشوا حضرت ثانی لاثانی ہے

میں فخر کرتا ہوں میرا مرید شیر ربانی ہے۔

آپ فرماتے ہیں۔ قیامت کے دن رب العزت پوچھے گا امیر الدین دنیا میں کیا بنایا

میں سے کہوں گا دنیا لال سے شیر ربانی لے کر آیا "اللہ اکبر ماشاء اللہ"

شیر ربانی تیری جس پر نگاہ کرم پڑی

وہ دونوں جہاں میں ہو گیا بری

کوٹلہ شریف والی سرکار بابا حاجی حضرت امیر الدین کا بیان

شیرے ربانی میاں محمد دین دونوں پیر بھائی

کوٹلے شریفوں رنگناں چڑھیاں ہو یا فضل الہی

آپس وچ محبت ایسی اک دوجے توں واری

ذات خدا دی بخشش کیتی دوجگ دی سرداری

مرید دونوں بابا امیر الدین دے کوٹلے شریفوں پائی

دونوں رنگے رنگ توچیدوں فرق رہ گیا رائی

کامل پیر مریداں تائیں جس دم غل نال لایا

عرش کمرس دیاں خیراں ہو یا ایسا بٹن دبایا

لہندے چڑدے لگیاں لوآں چانن چار چوہیرے

ولی اللہ دے صدقے جاواں کیتے دور اندھیرے

لاٹانی نے ثانی تائیں جس دم غل نال لایا

ویر پیارا ماں پیو جایا ثانی کر دکھایا

میاں خورشید عالم تے ریدی سوہنی رحمت ہوئی

سچا لال کرامت اللہ داکمی ناں رہ گئی کوئی

ولی اللہ توں صدقے جاواں خادم دنیاں ساری

ذات خدا دی بخشش کیتی دوجگ دی سرداری

سوہناں چہرہ نوروں دھوتا سوہناں شملہ حیانی
 سوہنے دے گئے داغ جدائی چھڈ گئے دنیاں فانی
 میاں خورشید عالم دا اجکل گدی نشین پیارا
 غلام دستگیر بے اسم مبارک چمکے نور ستارہ
 رنگن دیوچ رنگیا ایسا جا کر جھاتی پاویں
 لکھ رحمت جس جنیاں اسنوں وہندیاں ایں راج جاویں
 ذکر الہی اندر رہناں سوہتی شان نرالی
 جو کوئی اُسدے درتے جاوے کدے ناں آوے خالی
 مپیٹھا بولن موتی رولن راحت رب دا پایا
 ولی محمد تر گیا او جو اس درتے آیا

حضرت داتا گنج بخش جویری رحمۃ اللہ علیہ

شہر لاہور رنگیلا سوہناں رب نے گیس جگایا
 ہر کوئی داتا داتا آکھے عالی اُس دا پایا
 بعد خدا تھیں بے شک داتا بے شک ویکھیں اڑیا
 جس دی کو چوہیرے لگی چن پنچپا بے چرٹھیا
 مکی شاہوں جس دم ٹریٹے دکھ پاسے ولے
 رحمت رب دی مٹھاٹھاں مارے بتے بتے

قطعہ جنت دانظریں آوے پوڑیاں اوپر چڑیاں
 بے ادباں نوں میں کی کہناں کنج نہیں بن دا سڑیاں
 نقشبندی دی دھماں پیاں آون کرماں والے
 وانگ کبوتران صدقے جاواں کرن طواف دوالے
 حُصْرُ بَکْمُ وانگ مستانیاں ہوکے بیٹھے گٹھاں مٹی
 هو حق دی اک ضرب لگاندے دلدی نال تسی
 اٹھے پہر سنگر چلے کھانے رنگ برنگے
 ہر نور ہر شے حاضر اوتھے جو کچھ منہ تھیں منگے
 سوہنیاں ویکھ عمارتاں ولے دل ہو جانده تازہ
 مارے چمک کندیلیاں وانگوں سونے دا دروازہ
 مسجد سوہنی نقشہ سوہناں ویکھیاں آون نظارے
 وانگ سرو دے دوروں ولین سوہنے صاف مناکے
 ولی محمد انقشبندی نے سنگتاں تار دکھایاں
 میں مسکین مسکین بھی درتے کردا راں گدایاں
 علمائے کرام کا ولیوں کی شان بیان کرتا
 نائب نبی دے صدقے جاواں گجن وچ میداناں
 حے تیرا دل تنگ ناں ہوئے اگے سور سناناں

محمد عمر نے تیک حیاتی کیتیاں واہ تقریراں
 گل سن کے ناں غصہ کرناں دسی جاواں ویراں
 جس دم آ کے شیر علی دا گجے وچ میداناں
 جس دم بولے انکھیں ڈیٹھا پھا جڑ پائی شیطاناں
 محمد عمر دا صاحب زادہ عبد اتواب نگینہ
 عین نشانی باپ اپنے دی ملیا نور خزیناں
 یا رسول اللہ دا جسم نعرہ آ کے لاندہ
 صدقے جاں خطیبہ تیتھوں ٹھنڈ دلاں نوں پاندہ
 مناظر پاکستان سہاڈے دا عبد اتواب پیارا
 قرآن حدیثوں باہرناں جاناں ایسا نیک ستارہ
 شاہ شبیر حسین بھی جس دم دے کرکروندیاں
 ایسا رکھ نشانہ مارے پون وجو دے ٹھنڈاں
 جس دم آ ایسج تے چڑھدے آون سرد ہواواں
 نعرے اللہ ہو اکبر و جن صدقے صدقے جاواں
 صدقے جاواں سیدہ تیتھوں سوہنے بول ریلی
 پتھراں نوں پئے موم کریندے جاہن دلاں نوں یلی
 پروفیسر ڈاکٹر طاہر القادری کون کرے ہن رلیاں
 پورے دے ثبوت قرآنوں دے کھول حدیثاں

نقشبندی اے شیر بہساور جدوں میدانے بولے
 صدقے جاواں صدقے جاواں بند کناں دے کھولے
 شاہ یعقوب بھی انکھیں ڈیٹھا ناں کناں دے سنیاں
 شک شبہ سب دُور ہو جاوے دھر کے پوناں پناں

صدر پاکستان دا بنیاں ساریاں مہر لگائی
 واہ سپرہ میں صدقے جاواں کمی ناں رہ گئی کائی
 لکھ لکھ رحمت ربی تینوں مینوں وچ پنجابے
کنگن کڑیاں واجیاں والے نسن پہلے دا بے

کلمیں چسل ہن چل اگیرے اگے گل لمیری
 بے ادباں توں رب بچاوے ہر دم توبہ میری
 شان ولید اگھٹ ناں جاوے کہوڑا منہ بنایاں
 جنت چھیتی مل ناں جاوے شور شرابا پایاں

شرقیہ شریف دا تینوں آہن سیر کرا بیٹے
 کرامتاں ولی اللہ تینوں ایتھے دسی جا بیٹے
 چھوٹے چھوٹے پتے ڈیٹھے حافظ پاک قرآنوں
 درس میاں صاحب اندر ہو یا فضل رحمانوں

مجت علی مولانا نور حسن بے صدر مدرسہ ودنویں
 جو جو سنیاں دوستاں کولوں گل جا ڈیٹھے اڈویں

حفظ قرآن نے نعتاں نظماں رنگ برنگے دوہڑے جتھے نظر ثانی لاثانی کون اوناں نوں ہوڑے
کیوں ناں خلق دیوانی ہوئے سُن سُن کے گفتاراں ثانی صاحب پیاسے بدھیاں سراوناں دستاراں
سوہنے چہرے مہر محبتوں رحمت لاٹاں مارے اے کرامت ولی اللہ دی چاہڑے پینگ ہولاسے
ولی محمد چل آگیرے حصہ لیں ٹواہوں ویساں داٹوں خادم بن جا چھٹے جان غداہوں
نصرت نوشاہی پشتو پشتی ربداء ویکھ پیارا شرچپور شریف مے اندر چکیاے ستارہ
جتھے نظروں دی ہوئے کیوں ناں چمکن تھاسے دساں ہو کر امتاں تینوں توں سُن یار پیاسے
بے زباناں دے کم کیتے چوروں ولی بنائے شیر ربانی آیاں سیداں نوں پھر غل نال لائے
اکے نظروں ولی اللہ داتار وکھاسے بیڑا دوئیں جہا نہیں گیا گواتا منکر ہوئے جہڑا
شیر ربانی مسجد اندر جا کر ڈھیٹھا نظارہ حافظ محمد یونس صاحب اوتھے خطیب پیارا
سوہنے حرف پڑھے نال ونڈاں لذتاناں آون سواریاں شرچپور شریف دے اندر جھوکاں ولی مسایاں
حاجی ظہیر نیاز بیگی دیاں ہر تھاں دھماں پیاں گل کر دتے دشمن اکوں پندے نے لے چہیاں
نظماں نعتاں دوہڑے سوہنے کھانے رنگ برنگے ہرنوں ہر شے حاضر ہوئے جہڑی منہ تھیں منگے
سوہنے شعر لکھے ناں ونڈاں فارسی شاعر نگینہ صدقے جاواں ولی اللہ مے ایسا کھولیا سینہ
عبدل غفور رائے ونڈاں دے نقشبندی دیاں دھماں بندی یاں ہو رہی بن ہزاراں سکالاندے چماں
دے نشانی نقشبندی دی پہلے پڑھے صلواتاں کچھے کرے وعظ تقریراں سوئے نال ہراتاں
مزل حسین شاہ یتد نے بھی واہ واہ مہراں لایاں صدقے جاواں بول ریلے ولدیاں کرے صفایاں
جھکر تینوں سمجھناں آوے میرے میر کھپاں سوہناں تیرا اللہ بیلے کن بن داپشتایاں
مزل حسین شاہ دی تقریروں لے گل عالم ہونے ویساں دے بے زبان تائیں کرے ناں مدنی دھولے

صاحبزادہ افتخار الحسن فیصل آباد سے دستے
 ولیاں نبیاں منکر جہڑے کڈھ ثبوت دکھاوے
 جسم پڑھے قرآن پیارا ٹھنڈا وجود پتیری
 آہیں تینوں دسی جاواں عاشق نبیاں ولیاں
 شیرے پنجاب محمد فاضل خطیب ہے پاکستانی
 قرآن حدیث دامہرم پورا کر کے ونڈاں دستے
 مٹکڑی پیر اسلام دی توے گل کرے مال ونڈاں
 سوہنے بول رسیلی والے ہر دے دلنوں بھانے
 شیخوپورے پیر بہار شاہ آکر جمعہ پڑھاوے
 محمد عارف نوری قصوری خطیب پاکستانی
 ہر محبت دے وچ رنگے دونوں دوست پیارے
 محمد عارف نوری جسم آ ایسیج تے بولے
 میٹھے بول رسیلی والے پیچ دلاں نوں پاندے
 علم خزانہ دتار بنے خادم دتیاں ساری
 محمد یوسف فیصل آبادی لال مائی نے جایا
 قرآن حدیثوں باہرناں جاناں لانے ناں مثالی
 محمد شریف نوری قصوری ہو گیا رینوں پیارا
 قرآن حدیثوں باہرناں جاناں لانے ناں مثالی

میںاں عالم دیناں ساری راہ توحید داد سے
 ولی محمد اچھوٹا اگوں کوڑا منہ بناوے
 سوسو واری سننے خاطر تاہنگ دلاںوں رہندی
 دل تے یاد ہمیشہ آون مدنی وایاں گلیاں
 گھول کے ساری گل سلیئے فیصل آباد سے جانی
 ولیاں مے بے ادباں تاہیں واہ واہ مائے گئے
 صدقے جاں خطیبہ تیتھوں پونڈیاں دلنوں ٹھنڈاں
 بے سمجھاں نوں سمجھناں آوے وڈن پین دھگانے
 ہراک بول تعریفاں کر دا جہڑا او تھے جاوے
 شیر پنجاب محمد فاضل دا دوست مہرم جانی
 جتھے جاتقیریراں کر دے ہر نوں آون لٹاے
 صدقے جاں خطیبہ تیتھوں بندکناں دے کھوے
 ہر ہر ملکاں اندر جا کے تقریراں و عنط سناندے
 گسا کیتیاں کی ہتھ آوے جاواں صدقے واری
 توڑی دلنے چار اڈ کر دا وچ میدا نے آیا
 پھر بھی منن وچ ناں آون جہڑے تیراں تالے
 نقشبندی دی یاد ستائے چلے مول ناں چارہ
 نقشبندی دی یاد ستائے چلے مول ناں چارہ

بھٹے ناں آواز پیاری پیر بھایاں دے تائیں ہر تھاں ہر دن یاد کر بندے دوست لوگ گرائیں
 عبد العزیز چشتی گوہرانولے توں سُن میرے بھائی نقشبندی توں صدقے جاواں جاپیے گل سنائی
 جسم آ ایٹج تے چڑھا آون خوب نظائے قرآن حدیثوں باہرناں جانان توں سُن یا پیلے
 حافظ عبدالرشید جھنگ والے فتح محمد ملتانے دیسیں جاواں دوستاں تائیں پیارے رب دے حانی
 نقشبندیانے وارواری سوہنے رنگ وکھائے نبیاں ولیاں دے راہاں اتے نوری پھل وچھلے
 میٹھیاں میٹھیاں کر تقریراں راہ توحید دے دے منہ تھیں بولن موتی رولن مہر رحمت داوستے
 حافظ شفیق محمد اوکاڑوی یاد اساں نوں آونے ہر ہر عرسے ہر ہر سارے اسدی یاد ستاوسے
 اے جہے عالم دیناں اتے کر گئے قائم مثالان صدقے جاواں نوری چہرے چمک وکھاگئے لالان
 اے دیناں دن چار دہاڑے جوگ والی پھیری ولی محمد اوکھی گھائی دیتے واٹ لمیری
 خواجہ قمر الدین سیالوی محمد صدیق ملستانے آپیاں دساں تینوں کھول بیان زبانی
 دُور دُور دھماں پیاں عاشق نبی خدا دے سوہنی وعظائے تقریراں نعرے صلی علی و
 نقشبندیان آواز سُریلی دونوں لال نیگنے دے ثبوت قرآن حدیثوں صاف چا کرے بیٹے
 ابو داؤد محمد صادق گوہرانولے رہتندہ کک ککادی لوڑناں کانی سچیاں باتاں کہندہ
 مجمعے اہدے اندر دوتی ڈراوا کوئی ناں وڑدا جیکر سچی گل سنا بیٹے جہے نکماں سڑدا
 طراں طراں راز انوکھے سمجھن کرماں والے مڈھ چراغ اندھیرا رہندہ لگے لو دوالے
 شیخوپورے وچ دستی جاواں محمد یوسف بھائی شعرتے نظماں دوہڑے داڑے ایناں کمی ناں کانی
 علم قرآن حدیث خدا نے سینے اندر بھریا کر کروڑاں دے سوہناں جا کر ویکھیں اڑیا
 قاری منظور احمد شیخوپوریا سوہنی آواز سُریلی نعتاں نظماں دوہڑے پڑھتے جہے دلاں نوں کسلی

علم عقل وچ پورا عالم توں سن یار پیارے جبکہ سن لیس توں اک داری آون خوب نطکے
ببل وانگ آواز سُرِیلی ہر اک چاہت کردا کی کی صفت کلام سناواں خادم علی ہے دردا
 محمد عبد الکریم خانقاہ وگراں جن چودویں چڑھیا نوری چہرہ صدقے جاواں جا کر ویکھیں اڑیا
 دین ثبوت قرآن حدیثوں دسن کر کر دنڈاں ایسا رکھ نشانہ مارن پون دلاں نوں ٹھنڈاں

مناظر پاکستان سہاڈے دے صدقے صدقے جاواں

ایہو جے علما وائون جنڈری گھول گھماواں

فضل احمد غازی پور وچ توں سن دلبر جانی سوہناں پڑھے قرآن میں صدقے جان ہوئے قربانی

وعظلتے تقریراں اندر وڈیاں وڈیاں جٹاں ناں مقابل اسدے ڈیٹھا نکلن کھا کے کٹاں

قد میا نہ عمر چھوٹیری ملیا نور خزانہ

کی کی صفتاں لکھ لکھ دساں توں سن یار یگانہ

نوری چہرہ لاثاں مارے خادم پنجاں ہاراں ریڈیوسنگر نعتاں بولے سدن لوگ ہزاراں

باپ بھی اسدا عالی عالم دنیاں چھوڑ سدھیا با علم عقل وچ حدناں کوئی عالی اسدا پایا

جبکہ عرس تے جا کر ویکھیں کھڑیاں عجیب بہاراں اے دلیاں دی شان پیارے ملن جٹاں ستاراں

محمد حسین حسین دا پیارا پیارا بنی خدا دا پیار قرآن حدیث دا اُسوں ذکر صلی علی دا

مرید نور حسن شاہ دا جے سوہناں نوری چہرہ سید نے چاہدہ اُسوں سراسلام دا سہرا

صاحبزادہ میاں علی محمد دارحمتاں ہر ہر پاسے باپ بھی اسدا پورا عالم فرق ناں رتی ملے

کیلیاں وایوں رنگناں چڑھیاں رنگ توجیدوں رنگیا

انکھیں ڈیٹھا اوہو ملیا جو خدا تھیں منگیا

ولی محمد کے پیر و مرشد کے صاحبزادیوں کا بیان

شر قپور شریف وچ ویکھ جا کے غلام احمد ثانی دا لال چمکے
 میٹھی میٹھی آواز سرکار دی لے بڑا آپ دا شاہی خیال چمکے
 ثانی لاثانی جفی پاستے کیوں ناں آپ دا لال کمال چمکے
 کھولن راز قرآن حدیث وچوں نقشبندی دا عجب جمال چمکے
 جمیل احمد بھی ثانی دا لال سچا کیوں ناں آپ دا پیا وال وال چمکے
 نیویں نظرتے اکھاں مستانیاں نے ہو حق دیاں ضرباں مار چمکے
 جدھر جاوندے قدم اوٹھاوندے نے نیویں اچھیاں ناں پیار چمکے
ولی محمد اثنانی دے لال سچے پوتر پوتریاں کھڑی گلزار چمکے

ولی محمد اس کتابے جو جو شعر بنائے
 عارف علی فرزند پیارے موتیاں وانگ ٹکائے
 علم عقل وچ میں کی دساں اکھیں ساویں آیا
 جو جو کاتب لکھتیا بیسی ہتھیں ایس لکھایا
 پتر کر کے نہیں وڈیائی کر دا دلبر جانی
 فیض اہدے تے پیر میرے دا جہڑا سوہناں ثانی

تصانیف

مڑھ بھنگواں دے ہاں رہن والا اتے ذات میری ورک جٹ یارو
 ضلع شیخوپورہ تحصیل فیروز والا خاص ڈاک خانہ دتا دس یارو
 اساں ببل مدینہ کتاب لکھی ونڈ نال دسی گل کتھ یارو
 سن ستالی وا لکھیا جنگ نامہ پنپٹھ وچ نال کیتاں گھٹ یارو
 جدوں سن اکہتر دے وچ آکے ڈاہی اندرا چا اگے لت یارو
 رنگا رنگ دے لکھ ترانیاں نوں ماری اندرا دی اساں مت یارو
 نظماں دوہڑیاں دی نال رہی باقی نالے جگتی دے کڈے وٹ یارو
 اک اکیاں نال لڑا دتا یار رکھے گی جٹاں دے ہتھ یارو
 نکلی پوشل پوٹا کے غازیاں توں اسلحہ گئی میداں وچ سٹ یارو
 اے پاکستانے شیر بتر کرے کون چا سامنے اکھ یارو
 ہن رُون اتے گر لان لگی ٹھے رُوس والے جدوں بینک یارو
 ولی محمد فیروی راج رانی بہ گئی توڑا کے نتھ یارو
 لکھنے والا ملیا سہانوں دوست مہرم جباتی
 سوہنے حرف نگینیاں وانگوں پڑھنے ہون آسانی
 عارف علی نام ہے اس دا صاحب زادہ میرا
 عمر دراز کرے رب اس دی ہوسو شان و دیرہ
 ولی محمد نام ہے میرا لکھے شعر پنجابی
 عارف علی نال دیر لگا دے کر لے نوٹ شتابی

دنیا دی اک سیر کتاب ہو راک اسان بنائی
 سوہنے شعر پنجابی اندر کمی ناں چھڑی کائی
 جنگ شگفتالی پینٹھ^{۶۵} دا لکھیا واوہ مد مکائی
 جو جو کم جواناں کیتے سارے دے سے بھائی
 مور چیاں اتے شیر بہادر جیوں گے سن چڑھ کے
 ٹکراں پنڈتاں نوں مروایاں بودیاں اتوں فرط کے
 نظماں اتے ترانے لکھ کے گل دسی نال وٹڈاں
 جیونکر فوجی شیر اسہاڑے لاندے رہ سن وٹڈاں
 جو جو کیتے کم شہیداں مارے رکھ نشانے
 ولی محمد نے بھی واہ واہ گڑ گڑ لائے فانی
 کڈھے وٹ جگنی دے یارو ناں کوئی چھڈی باقی
 اندرا شودی اڑ کی سکے سیراں نال چھٹاکی
 دینی اے کتاب لکھی اے سوہنے شعر نگینے
 جہڑے پڑھسن انشاء اللہ صاحب ہو جاسن سینے
 بلبل مدینہ نام جے اس دا دوست کوئی منگاوے
 انشاء اللہ پڑھتے والا سدھا جنت جاوے
 نعمتاں نظماں دوہڑے لکھے وکھو وکھنے طزراں
 انشاء اللہ اہدے پڑھیاں دُور ہو جانڈیاں مرضاں

واقعہ کربلا دا لکھیا نالے باراں مہینے
 ہوو بھی رنگ برنگے کھانے توں سن یار نگینے
 شرفیور شریف دا جس دم توں پڑس کا حالہ
 اکھاں گھلسن اوسے ویلے انشا اللہ تعالیٰ
 ثانی تے لاثانی صاحب لکھاں ڈبے تارے
 ولی محمد نوں شاعر چا کیتا جاواں صدقے ولے
 تھان تھان گیس جگائے ایناں چانن چار چوہیرے
 دنیاں اُتے آئے سوہنے بن اسلام دے سہرے
 ویکھ مرید بے دین ہوندے نوں حقہ مہیڑ ڈراون
 لکھاں پان شفا اس درتے جو آسگر کھاون
 وچھڑے پکے ماواں تائیں دہن ملا اک پیل دہج
 ایسا نظر دا تیر چلانڈے دیر لگے پیٹا گل دہج
 کی کی شان ولی دی دساں ختم ناں ہونڈیاں باتاں
 دیر پیارے نوں ثانی کیتا جاگیاں آن براتاں
 چھڈ گئے دنیاں فانی سوہنے ستے جھیاں پا کے
 لاٹاں نوری روضے وچوں ویکھ پیاریا جا کے
 چم گیدراں نوں دیسے کتھے اٹھے پہر اندھیرا
 ولی محمد ناں تول کہانی کی کسے نال جھبیڑا

لاثانی دا ویر پیارا جہڑا مُرشد میرا
 بے دیناں توں رستے دسے کروے دُور اندھیرا
 میں بھی شِعر بنائے واواہ ولدی نال صفائی
 عارف علی توں صدقے جاواں لکھنوں حد مکائی
 اک مہینے اندر لکھ کے کاتب ہمتھ پھڑائی
 سو یو کاتب لکھیا ایتھے جو اس مہر لگائی
 کاتب محمد یونس رب نے ایسا نیک ملایا
 لکھ لکھ رحمت اوس مائی نوں کرماں والی جایا
 سوہنے حرف نگینیاں وانگوں سطران صاف بنایاں
 ویکھن والے راضی ہوون جس دم کرن پڑھایاں
 عارف علی مڑھ بھنگواں والا صاحب زادہ میرا
 جس نے غلطیاں کڈن خاطر ہر دن رکھیا پھیرا
 کتب خانے دین محمدی جا کتاب چھپائی
 لاہور شہر وچ کتب خانہ کروا ریس ناں کائی
 لماں چوڑا صحن جے اسدا لایا میں اندازہ
 بیٹھیاں کمرے گنیں ناں باندے شین شاہی دروازہ
 ملک منیر احمد آجکل دین محمدی جابایا
 کتب خانے اندر اس نے سوہناں کم چلایا

میٹھی بولی ہر محبتوں چہرہ نوروں بھریا
 باپ دی ہے دعا اُس اُتے میں اندازہ کریا
 کرسیاں صوفے دفتر اندر پکھے دیندے گھوکاں
 آیاں گیاں دی خدمت کر دے بولن نال سلوکاں
 عقبیل مدینہ لے کتاب جہڑی اساں چھپائی
 برکت پاک رسول خدا دی کمی ناں رہ گئی کائی
 عقبیل مدینہ لے کتاب جہڑا پڑھے پڑھاوے
 انشاء اللہ رحمت ربی سدھا جنت جاوے
 بے نماز دی میں نہیں کر دا ہووے مومن بندہ
 سناں جنت دا کی آوے جس دا عقیدہ گندہ
 میں بے علم عقل ناں کائی کرنیاں کی وڈیاں
 ثانی تے لاثانی ایٹھے ہتھیں مہراں لایاں
 ولی اللہ دے ویرنے دونوں مجددی نقشبندی
 ہر کوئی درتے فیض اوٹھاوے مل دی ہر شے منگی
 آس خدا تے پڑھ بِسْمِ اللّٰہِ جِسمِ قلم چلائی
 قسم خدا دی ولی اللہ نے کمی ناں چھڈی کائی
 ولی محمد ہر دم درتے کر دا رہو غلامی
 روضے تے جامنگ دعائیں روز صبح تے شامیں

One second of latitude equals 30.86m

KLENIKE 0.7 km. SVETA PETKA 1.1 km.

